

БЕИНСА ДУНО

СВЕЩЕНИЯТ ОГЪН

АлфаДар

БЕИНСА ДУНО

(Учителя Петър Дънов)

СВЕЩЕНИЙТ ОГЪН

Разговори с Учителя

Писма на Боян Боев

книга втора

ALPHA-DAR
(Универсален Печатен Дом)

СЪСТАВИТЕЛ БОЯН БОЕВ

Разговор с Ултимата
Боян Боев

Книга в мрежа

© ALPHA-DAR, 2000
Съставител Боян Боев
ISBN 954-8785-31-5

СЪДЪРЖАНИЕ

Новият свят.....	71
Денята на бъдещата епоха.....	12
Първото възкресение.....	19
Упражнения с Училището.....	25
На Яворови.....	52
В райската епоха.....	39
Страници.....	46
Силата на.....	53
Който с.....	60
В Божия.....	67
Божествено.....	72
Бъди.....	78
Да си.....	83
Волята.....	88
Братска.....	93
Методи.....	100
Смелостта.....	105
Будността.....	110
Пратеник.....	116
Законите на.....	119
Учение за свободата.....	124
Студенти при Училището.....	130
Врага на паликото знание.....	136
Красотата на живота.....	143
Новото земеделие.....	147
Плодовете на Божията Любов.....	152
Връзка с Бога.....	157
Епохата на шестата раса.....	164

СЪДЪРЖАНИЕ

Новият свят.	7
Децата на бъдещата епоха.	12
Първото възкресение.	19
Упражнения с Учителя.	25
На Яворови присои.	32
В райската градина.	39
Странникът и красотата на живота.	46
Силата на Безграничния.	53
Който служи на Бога.	60
В Божествената светлина.	67
Божествена и човешка любов.	72
Бъди като Слънцето.	78
Да си самата Любов.	83
Волята Божия.	88
Братска вечеря.	93
Методи за самовъзпитание.	100
Смяна на състоянията.	105
Будността на съзнанието.	110
Пратеник на Бога.	116
Законите на Любовта.	119
Учение за свободните.	124
Студенти при Учителя.	130
Врата на великото знание.	136
Красотата на живота.	143
Новото земеделие.	147
Плодовете на Божията Любов.	152
Връзка с Бога.	157
Епохата на на шестата раса.	164

Новото учение.	171
В реалността на Божествения живот.	175
Желай непостижимото.	181
Служене.	187
Божествената мисъл.	193
Молитва.	198
Формула.	199
Сказка.	200
Слово за Учителя.	214
Сеятелят на Божията нива	220
По стъпките на Учителя.	226
Красотата на Рила.	230
Летуване и екскурзии на планината.	237
Живот, посветен на Бога.	243
Езотеричният път на ученика.	248
Разумната реалност.	254
Седем принципа.	258
Земята е Господня	261
Добрата хигиена.	264
Вътрешната свобода	266
Писма до Ярмила Менцлова.	270
Писмо до редакцията на „Cahiers du novel enseignement“ – Франция.	278

НОВИЯТ СВЯТ

Изгрев, 12 март 1955 г.

Любезни брат,

Днес след паневритмията всички братя и сестри поздравихме Учителя. Той раздаде на всички гевречета. Една сестра запита: „Учителю, как ще дойде новят ред, Царството Божие на земята?“

Учителя каза:

Преди 2000 години дойде Христос и сега Той расте в хората. И ще дойде време, когато Христос ще се прояви чрез хората. И тогава ще дойде Царството Божие на земята. 2000 години вие все растете. Новата епоха ще бъде епоха на обнова. А обновата сега започва.

Новото ще дойде като зазоряване. И да не се мамят, че новото ще дойде от тези закони, които правят.

Истинските закони са писани в човешките сърца, тъй както е писано от Бога в човешките сърца, така човек ще се прояви, а не чрез външни закони. Новото ще дойде от чистосърдечните, в чиито сърца са писани законите на Бога. Ще има взаимопомощ и братство. Няма да туриш другите вън да ядат, но ще ги туриш заедно с тебе да ядат.

Ако някои мислят, че могат да тикнат света в някой път, дето Божественото не иска, то много се лъжат, понеже има много място, отдето регулират нещата.

Бъдещата култура трябва да се отличава с три неща:

1. Повдигане на жената.
2. Повдигане на бедните и слабите в света.
3. Застъпване на правата в човека – човешчина, свобода и никакво насилие.

Божественото винаги се явява, когато има нужда. Като дойде моментът, ученикът да намери как трябва да постъпи по Божественому. Във време на изпитания да знае как трябва да постъпи.

Трябва да се изучава това, което ще се добие при еволюцията, понеже там процесът е обратен.

Божественото през цялата вечност не може да изгуби своята цена. Има неща човешки, които отпадат. Има хора изостанали от всички епохи. Избраните ще разберат коя е новата форма, която трябва да възприемат.

Човек ще работи да се прослави Бог и Бог ще го повдигне. Ние сме против преобладаващото влияние на човешкия и животинския елемент, които искат да заемат мястото против Божествения елемент. И сме против всяко насилие.

Аз казвам: Бог е с мене, Небето е с мене.

Съвременните хора нямат правилна мисъл. Утвърждаването в истината трябва да бъде постоянно. Мисълта трябва да има едно вечно развитие, вечно утвърждаване в истината. Хората вечно трябва да учат. Те казват: „Познаваме Христа.“ Трябва да познавате постоянно Бога, все повече и повече. Това е многократен процес. Това е крайното, към което се стремим. Също така и изразът „бъдете съвършени“ е многократен процес.

Коренно ще се изменят отношенията между хората. Любовта е необходима за спасението на света. Любовта ще спаси света. Това е новото учение. Последното учение е приложение на любовта в живота.

И Христос казва: „Идете известете моите ученици да учат хората на любовта.“

Знание без любов никога не може да се приложи. А пък ако няма знание, тогава любовта какво ще приложи?

Казват: „Как ще се уреди светът?“ Чудни са хората. Снега никои не може да го вдигне с каруца. А като дойде слънцето и го напече, за десет гена ще го стопи.

Любовта ще създаде новия свят и Всичко тогава ще се преобрази.

Любовта е единствената сила, която може да примири народите, защото разните народи изпълняват разни длъжности в света. Всеки народ има своя мисия в света.

Докато човешкият ум, сърце и воля служат на Бога, човек е в правото. А щом те не служат на Бога, ще имаме това, което съществува сега. Тогава могат да се вършат престъпления.

Не е важно само какво е говорил Господ едно време, но важно е какво говори Господ и сега.

Любовта е започнала да се проявява. Като дойде любовта, ще внесе единение. Слънцето показва как трябва да живее човек. Всичко се движи около Слънцето, защото дава. Човек да има едно слънце, около което да се движи.

Дошло е време, когато всички трябва да кажат: По Бога трябва да живеем. Срамота е за един културен и просветен човек да живее без Божията Любов. Апостолите имаха любов и се радваха, че са се удостоили да страдат. И те казват: „Кой ще ни отдалечи от Любовта Христова?“

Любовта е новото. Някой ще каже: „Ние досега не сме ли имали любов?“ Аз говоря за тази любов, която разтопява всички препятствия, отваря всички сърца.

Ако обичаш едно животно, то не те напада. И индусите, като си концентрират ума и обичат животното, то не ги напада. Минава и си заминава.

Това, което ще стане сега, е едно благо в света. За-

напред хората ще имат доверие един към друг, ще се обичат и ще разнасят Божествените блага.

В света доброто ще победи, любовта ще победи, правдата ще победи, светлината ще победи. То е въпрос само на време.

Пътуваш през лятото и през есента. Всички богатства са по дърветата. Ще гладуваш ли? Ще минеш, ще имаш прехрана. Ти ще вярваш, че през дето минеш, все ще се нахраниш. Такова е състоянието на човека, ако той живее с любов към Бога. От 10 км, като отива към селото с любов, ще го чакат вън от селото да го викат. Ако влезе със скъсани грехи, ще му дадат нови грехи. Това иде на земята.

Душевна сплотеност трябва. Всички вярващи в света трябва да се сплотят. Всички трябва да се сплотят в един принцип: От каквото и да са верую, да турят любовта като основа, да се съгласят, че трябва да има любов и братство. Тя е обща основа.

Любовта – това е като динамо, радио, за да разпространява Божиите мисли.

Тази криза, това разклащане в света е Божествено. Като се обяснят страданията, ще се види каква велика радост има в това, че се допускат. И всеки в края на краищата ще се задоволи. Всеки ще се въздаде хубаво. Хубави са Божиите пътища. Човек да се въдушевява от това.

Този, който не приема новото, ще има старо тяло, стари условия, нищо няма да го измени, ще бъде изложен на болести, страдания, а пък ако приеме новото, ще бъде пеперуда, няма да лази, ще има хвърчаща мисъл.

Целият свят засега има много лош аспект. В един затвор да искаш да живееш добре! Земята има сега чисто затворнически характер. Тепърва ще се поправя положението.

Не трябва да се безпокоим. Онзи, Великият живот, Божественият живот, който ще дойде в нас в тази епоха, ще трансформира енергиите. Сега ние трябва да приемем Божествения подтик.

Какво са мислили в миналото, нашите почитания за това, но сега, като дойдат светите, трябва да се учат. Всички пророци и светии трябва да се учат на новото.

Новият човек иде в света. Той иде с новата мисъл. Не само да кажете, че той иде, но трябва да почнете да мислите както новия човек, а не както стария. Доброто иде, ще го видим и ще работим. „Иде“ става на „Иди“.

В невидимия свят има работници, които работят, за да се разберат новите идеи.

Няма да остане нито едно красиво желание в човешката душа, което Бог да не задоволи, та всички да бъдат радостни и весели. Всички ще бъдат млади, ще се движат с бързината на светлината. Лицата им ще бъдат свежи и без бръчки. Лицето на човека става все по-красиво. Значи условията и възможностите се подобряват. Всички нови течения проникват вече навсякъде – и в Индия, и в Япония проникват. Тези, които приемат новите идеи, са пригответени не отсега, а от паметта на века. Те са напреднали души. Всички неща са на мястото си.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

ДЕЦАТА НА БЪДЕЩАТА ЕПОХА

Изгрев, 28 март 1955 г.

Любезни брат,

Тази сутрин тръгнахме доста рано за Витоша и затова сполучихме да посрещнем и първия лъч на слънцето от Ел Шадай. След изпълнението на паневритмията Учителя каза в разговор:

Идеите идват от груп свят. Ти, ако имаш усет, ще схванеш. Някоя идея, като дойде при тебе, тя не минава пръв път само през тебе, но е минала през милиони проводници. И затова се казва, че 50 души учени хора едновременно намират една и съща идея и работят върху нея.

Всички вие трябва да мислите добре, да не сте в противоречие с космическото електричество, иначе късите му вълни ще ви унищожат. И когато те почнат да идват, лошите хора не ще могат да издържат. Затова е казано: Кротките ще наследят земята.

Тези къси вълни идват от пространството. Ако ние не сме в хармония с природата, те действат разрушително. Трябва да сме в любовно отношение, за да се акордираме с тях и да бъдем крайно внимателни, за да не ни засегаат.

Сърцето ни не се движи по обикновен начин. Космическото електричество го движи. И щом човек е в дисхармония, идва удар и разрыв на сърцето.

Законът е: Примирете се с Господа, нищо повече! Там е спасението. Възлюбете Бога. Не говорим за примирие, а казваме: Възлюбете Бога. Новата епоха, като дойде, ще

ликвидира всички сметки. Няма да има вземане-даване. Един стар, богат човек казал на сина си: „Така не може да се живее.“ Поискал всички тейфтери, в които било писано кой колко имал да дава, и ги изгорил.

Идат нови поколения. Аз ги виждам, че идат. И те ще изпълнят новото. Аз с тях се занимавам. С миналите поколения нямам нищо общо. Нас ни занимават сегашните пъпки, които сега се развиват, с окапалите листа не се занимаваме.

Новите деца, които ще дойдат, те са деца на бъдещата епоха.

Казано е: „Всички няма да умрем, но всички ще се изменим.“ Това значи: Когато се завърши една епоха, тогава хората ще претърпят едно видоизменение.

Тъмните сили, които вървят по пътя на злото, ще бъдат пратени във вечния огън, за да изгори в тях злото: След това и те ще се покаят, защото е казано: „Всяка плът ще слави Господа.“

Настъпва моментът, когато известна част от хората ще стигне до закона и ще остане под закона. В тях ще се яви съзнанието, че съществува някакъв закон. Други ще влязат в закона и ще се ползват 50 %. Една част ще живеят под закона, т. е. в любовта.

Една сестра каза: „Значи иде една епоха, която носи големи благословения. Иде една вълна, която ще приеме хората.“

Учителя каза:

Засега само готовите хора ще приемат това благословение, което иде.

Новият Израил, за който се говори, не са евреите, но шестата раса. Представители на Новия Израил и на шестата раса идват във всички народи. От всички народи ще влязат в Новия Израил: германци, англичани, французи, руси, сърби, българи и пр.

Тридесет хиляди обещания е дал Бог на избрания народ. И те ще се изпълнят.

Но ще се изпълнят спрямо Новия Израил.

Един брат каза на Учителя: „Последното утринно слово беше много важно, понеже Вие казахте, че епохата, в която живеем, е много важна и да използваме тия няколко десетки предстоящи години, защото иначе трябва да чакаме хиляди години, докато дойде пак такава важна епоха, пак такива благоприятни условия.“

Учителя каза:

Никакво отлагане! Да се ползува Божествената вълна, която иде сега.

Братът запита: „Тази вълна занапред ли ще има да идва, или е дошла вече?“

Учителя каза:

Не е дошла още. Тя сега се подема, но не е дошла още в съществената си сила. Затова може да кажем, че тя иде. Който е дошъл на земята, трябва да използва това, тези хубави условия на живота, да не отлага.

Светът е натегнал от ядене и пиене и е на заспиване духовно. А пък заспиването, немаренето не е хубаво нещо.

Вече приближава пролетта на любовта. Досега е била зимата на любовта. През зимата слънцето не грее много време.

Новата вест е: Идат пролетта, любовта, свободата, мъдростта, безсмъртието. „Известете на учениците на Галилея“. Галилея – това е възвишеното, разумното, Божественото в човешката душа.

Сега иде една обща пролет. Една обща духовна вълна, която ще засегне всички. Само че които са напреднали, ще имат повече условия за напредък, но всички ще придобият нещо.

Когато се казва: Ще дойде ново небе и нова земя, се

разбира следното: Под ново небе се разбира светът, който ангелите са наредили, а под нова земя се разбира светът, който хората са наредили – човешкият, външен ред.

Един ден ще се събудиш и ще видиш, че не си такъв човек, какъвто си бил досега, и ще кажеш: „Голям дивак съм бил досега“.

Това наближава. Още десетина години. А всеки ден представлява милиони години.

Единственото нещо, което Ви проповядвам, е да се учите хубаво. Миналото не може да се сравни с настоящето. Сегашното е по-хубаво. Но в бъдеще ще бъде по-хубаво.

Занапред хората могат да бъдат само слуги.

На никого не е позволено да бъде господар. Сега ще признават само един господар – Бога, другите са само слуги.

Земята е едно място, което не е още устроено. И затова стават тука такива градушки, наводнения и пр. Когато Царството Божие дойде на земята, тя ще бъде рай.

Сега е една епоха, когато нещата са кондензирани. Това, което може да се ликвидира за хиляди години, в сегашната епоха може да се ликвидира само за десет години. Затова сега идат големи напрежения, големи противоречия.

По какво се различава Божественото от човешкото? Божественото отначало дава малко и слабо, но към края дава най-хубавото и най-силното. Човешкото отначало те посреща като принц, всичко ти обещава, на втория ден – по-малко, докато най-послед се намериш като вол, завързан да ядеш само плява.

Новите хора трябва да имат сила, не трябва да бъдат слаби. Те трябва да разполагат с нещо, че като отидат някъде да помогнат, да дадат. Когато един човек счита, че твоите радости са и негови радости и твоите

скърби са и неговите скърби, и твоите успехи са и неговите успехи, тогава сте в реалния свят.

Всички велики учители на миналото: Хермес, Мойсей, Буда, Орфей, самият Христос и апостолите и сега работят, сега най-много работят.

Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година може да добиете това, което по-рано не можехте да добиете за 100 и за 1000 години.

Ще се оправят светът. Светът си е оправен, но хората ще се оправят, ще им се изправят гърбиците.

Някой път човек има намерение да направи нещо лошо, но нещо отвътре го кара да се откаже. Кой го кара да се откаже? Значи има добри същества, които ръководят нещата. Хората още не живеят. Те сега се мъчат. Сега желаем да излезем от мъченията и да почнем да се трудим, а после ще дойдем до работата.

Една сестра каза: „Учителю, Вие бяхте казали, че 8000 адепти ще се въплътят на земята до края на този век?“

Учителя каза:

Те ще дадат нова насока на обществения, на религиозния, на семейния живот, както и на цялата култура. Всичко досега съществуващо ще се измени и ще се създаде нов, правилен живот, какъвто те разбират и познават. Те са взели предвид всички мерки за тази реформа, с която ще изненадат света. Тогава ще създадат ново човечество, каквото никога не е очаквал.

Мъчениците от едно време сега идат на земята: Едни по закона на Вселяването, а други – чрез Въплъщение.

Това, което ние проповядваме, ще се наложи в бъдеще.

Има един закон: Най-лошите прояви ще се сменят в бъдеще с най-добри. Войната непременно ще се смени с друг процес, точно обратен. Това е неизбежно. Хората

Виждат, че Войната е несъвместима с живота. Но не могат да намерят изходния път, не могат да намерят изходната форма, в която да пласират своята енергия. За нас въпросът е ясен, но за управляващите не е ясен. Невъзможните неща сега ще бъдат възможни за бъдещите поколения.

Един брат попита: „Какво значат думите: „Оставете мъртвите да погребват мъртвите си?“

Учителя каза:

Това значи следното – трябва да се гради върху новото. В този народ трябва да се създаде едно ново верую и то ще дойде в тези условни времена.

Отживелите идеи нищо не могат да донесат на света. Работата на много общественици е като дърво без корени. Друго трябва да се даде на новото поколение. Те сега в нищо не вярват. И българите, ако могат да очакват нещо, то е от новото. В новото направление може да се спечели нещо.

Един брат каза: „Българите да не повтарят грешката на евреите, да отхвърлят новите идеи.“

Учителя каза:

Преди две хиляди години условията бяха други, а сега се други. Краят на века е сега. Тъмнината вече се вдига. Силата се дава на добрите. Лошото вече изгубва своята сила, своите способности. Един страх се вселява в тях.

Свети Кирил и Методий работиха в България преди повече от 1100 години и едва сега почнаха да ги признават и почитат. Това е, защото тогава Божествените идеи слизаха отгоре във физическия свят и България се намираще в инволюционния си период, тя слизаше. Обаче сега България е в еволюционната си фаза, та се издига нагоре. Тя е във вълната, която я издига нагоре. И понеже тази вълна на учението на Бялото братство слиза надолу към Земята, то тези две вълни ще се срещнат. Сле-

дователно по-скоро ще се приеме това учение от българите, става ускорение.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваши верен Б. Боев

Ярмила Менцлова с децата на Изгрева

&

ПЪРВОТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Изгрев, 5 май 1955 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа една екскурзия с Учителя на 8 ноември 1927 г.

Към 8 часа стигнахме на Ел Шадай. След гимнастическите упражнения към 10 часа се събрахме около Учителя. Изпяхме няколко песни. Прочетоха се няколко страници от беседа. След това една сестра прочете от една книжка поетичен откъс. Почна разговор. В разговора Учителя каза:

Ние говорим за любовта, нищо повече. Други се занимават с доброто, злото, жертвата и пр. Който иска да научи доброто, злото, жертвата, женитбата, политиката, нека отиде да се учи в света. А който иска любовта, да дойде при нас. Един скъпоценен камък струва повече, отколкото всички други камъни. Никой няма да постави последните за украшение.

Една душа, в която е пробудено съзнанието, любовта, е скъпоценен камък. Щом имате любов, вие сте скъпоценен камък и някой онгел ще ви тури на ръката си. Любовта свети. Тя издава светлина. Когато човек не свети, той е обикновен камък.

Любовта е извън времето и пространството. Тя не е във времето. Любовта я почувствуваш в един момент. Ти във време и пространство констатираш любовта, но

най-славното в любовта е това, което е извън времето и пространството.

Ти имаш тогава съзерцание на цялото Битие. И ти виждаш Бога във всичката Негова пълнота.

Любовта осмисля нещата. Тя ще осмисли живота по всички посоки, ще даде това, което човек желае. Ще даде възможност на душата да се изяви и тя ще се задоволи. Щастие то ще бъде един важен израз на любовта. Щастие то ще реализира не всичката програма, а само част от програмата, защото всичко не може още да се реализира.

В любовта абсолютно никой не може да те измами. Това е велик закон. Ако кажете, че някой ви е измамил в любовта, това не е вярно.

Ти казваш: „Колко съм нещастен.“ Ти си нещастен в чувството си, но не и в любовта. Тогава ще кажеш: Нещастен съм в своите чувства, а щастлив съм в своята любов. Защо? Защото любовта, която имам, никой не може да ми я вземе. Сега казах нещо много хубаво.

Законът за злото, за доброто, за женитбата, за политическите убеждения, те са учения за света, там се учат. Законът за любовта – това е новото учение, това е новият живот. Новият живот почива само върху един принцип.

Любовта ще дойде в света. Ще се въплъти. Тя ще спаси света. После ще се въплъти мъдростта. Ще видите какво нещо е образът на любовта. И като видите любовта, като я погледнете, ще разберете всичко и ще изскочи от вас всичката грозота на живота – грях, страдания и пр.

Животът сега започва – великото в света. Колко живота са минали безполезно. Градиш – рухне, градиш – рухне. И най-после се намериш в голямо противоречие. Това, което човек е желал, трябва да се изпълни. То е Божествено. И да се изпълни повече, отколкото е желал. И това

ще гоиде. И то няма да бъде един фантастичен живот, а най-реален.

Ще казвате тогава: „Едно време бях спял, сега виждам“. Сега ще се насърчавате. То не е само за утешение. Те са работи, хубави работи.

Едно време се казваше: Молете се един друг, за да изцелеете, а в новото учение се казва: Любете се един друг, за да живеете. Ще бъде то.

Защото в тази трета епоха, в епохата на третия Адам, само най-напредналите души ще се събудят най-напред. Това го наричат първо Възкресение.

Това са избраните души, които ще станат подтик. Защото ще има хора, които след хиляди години и те ще се повдигнат. А други ще има да останат с Векове още. С Векове трябва да се работи, за да се преобразува съзнанието им. Ние говорим за напредналите души, които ще реализират Царството Божие на земята. Царството Божие начало има, но край няма.

Когато гоиде пролетта, слънцето се премества, топлината се повишава, реките се повишават и цветята почват да растат. Навсякъде става промяна. И в човека става промяна.

Благата на хората са в Божиите ръце. Ще работите разумно. Не по буквата на закона трябва да се ръководи човек, а по духа на нещата.

Стана време за обяд. Разговорът се прекъсна. Всички седнахме на полянката и образувахме традиционното колело. Гледката беше величествена. Всички бяха в един ум, в едно сърце, една душа. Една вътрешна връзка ни обединяваше в едно цяло.

Към 2 часа следобед се събрахме около Учителя. Той каза:

Когато някоя оса попадне в меда, намазват ѝ се кри-

лата с мед и след това тя си облизва крилата и краката, вижда, че нещо чуждо има върху себе си и иска да се освободи от него. Това, което е обичала, сега е препятствие в живота. Да направим превод. Това показва едно подхлъзване в живота и това, което е изглеждало хубаво, сега причинява големи страдания.

Светът е на изпитания. Изпитанието е общо. Вие сте дошли в течението и вас засягат тия вълни. Трябва да се разбере сегашният живот, понеже е плод на цялото минало. Трябва да се извлече добър урок, за да не се повтори. Вие ще бъдете щастливи, но не веднага. Понеже щастието е едно велико благо, Бог го задържа за най-после. Вие сте вътре в щастието. Може да бъдете щастливи и сега. Може да бъдете нещастни и сега. Злото и доброто се борят, но в края на краищата доброто ще вземе надмощие.

Атлантида е била няколко пъти преустройвана. Според съзнанието на хората се е преустройвала и Земята. Формите на хората са потънали с Атлантида. Благоденствата са се избавили. Вие бяхте от последните.

Доколкото се пробужда съзнанието на човека, той влиза във връзка с по-напредналите, по-светлите същества. Трябва да се разбира психологичният закон: Страданията, които имате, са приготвени преди хиляди години. Така че животът е израз на миналото. Няма какво да се сърдим.

Всеки човек сам се е вързал кармично. Това въже, с което са те вързали, ти си го направил. Оръжието, което си направил, дал си го на твоите неприятели. Оръжието, с което твоите неприятели те нападат, ти си го приготвил. Сега с добро ще изкупиш своята погрешка.

Когато Петър беше, Йоан мълчеше. Но когато Петър си отиваше, Исус много говореше с Йоана. Той беше носител на Любовта.

Когато водата тече, иска ли разрешение? Когато Вя-

търят духа, иска ли разрешение? Така и ние не искаме разрешение, словото тече. Ако някой иска да го спре, не може.

Една сестра каза: „Искам да знам за Мелхиседек.“

Учителя каза:

Някой път, когато му дойде времето, ще ви разкажа за Мелхиседек в някоя беседа.

Трябва да разберете какви роли сте играли в живота. То е цяла история. Били сте в Египет, в Палестина, в Сирия, в Индия, в Атлантида, в Лемурската раса, като черни. Това е история на далечното минало. Тези връзки между хората не са образувани сега. Не са нови.

Трябва да се отворят очите на човека, за да види как се изкушава. От лявата му страна виждаш тъмни същества, а от дясната – светли. Тъмните му говорят: Това ще ми дадеш, онова ще ми дадеш. Борба е това. Ти решиш нещо, и те създават спънка. Ако разсъдъкът на човека е силен, да се води по ума си. Ако пък разсъдъкът е слаб, а интуицията е силна и сатурновата линия добре развита, тогава да се води по интуицията, а на някои по разсъдъка. Но има и Божии промисъл, има и други заинтересувани, не сме само ние. Има висши същества заинтересувани и те работят. Това е в техен интерес. Другото е загубена работа. Някой път виждаш цял сноп светли духове се явяват и дойде цяла тълпа черни духове и засенчват. След това друга вълна светли духове идва на помощ. Казано е: „Борба непрестанна е този наш живот.“ Не е лесна работата. В края на краищата доброто ще възтържествува. Победата е на неговата страна.

За да действува законът на ополенса – на изобилието – човек трябва да е наближил ликвидиранието на своята карма.

Силни бъдете. Няма да бъдете страхливи. Човек става силен, когато впрегне страха на работа. Като служиш на

Бога, ти си силен. Не може да се повтори това, което сте минали. Във Време на богомилите вие сте били доста горени, пържени, стържани.

Вие носите страха от миналото, но вече няма да бъдете горени. Говорете, не бойте се.

За да се очисти любовта, трябва да се очисти от всички онези еротични понятия. Светът е пълен с нечисти образи. Който люби, не губи. А който не люби, гваж губи.

Във всеки момент трябва да знаете две неща: дали вашата воля изпълнявате или волята Божия. Ако сте готови да служите на Бога, Той може да трансформира живота ви. Най-нечистия живот ще го трансформира моментално и ще приличате на скъпоценен камък. Иначе ще падате, ще ставате и ще ви убеждават, че опитност трябва. Любовта е закон, който действа без закон.

Днес се говори в „Еремия“ за Моава, че си стрижели брадите и били с плешиви глави, говори се за днешната епоха. Нали днес си стрижат брадите и на много хора главите са плешиви. Значи това, което се говори в тези глави на „Еремия“, се отнася за днешната епоха. Също така, дето се казва на друго място, че Бог е излял Духа Си върху тези, които си стрижат брадите, се отнася за днешната епоха.

Значи днешната материалистична епоха ще се замести с друга епоха – духовна, в която Бог ще се прояви.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

УПРАЖНЕНИЯ С УЧИТЕЛЯ

Изгрев, 25 май 1955 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа екскурзията, която направихме до Витоша с Учителя на 3 май 1926 г. – вторник, ден Великден.

Традиция в живота на Братството е да се прави екскурзия до Витоша на втория ден на Великден. Накрая ще прибавя някои мисли из разговора на Учителя по време на екскурзия пак на Витоша.

След пристигането на Ел Шадай направихме молитва и изпълнихме следните гимнастически упражнения:

Седнахме на тревата на колело около Учителя с крака, прострени напред.

1. Ръцете хоризонтално напред. След това ръцете поставени с върховете на пръстите върху пръстите на краката. После ръцете се движат отстрани нагоре до над главата и след това връщане назад до пръстите на краката. Това се повтаря няколко пъти.

2. Ръцете върху коленете. След това движението им до над главата и обратно. Това упражнение се повтаря няколко пъти.

3. После едната ръка се поставя върху слънчевия възел, а след това отзад на кръста.

4. После едната ръка на слънчевия възел, а другата на гърлото. След това ръцете се разменят.

5. Двете ръце от всяка страна върху слепите очи.

6. Друго упражнение: Едната ръка върху коляното, а другата върху гърдите на срещната страна на тялото. След това ръцете се поставят обратно.

Тези упражнения са за развиване на така наречените чакри – например при сърцето, гърлото, слънчевата чакра и пр. Те трябва да се правят точно, безпогрешно.

Тези чакри трябва да се хранят и да се развиват. Понякога върху тези органи се натрупват отрицателни енергии. Вие всички сте усещали при слепите очи една тежест; паметта ви не е добра. Тогава може да направите тези упражнения и да видите можете ли да снемете тази енергия надолу. Понеже тя е по-нисша, да слезе към стомаха. И оттам да се прати през краката и през пръстите навън.

Когато космите стават дебели, тогава изпрацаме повече енергия, а задържаме по-малко. Затова и хора с дебели косми са груби. Защо? – Защото те са съвсем бедни на енергия и затова космите трябва да бъдат тънки. Те спестяват тази енергия. Космите да бъдат гладки. Когато не са гладки, енергията не може да се препраца.

Тези упражнения, които направихме, са за молитва за облагородяване на енергиите. В това състояние, в което се намирате, без тези упражнения не може да се развивате.

Най-хубаво е следното: Отначало можеш да туриш ръцете върху земята и след това върху колената. И после ще слушаш, но няма да се влияеш от похвалите, които могат да ти шепнат от невидимия свят.

Какво Влияние има сядането на колене? Това е изкривяване на едно учение. Земята е положителна и като дойде положителното с положително, ще дойде във война. Тези, които правят това, не са прави.

Като гимнастическо упражнение сядането на колене е добро, но не и за религиозно упражнение.

Друго упражнение: Може да легнете на земята на гръб, с ръце под главата. Хубаво е да легнете на земята с глава към север и при това дясната ръка отдолу, а лявата над нея. И двете ръце обърнати надолу към земята. Значи гръбът на дясната ръка се допира до тревата. Това да става в такъв слънчев ден като днешния. При такова упражнение човек се обновява. Най-напред това упражнение се прави до една минута, докато прочетете до 27, и след това ще станете – 72-то е мярката. Така човек може да приеме в запас много магнетизъм, толкова много, че даже да помага на другите. В града губи много. Много сили се изтеглиха от Вас и вследствие на това се явява неврастения. Това упражнение не бива да става дето са минали много хора, дето са стъпвали хора, защото така има много електричество и не е чисто влиянието.

Тези упражнения ще ги правите за себе си. Те съставляват една наука. Ако ги сгрешите, ще затворите ключа. Най-първо вие ще опитате тези неща, тъй че като забогатеете, давайте на всички. Но преди да сте потекли като чешма, чакайте. Шом природата ни направи съпричастни със своите блага, тогава можем да даваме. Те са хубави неща. Могат да се прилагат.

Ще ви дам едно упражнение с цветовете. Отначало ще получите цветовете чрез призма и ще вземете червения цвят, за да си го припомните. След това ще махнете призмата и мислено ще си представите, че се обливате с този цвят. Като че ли душ от червена светлина ви облива отгоре. Това ще правите в понеделник, три пъти: сутрин, на обед и вечер. След това същото във Вторник с портокаловия цвят. В сряда с жълтия и т. н. – до виолетовия.

След това Учителя каза да отидем нагоре. Отидох-ме на полянката срещу първия заслон. Седнахме в кръг

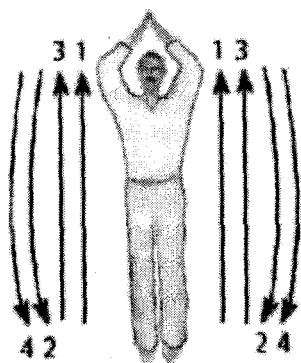
около Учителя. Оттук се вижда Рилската верига. Край нас тече вода.

Учителя каза:

Тази местност е местност на културата. Всеки страда, Всеки е чужд за другите. Целият живот е изпълнен само с тъги и скърби. Това, дето някой човек се смее, то е само на повърхността. Като разбуташ, ще видиш разочарование. Благодарение, че чрез невидимия свят утихват бурите.

Когато правите тези упражнения, които Ви дадох, да сте в приятно настроение. Представете си, че животът Ви е уреден.

Ще кажа няколко допълнителни обяснения за упражнението с лягане на гръб върху земята с глава към север. През време на това упражнение дишайте дълбоко. Всеки път ще броите до 72. След всяко броене до 72 човек да се изправи. Ще седне на тревата и ще допре ръцете до пръстите на краката.

След това изпяхме Аум със следните движения:

При първото движение ръцете се движат от долу на горе и през това време се изпява първото Аум.

При второто движение ръцете отстрани се спускат надолу към първоначалното им положение, прави се едно обливане, и през това време се изпява второто Аум.

При третото движение ръцете се издигат пак нагоре и се изпява третото Аум.

При четвъртото движение ръцете се свалят посте-

пенно отстрани до първоначалното им положение долу и през това време се прави едно обливане с изпяване на *Ом, Ом, Аумен*.

Като тръгнеш по Божия път, там е голямата свобода. Като слугуваш на Бога и отидеш в някой град, Господ ти казва: Ще отидеш при еди-кой си човек. Някои казват: „Този човек е жесток, груб.“ Господ казва: „Ти като влезеш, сърцето му ще бъде меко.“ Дъщерята на този човек е болна на легло, ти ще кажеш: „Не бой се, това ще се уреди, след 5 – 6 дена тя ще бъде здрава.“

Дъщеря му ще оздравее, ти ще кажеш: „Ще ти дам една книжка.“ На бащата ще препоръчаш едно нещо, а на нея – друго нещо. Ще кажеш на дъщерята: „Ще прочетеш тази книжка, на този пасаж ще се спреш.“ Като си свършиш работата, те ще ти кажат: „Ще дойдеш пак.“ Ти ще кажеш: „Няма да забравя, като дойда тук, ще дойда у Вас.“

Това е Божествен път. Той е хубав. Но щом кривнеш малко, ще дойде дървото. При каквито и условия да е човек, той не трябва да се обезсърчава. Това е една задача и като я разрешиш, ще дойде нещо много красиво.

Една сестра каза: „Когато сме неразположени, отпаднали духом, като прочетем даже няколко страници от беседите, веднага ще се измени състоянието.“

Учителя каза:

Сега трябва да почне един цикъл от 10 или 12 лекции, за да кажа как трябва да четете, но има много начини за четене.

Станя въпрос за положението в света. Учителя каза: Сега светът се съди. Предупреждаваме какво ще стане, какво идва за света. Времето е близко. Ще видите.

Витоша е планина на знанието, за самоусъвършенствуване. А Мусала е планина на самоотричането. Който

иска да се самоусъвършенствува в пътя на самоотричането, да отиде на Мусала, а който иска да усъвършенствува своите знания, да отиде на Витоша.

Докато човек не мине през тази школа, не може да разбере живота. Една душа може да живее и при най-благоприятни условия и пак да се мъчи. Щом е един лист на дървото и ако някой му се поухили насреща и той напусне дървото, тогава остава най-хубавото положение.

Сега човек трябва да дойде до възкресението. Ще бъде като ангел и после от синовете Божи.

Само на Божественото може да се подчиним. На човешкото не може да се подчиняваме. Щастие то в този живот не може да се постигне. Като казвам този живот, разбирам при сегашните разбирания. То ще се постигне при новите разбирания. Някой казва: „Онзи свят.“ Че онзи свят и сега хората могат да го живеят.

Божие учение трябва да се приложи. Трябва да се молите така: „Научи ме, Господи, как да приложя Божественото учение.“

Човек трябва да си изработи план за приложение. Трябва цялото поколение да се възпитава в този дух. Човек трябва да има съзнание, че служи на Бога. Това е хубавото. Сега ще прилагате каквото можете, а другото иде.

Като отидете в една къща, опретнете се да работите. Измийте дъските, донесете вода, изтупайте чергите и пр. Така ще направите цял преврат в дома. После направете така и на друго място, и на трето място, а сега ние искаме да се отделим някъде. По този начин не може.

Ще разрешите основния въпрос – любовта към Бога, и тогава всичко друго може да се приложи. То е първото нещо. Щом разрешите това, тогава другите въпроси са вече лесни.

Има посветени, които владеят силите на природата.

Те могат да вземат каквато форма искат. Например ще се представи като стар, ще влезе в едно село, ще говори с хората. После ще излезе от селото и скоро ще се върне като красив момък. Той е същият. Селяните му казват: „Тук беше един дядо, който ни говореше много хубави работи.“ Момъкът ще им каже: „Той ще се върне. Той остави мене за известно време.“ Ще го питат: „Я ни кажете нещо за този дядо.“ Той им казва: „Този дядо е такъв и такъв човек.“ И те слушат. Той проповядва за дядото. И после казва: „Аз ще ида да намеря дядото.“ И пак идва после с бяла глава. Всички форми има.

Това е изкуството: И дядо да бъдеш, и млад да бъдеш, когато трябва. Когато дойде до тези работи, като риба ще мълчиш.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боëв

Нашето съществуване на Земята показва, че има някой, който ни обича. И колкото повече съзнанието ни е по-бистро, по-ярко, толкова повече това показва, че някой ни обича. Аз живея, защото има някой, който ме обича – Бог. И тогава в мене се заражда желанието ми да Го търся. Аз казвам: „Зная, че има Един, Който ме обича.“

Тогава Бог ни изпитва, Той иска да види доколко отношението ни към хората е отношение към Бога. Целта на любовта е освобождението на човешката душа. А щом не става освобождение при любовта, това не е любов.

Учителя (1929 г.)

НА ЯВОРОВИ ПРИСОИ

Изгрев, 25 август 1955 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа едно летуване с Учителя на Яворови присои на Витоша. В разговора са прибавени и някои мисли от други разговори на Витоша.

През лятото на 1934 г. прекарахме на Яворови присои с Учителя, на палатки. Бяхме около 70 души. Всяка сутрин се изкачвахме на една полянка над нашия стан, дето при изгрев слънце произнасяхме молитва. След това играехме паневритмия на същата полянка, изравнена специално за целта от нас. Понеже паневритмията изпълнявахме всеки ден, скоро на тази полянка се очерта един кръг. Програмата тук беше почти като на Рилските езера. Имаше общи обеда, вечерен огън. Често уреждахме общи екскурзии с Учителя до Резньовете. Учителя често държеше беседи. Една важна точка в нашия живот там бяха и разговорите с Учителя при разни случаи. На 5 август 1929 г. след паневритмията почна разговор. В разговора Учителя каза:

Когато някой се къпе постоянно, често светлите същества имат условия да дойдат при него, защото едно от условията за идването им е чистотата. И не само еднократно чистене, но често да се къпе човек. През лятото може всеки ден.

Бъдете чисти. Чистотата значи да не внесеш в живо-

та си еднообразие. Грехът е нещо еднообразно. Например против някого ще кажеш, че той е такъв и такъв. Утре ще кажеш същото. Всеки ден повтаряш все старото.

Значи за духовния напредък, за духовния растеж, важно условие е не само вътрешната чистота в мисли и чувства, но и физическата. Физическата чистота е важно условие, за да има и вътрешна чистота.

Трябва да разширим кръга на любовта си. Не да не зачитаме баща си и майка си, но да разширим любовта си. Трябват ви много сравнения, за да ви стане въпросът ясен.

Да обичаш врага си, това значи да си по-силен от него. Като го обичаш, той ще хвърли оръжието и ще дойде без оръжие. Да обичаш врага си, това е по-силното оръжие.

Един брат каза на Учителя:

„Под небесния живот нали трябва да разбираме мястото, дето царува пълнотата на Божията Любов? Когато апостол Павел е казал: „Ухо не е чуло и око не е видяло това, което е приготвил Бог за вас“, под това той не разбира ли преживяване на пълнотата на Божествената Любов, защото тази любов, която преживява сега човек на земята, е само слабо отражение, слаба проекция на пълнотата на Божията любов.“

Това е така, но това не може да се разправя на всички, защото няма да го разберат. Любовта трябва да бъде към всички и като се каже към всички, се подразбира Цялото, Бог и Всичко, което Бог е създал.

Обичайте Господа, за да ви обичат и хората. Ако не обичате Господа, хората не могат да ви обичат. Като обичате Господа, хората ще кажат: „Ние Господа още не можем да обичаме, но тебе ще обичаме и ти ще ни учиш как да обичаме Господа.“ Вие наричате любов това, което не е любов, а същността на любовта не засягате. Напри-

мер туриш В една кутия бонбони и се радваш на кутията, а не на бонбоните. Кутията е на мястото си, но тя сама по себе си нищо не допринася.

Господ ти казва да направиш това или онова. Започни да правиш това, което Господ ти казва, и твоите работи ще се оправят. Това е закон за оправяне на работите.

Като идва новото, то има една тъмна част: Това, когато се събаря старото. Тъгата е там, дали новото ще бъде по-хубаво. И после се гради новото. Там е радостта.

Тъмният дух е като мравковият лъв. Той прави конусообразна дупка. Стените на конуса са гладки и са покрити със ситни песъчинки, които са много ронливи. И когато мравката навлезе в конуса, при всяко движение се изронват песъчинките и мравката пада долу на дъното на конуса, дето е скрит мравковият лъв, който чака жертвата си. Какъв майстор е той! Как му стига умът? Цяла техника има там.

Една сестра попита какво става с човека, когато спи?

Той излиза от тялото си. Когато заспиваш, учиш се как да оставиш тялото си и да отидеш при своите си, горе. Човек постоянно се учи при спане как да се излъчва.

Докато не си свършил работата си, ще живееш, а като я завършиш, ще умреш. Красотата е в незавършените работи. И грандиозното е там, че работата не може да се завърши. Свърши ли се работата, приготви си пътя за друга работа.

Една сестра похвали пред мен друга сестра. Тъмните духове чуха и оттогава нататък какви бели дойдоха на главата на Втората сестра! Тъмният дух не може да търпи доброто.

В човека има едно висше разумно начало, което работи. Това е неговото свръхсъзнание. Твоео свръхсъзнание и подсъзнание преживяват нещо, в тях става един процес. Този процес ти не го съзнаваш. Ти не го съзнаваш, когато

той дойде в твоето самосъзнание. А сега само чувствуваш смъртно, че ще стане нещо с тебе. Чувствуваш, че след 20 години твоят живот ще се измени и действително се изменя. Значи съществува един друг реален свят.

Явленията в природата не са механически. Заг механическото стои разумното, което работи в цялата природа. Заг духането на вятъра, заг растежа на цветята, заг движението на небесните тела и пр. има нещо разумно.

Стана въпрос за нашето отношение към животните. Учителя каза:

Нашето отношение към животните не е безотговорно. Един пример: един касапин се мъчи два часа да заколи един вол и едва успява. Преди да го заколи, от гняв той му извадил едното око. След две седмици друг вол го ударил с рогата си и му извадил едното око.

Също така не е безотговорно нашето отношение към растенията. Природата всичко е сложила разумно. Ако започнете да изсичате дърветата, това ще се отрази вредно на човечеството.

Един брат, народен учител, запита:

– Как да се отнасяме с немирните деца?

– Ако някое дете направи погрешка, три пъти да направи екскурзия до Витоша. Това да служи за поправяне, а не за наказание. Като види детето камъни, извори, гори, полянки, като види природата, тя го възпитава.

Ако се накаже детето, то ще се ожесточи, но тези методи трябва да се приложат върху детето, ако са съгласни родителите.

Трябва да се наредят децата според темпераментите. Децата, които са на един чин, да се допълват. А сега са безразборно наредени. При силния огън, т. е. при умните, ще турим слаб огън, т. е. глупавите. А последните, като се запалят, ще станат силни.

Хората първоначално са излезли от Бога равни, но сега

те се раждат различни, понеже през хилядите години някои са дремали, а други са работили. Има някои надарени днес, а други не, защото последните не са разработвали талантите си в миналото.

Светът е обезверен. Това е Всичкото нещастие.

Всички хора трябва да имат Вяра, понеже те минават в живота през разни условия, през мъчнотии.

Не може да имаш права мисъл, докато нямаш любов. Не може да мислиш право за един човек, ако не го обичаш.

Някой живее между хиляди хора и казва, че живее сред вълци. Това е, защото не ги обича. Като не ги обичаш, ще ги възприемаш като вълци. Не можеш да възприемеш Божественото в тях. А можеш да умреш от задушаване.

Човек не цени това, което приема: въздух, вода, светлина, топлина. Не цени и тази сцена – тези дървета, небето, планините. Те струват милиони. Где ще намериш такава сцена като сегашната?

Някои проповедници, като проповядват, морализират хората. Там е погрешката. Това е погрешен метод. Човек трябва да проповядва принципите, върху които е съграден животът, и законите, които управляват живота.

Един възвишен дух по който и да е начин трябва да слезе на земята, да помага по свой почин или по почина на великия закон, да дойде с някоя мисия да помага. Тогава ще опита противоречието на живота, но ще носи нещо светло в себе си, ще бъде свободен.

След обяд отидохме с Учителя на извора, който бяхме почиствали няколко дена. Впоследствие там направихме чешма. Поработихме известно време, за да завършим почистването. След това Учителя каза:

Като очистим този извор, то очистваме и отваряме един извор вътре в нас. Такъв е законът. Като очистиш мочурляка тук, то се очиства мочурлякът вътре в тебе. Каквото правиш вън, същото става и вътре. Някой

казва: „Защо работиш при този извор?“ Той не знае закона. Сега ще кажат: „Държавата трябва да чисти чешмата.“ Държавата сме ние. Земята е Господня. Ще гадеш път на водата да върви. Не само да направиш това, но като го направиш, да се роди в тебе една нова мисъл.

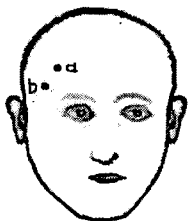
Има злато, заровено в България. Аз го зная, но не го казвам. Това злато е за праведните. Един народ може да използва своите блага само ако е праведен, а ако не е – всичко това се крие. Природата е опитала своите хора. И познава своите деца – кой какъв е. В живота на човека трябва да има разнообразие. Това значи следното: човек да не се ограничава само с размишления и молитви, но да върши и външна работа, и то разнообразна. Например екскурзии, гимнастика, строеж на чешми, правене на пътища, земеделска работа и пр.

Най-важното е стремежът на човека да върши волята Божия, и то в мисли, чувства и постъпки. В мислите, чрез изпращане към човечеството на мощни, добри мисли в духа на новите идеи. В чувства – чрез изпращане любов към другите. В постъпки – чрез показване на хората пътя на новите идеи, за да ги събуди за новото.

Едно дете като заспи, други деца го зашиват на кревата и като се събуди, вижда се зашито. Вие, ако не правите молитва преди лягане и не се ограждате, то по време на спане, като нямате будно съзнание, тъмните духове ще ви зашият за кревата и като се събудите, виждате, че сте зашити, т. е. с кисело настроение, с отрицателни лоши мисли и чувства. Значи вързан си.

Човек върши несъзнателни движения, но те имат смисъл. Когато си турите показалеца на горния край на челото отстрани, то искате да разсъждавате върху нещо (виж във фигурата буква „а“).

Когато си турите показалеца на челото малко над слепите очи, то искате да смятате нещо (буква „б“).

Когато искаш да си спомниш нещо, тури си пръста към средата на челото и тогава си спомни къде си го виждал. Тури си там ръцете и си спомни.

Вие си слагате показалеца и го сваляте скоро, а пък то трябва да го държите по-дълго време. Дръжте го, докато ви дойде някоя идея в ума.

Стана въпрос за паневритмията. Учителя каза:

Когато играете паневритмията, не я изпълнявате с общ ритъм. У Всинца ви центърът на времето е различно развит. А в природата има общ такт, ритъм.

Когато при паневритмията правите обливане, то като си вдигнете ръцете нагоре, при снемането им допрете ги до горната част на главата. Тази горна част на главата е важна. Така ще развиете хилядолистника, който е на горната част на главата. Трябва ви цяла философия за гимнастическите упражнения.

Един брат или една сестра се намира в големи мъчности и плаче. Изпрати му една мисъл на подкрепа, една добра мисъл и същевременно иди до него незабелязано и остави до него един ценен дар. Той, като види този дар, ще се чуди откъде е дошъл. Но остави такъв дар, от който той да има нужда. Ако е в материална мъчнотия, остави незабелязано при него една златна монета. Ти го питаш: „Защо плачеш?“ Не, остави му една златна монета.

Хранете онази любов, която не изгаря човека.

Хранете онази мисъл, която не ограничава човека.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

В РАЙСКАТА ГРАДИНА

Изгрев, 25 септември 1955 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа една екскурзия на Витоша през 1938 г.

Днес е вторият ден на Великден. Всяка година на този ден ние сме на Ел Шадай, Бивака. На този ден много братя и сестри отиват на Витоша. Днес сме около 150 души.

Изиграхме паневритмията на полянката на Ел Шадай. След това се събрахме около Учителя и почна разговор. Всички се радваха на слънцето, на цветята, на тревите, на скалите, на върховете и на това, че сме заедно с Учителя на това място.

В разговора Учителя каза между другото:

Нашите страдания са нашият прогрес. Те се отбелязват. Всичко е за добро. Човек да се убеди в тази философия и да живее в нея. Този, който има много радост, той има изобилие, да гаде. А този, който страда, той има по-малко, да му се гаде. Да си влизаме в положението един на друг и да си помагаме.

Като мислиш все за лошите черти на един човек, ти усилваш лошото в него. А като мислиш за добрите му черти, усилваш доброто в него.

Силни хора са тези, които предават любовта, а слаби хора са тези, които приемат любовта. Този, който е бил

слаб, после става силен и предава любовта. И после силният става слаб и приема любовта.

Всяко дете в утробата на майката е обвито в було. Недостатъците на човека са булото, с което е обвита душата. Ти ще обичаш душата, а не булото.

Само който обича Бога, може да Го види. Само в любовта нещата са реални. Ако ние за Бога не можем да носим всичките поругания, тогава нямаме любов към Бога. Каквото и да ти се случи, Бог те изпитва.

Човекът на любовта е свободен човек. Любовта е най-лесният път. Как трябва да се разбира любовта? Да счи-таш, че тази душа е излязла от Бога и да имаш уважение към нея. Както уважаваш Бога, така да уважаваш тази душа заради Бога, Който е в нея.

Всеки апостол е принадлежал на една зодия. Йоан е бил женствен. Павел е бил марсианец. У Павел беше развита причинността, т. е. горната част на челото. Апостол Тома е имал обективен ум, интерес към материалната област.

Пророците идат сега, стига да ги повикаш.

Една сестра попита: „Каква храна да употребява нервният човек?“

– Той да употребява чесън за успокоение.

Един брат попита:

– Какви последствия има, когато в някои страни хвърлят житото или го горят като въглища, за да се поддържа цената му?“

– Това има своите последствия. В следващите години бръмбари и други паразити изпояждат житото или то пострадва от други бедствия.

Една сестра попита: „Защо каменните къщи не са хигиенични?“

– Понеже камъните изтеглят топлината от човека.

Друга една сестра попита: „С какво може да се сравни сегашната любов на света?“

– Едни деца нанизали царевица на един конец. Един паток, като видял царевицата, погълнал я и децата го държат с конца. Аз попитах децата дали ще пуснат патока, ако им дам ябълки. Те се съгласиха и се зарадваха. Такова нещо е сегашната любов на света.

Извод: Гълтай зърното, ако е свободно, а вие гълтате зърната, нанизани на конец. Момата нагълта царевицата, момъкът държи конца и тя си пули очите. Сегашната любов прави всичко това.

Една госпожа в Търново ми разправи една своя опитност. Тя каза: „Сънувам, че една вечер седя в стаята си и покойната ми майка вдигна стомната, прасна я върху главата ми и си отиде. Стомната се счупи. Като станех сутринта, видях, че имам нова светлина в ума си.“ Майка ѝ, недоволна от нея, направила това и цял преврат станал в нея. Майка ѝ искала да каже: „Като ти пукна главата, това значи, че сегашните ти мисли не трябва да седят в главата ти.“

Та провидението някой път ще прасне някого в главата с някоя стомна, за да мисли правилно. Това са страданията, които идват. Страданието това е любовта, която разцъфтява сърцето на човека.

Хората идват на Земята по три причини: някои идват да плащат дълговете си, други идват да се усъвършенствуват, трети идват да помагат на другите. Този, който идва да помага, той е свободен.

Сега сте при най-добрите условия. Нито една друга епоха не може да се сравни със сегашната, нито епохата на Соломон. Едно време знанието е било достъпно за малцина, а сега е достъпно до известна степен и за обикновените хора. Това знание, което сега се преподава, е третостепенно.

– Можем ли да добием първостепенни знания?

– Това може. Човек може да има постижения.

Хубаво е човек Всяка Вечер, като седне, да си ликвидира сметките с живота през деня. Той Всяка Вечер да смята, че това е последният ден и да си даде отчет какво е спечелил и какво е загубил през деня. Ще благодариш на Бога и ще почнеш на другия ден друг живот.

Сега В този живот ще жънете това, което В друг живот сте сяли. А В бъдеще ще жънете това, което сега сеете.

Това, което сега сеете, то ще бъде за бъдеще. Сега няма да се ползвате от него. Ти имаш задължение към много хора от миналото. И ако на всички хора, с които се срещаш, заплатиш задълженията, които имаш към тях, то ти си живял добре.

Като гадеш някому, той да не знае това, защото иначе ще го туриш в лошия път. Остави го. Ти си дал за Господа, за да изпълниш длъжността си.

В окултната наука има един закон: Когато чакаш нещо, не говори за него. Щом говориш за него, то няма да стане.

Изпяхме няколко песни. Стана дума за музиката. По този повод Учителя каза:

Въздухът е пълен с музика, стига да имаш уши да слушаш. Всеки човек, като загуби музиката, прави доста глупости.

Щом си недоволен, не си носиш добре страданието, а щом си доволен, носиш го добре. Да се носи добре страданието, това не значи да се примириш с него, но да не падаш духом, да не се обезсърчаваш. Когато види Бог, че не използваш богатата, които ти е дал, Той си ги взема. И тогава ти страдаш. Страданието показва, че не си използвал богатата.

Човек не вижда по-дълбоката страна на природата,

понеже си е турил кепенци, занимават го много грижи, много тревоги и това ограничава зрението му. Тогава той вижда само в гъстата материя, а не и вътрешната страна на природата. За да може да вижда човек, трябва да може да очисти съзнанието си от психическия прах. Човек образува доста много прах със своите лоши мисли.

Вие днес преживявате един ден от райските дни. И то като на кино. Вие сте в рая, но имате лоши господари. И като се върнете при тях, ще имате лошо състояние. И някой ще каже: „Какъв мираж е било! Колко съм се заблуждавал!“

Вие сте наследници на всичко, каквото има на земята. То ще бъде ваше.

Какво човек трябва да научи по-напред? Най-напред човекът трябва да се научи да се смаява. За да се повдигне, трябва да се смали. Под смаяване разбирам смирение.

Българите едно време казваха: „По пет на нож“ И тогава не им вървеше.

Няма по-хубаво нещо от това, в момента да се радваш на всичко.

Хората сега са в едно сънно състояние. И като умрат, се събуждат. За небето едно ваше прераждане е като един ден. Те казват: „Отиваме на една малка екскурзия.“

Една сестра попита: „Човек какво трябва да яде, за да изгони страха?“

Трябва да стане вегетарианец. Човек, като яде вегетарианска храна, става по-смел.

Тази светлина, която иде от горе, това е Божията Любов. Божията Любов целия ден те огражда и ти дава всичко, каквото искаш.

Двама души, като се обичат, са се приближили в своите орбити. И те се пресичат в своите орбити.

На Слънцето живеят ангели. Те изпращат светлина, плодове и пр. Цялото растително царство е под тяхно ведомство.

Една сестра попита: „Що значи втората смърт, за която се говори в Писанието?“

Втората смърт означава второ ограничаване.

Тук, на Земята, милиарди същества са измрели и са оставили своите нечистотии. Затова е нечиста и затова ще мине огън и всичко органическо трябва да изгори. И Земята ще стане чиста. С огън ще се изчисти Земята. Приготовлява се едно пречистване, което иде за цялата Земя. И когато добрите хора няма да изгорят, а ще се изчистят, а лошите хора няма да ги има. Който остане от този огън, ще остане да живее, а всичко друго ще си отиде.

Земята в бъдеще ще мине в една по-висока еволюция. Сега е ден на съдбата. Всички хора се съдят. Когато един народ направи престъпление, то няма да минат и 10 години и ще го съдят. Например Испания я съдят. Българите отидоха в Румъния и Югославия, извършиха престъпления и ги съдят.

Някой човек идва при мене и аз чета в историята каква роля е играл в миналото. – Как виждаш това?

– Когато виждаш един човек, в духовния свят можеш моментално да видиш един след друг всички образи на неговите минали прераждания.

В славянството има проявления на Бога. Бог извиква славяните на работа, да съдействуват за Царството Божие на Земята. У славяните трябва да се развие любов към Бога.

Стана въпрос за положението в света. Учителя каза:

Когато Япония започна войната, в нея имаше земетресение. Небето искаше да ѝ каже, че не трябва да започва тази война, но тя не послуша.

Тъмните сили са вече победени в астралния свят. Сега тук се води борба, за да бъдат победени.

Като победят светлите сили, на Земята ще дойде новото небе и новата земя.

– Скоро ли ще бъде?

– То е започнало вече. Яйцето е снесено вече и се мъти. Ще дойде война. Тя приближава. В бъдеще в друго направление ще вървят работите. Това е положението, че ние не можем да спрем войната. Защото хората не са готови. (Този разговор е воден през 1938 г.). След войната хората ще поумнеят. Ние се безпокоим за това, за което не трябва да се безпокоим, а за това, за което трябва да се безпокоим, не се безпокоим. А именно за греха.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Разговор на Ел Шадай (Бивака)

СТРАННИКЪТ И КРАСОТАТА НА ЖИВОТА

Изгрев, 10 октомври 1955 г.

Любезни брат,

Тук ще ви опиша една екскурзия с Учителя до Бивака, или Ел Шадай, на 16 юни 1941 г.

Тръгнахме в 4 часа сутринта. Стигнахме Бивака навреме. Небето чисто, синьо, нито едно облаче. Изобилно слънце. След паневритмията всички сме около Учителя. Той каза:

Има една приказка. Едно време дядо Господ минавал и срещнал един говедар. Господ попитал говедаря къде е пътят. Говедарят каквото можал, му отговорил. Дядо Господ казал: „Ще го отуча от този навик да се изтяга“ и пратил муха-стършел. Воловете поцъръктели и тичали, говедарят ги гонил много време, докато ги стигне. Така че говедарят не лежал вече на гърба си.

Брат Неделчо Попов каза на Учителя: „Учителю, изпей ни някоя песен, която досега не си ни пял.“

Учителя изпя следната песен:

Странник съм на този свят.

Никого не познавам освен Тебе.

Ти, Господи, Боже мой,

Който Си създал Всичко за мене.

Аз възнасям своята благодарност към Тебе.

На Тебе, Господи, възложих своето упование.

Да възлезе любовта ми към Тебе.

Някой път човек се възбужда. И за да му мине, нека да изпее една песен. Или някой път се уплаши. Да изпее някоя песен, за да възстанови своето предишно състояние.

Вие, ако разбирате всичко, което се случва, пари трябва да давате за него. Един ден вие ще го търсите, но няма да го намерите.

Един богат човек срещнал един беден и му хвърлил един орех. Бедният, докачен, му хвърлил обратно ореха. Вторият беден – също. Десетият беден човек счупил ореха и изял съдържанието му. Страданията са черупка. В страданието е скрито едно богатство. В тази черупка е вложено съдържанието. Като отвориш черупката, ще намериш съдържанието. Не е лесна работа това. Това е изкуството. Някой иска да му помагам. Аз виждам, че той е пясъчлива почва. Друг иска да му помагам. Виждам, че е чернозем и посаждам нещо.

Някой се кара. Аз ще се отдалеча, за да не слушам думите му. Има неща красиви в живота. Всяка минута, всеки час има толкова красиви работи. Някой път ние спим и не виждаме красотата на живота.

Ние не сме използвали нито една стотна от възможностите, които са ни дадени. Дадено ти е много.

Един човек стои и е недоволен. Че той трябва да обича въздуха, водата, земята, всичко. А той мисли за неща, които не са реални.

Законът е: Ако хората се движат по закона на Любовта, те ще се движат към екватора, но не изведнъж. Под екватора разбирам добрите условия. И колкото повече се доближават до екватора, толкова повече се увеличават плодовете и всичко друго. А хората, които живеят по закона на безлюбието, се движат към полюсите и там няма плодове, няма условия. При всяко добро, при всяка добра постъпка трябва да правиш връзка с Божествения

свят. Един ден ще видиш на картина Всичкото добро, което си направил, и ще видиш доколко картината ти е хубава или лоша.

В света, от който сме излезли, ни държат отговорни за това, което сме направили с туй, което са ни дали.

Когато направиш добро, печалбата от това добро остава за тебе. Хиляди хора трябва да правят добро, за да имат подбуди да правят добро и другите.

За физическата любов съм ви говорил. За духовната любов съм ви говорил. За Божествения свят не съм ви говорил още нищо.

Умствената любов дава простор да видиш красотата на света. Но това не е още любовта. Това е още Външната страна на любовта. В духовния свят ни се притичат на помощ и ни избавят от много неприятности. Та човек трябва да остане верен на онези, които му помагат, на Божественото. Защото всякога ще имаме нужда.

Един брат попита: „Колко красиво са наредени едно над друго Седемте Рилски езера. Какво е значението им?

Седемте Рилски езера са седемте свята, седемте полета.

Първото езеро – Махарзи, означава физическия свят.

Второто езеро – Елбур, означава нисшите области на астралния свят.

Третото езеро – Белгер гару, означава висшата област на астралния свят.

Четвъртото езеро – Близнакът, означава умствения свят.

Петото езеро – Махабур, означава причинния свят.

Шестото езеро – Сърцето, означава Нирвана или Будическия свят.

Седмото езеро – Щемхаа, или Главата, означава Божествения свят.

Екскурзията си има философия: На екскурзия преди

Всичко човек трябва да гиша правилно и да употребява известно време за размишление.

На човека Всеки ден му пращат мисли и чувства от невидимия свят, с които той трябва да работи през деня. И ако той остави тези мисли и чувства за утре и за другиден, той се осакатява и губи.

Когато човек не долавя тези мисли и чувства Всеки ден, той се чувствува неразположен. За да бъдем разположени, трябва да долавяме всеки ден мислите и чувства-та, които ни се предават, и да работим с тях.

Един брат запитва: „Какво трябва на човека, за да има успех?“

Три неща му трябва:

- 1. Доброто – то е основа.*
- 2. Справедливостта – с нея градим.*
- 3. Разумността – да знаеш да се обхождаш.*

Учителят каза да напишем лотарийни билети за три-те ягоди, които той тури на каменната маса: на три билета да пишем 1 000 000 лв., 500 000 лв. и 100 000 лева, а на останалите билети да има номера. Един брат написа 130 билета, понеже толкова души бяхме. На онези, на които се паднаха билетите със сумите, се дадоха ягодите. Всички, които теглиха билети с номера, подаваха листчето си на Учителя и той им казваше по едно изречение като съвет. Например на един брат се падна № 103. Учителя, като взе листчето, каза:

Не давай на заем повече, отколкото банката позволява.

Един брат попита колко трябва да заемаме и колко да даваме.

Ще заемеш колкото събира торбата и ще дадеш всичко, което имаш.

Всякога онзи, когото любиш, е този, който те е любил.

А сегашната любов е любов на театър. Твоят възлюблен е Един, но понеже е голям, проявява се в много форми. Нали слънцето е голямо, а колко малки слънца са фотографирани.

Вашата човешка любов, която сега имате, не се позволява в окултната школа. На ученика не се позволява.

Една сестра запитва: „Ами защо сега я има?“

Вие сте си я позволили. Така ученикът се разсейва и не учи. Вие в любовта сте идолопоклонци, понеже правите един идол. А любовта трябва да бъде отвътре, т. е. няма да казваш на онзи, когото обичаш, а ще го обичаш с неизвестна любов. Някой те обича и ти тури юлар. Това не е любов.

Съвременният живот дава богат материал за развиване на човешкия ум, сърце и воля. Ние един ден ще гледаме сегашния живот и ще разберем колко неоченими условия е съдържал той. В бъдеще ще оценим днешните условия.

Любовта иде и ако не я приемеш, горко ти! И обичта също.

Любовта няма да стои нито една секунда. Тя ще мине, ще ти остави богатата и ще си отиде. Ти трябва да работиш върху оставените блага. Казано е: „Бъдете свършени, както Отец ваш е свършен.“ Значи да предадем любовта такава, каквато ние сме я приели.

Един брат запитва: „Как можем да използваме спането за нашето духовно повдигане?“

Вечерта при лягане ще благодарим за това, което си получил през деня за ума и сърцето си. И тогава през нощта, когато спиш, душата ще обработва този материал, който е получила през деня.

Изпяхме няколко песни. След това Учителя каза:

Гениалните музикални гласове са извадени от Светилището.

За да се създаде у българина новата музика, той трябва

ва да стане нов човек. На огъня, на който е турен, българинът ще се разтопи. Аз, като изучавам българските пес-ни, разбирам при какви условия е бил българинът, когато е създал тази или онази песен.

Щом не мислиш право, не си свободен.

Щом не чувствуваш право, не си свободен.

Щом не постъпваш право, не си свободен.

Най-първо трябва да бъдем свободни. Трябва да се радваме, че сме свободни. Ще се радваме на това състояние, което сега имаме, защото в дадения момент по-хубаво състояние за тебе от това няма. Това е за дадения момент. В следващата секунда ще има друго.

Онези, които оправят света, са извън Земята. И ние вземаме участие, но те са главните, които вземат участие. Радвайте се на днешната екскурзия. За днес сме щастливи, а за другите дни, добър е Господ.

Докато човек се безпокои в сърцето си, той не може да приеме новото учение, не може да му се предава новото учение.

Съвършенство значи да не правиш никакви погрешки. Трябва да видим съвършените хора.

Злото в нас е несъобразяване със законите на природата. При доброто ние постепенно се освобождаваме, а при злото – постепенно се ограничаваме.

При ангелите, когато едного обичат, всички други се радват. Там, когато има обич, всички са едно.

Когато двама души се обичат, разбират, те са близко, а когато не се разбират, те са далеч един от друг. Велик е Господ, Той задоволява хората. Ангелите някой път гледат как да задоволят един човек, изучават го, докато най-после го задоволят. Някой човек стои тъжен, скръбан. Ангелите знаят, че му липсва нещо. И те ще му занесат нещо. Той се чуди, че скръбта му е изчезнала и казва: „Олекна ми на душата.“

От слънцето иде към нас и друга светлина, която човешките очи не могат да схванат. Сега човек няма още тази мрежа в окото си, за да схване тази светлина. В шестата раса ще се образува тази мрежа и човек ще вижда нови царства и нова светлина, ще развие ясновидството.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваши верен Б. Боев

Озарени от изгревите на Рила

СИЛАТА НА БЕЗГРАНИЧНИЯ

София, Изгрев, 30 октомври 1955 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа една екскурзия до Мусала с Учителя през месец юли 1924 г.

На 11 юли потеглихме от София и надвечер същия ден бяхме при хижа „Мусала“. Бяхме около 150 души. Пренощувахме едни в хижата, други на палатки, а трети под навеса. Следният ден прекарахме тук, около хижата, при долните Мусаленски езера и се спряхме при средното, най-голямото от Мусаленските езера. Решихме тук да прекараме нощта и на другия ден рано сутринта да потеглим за Мусала, за да посрещнем оттам слънчевия изгрев. От средното езеро, дето бяхме се спрели, наблюдавахме чудна картина. Пред нас се издига Мусала. Около нас високи върхове. Слънцето не бе още залязло, но някои от скалите бяха потънали в дълбока сянка, а други бяха ярко позлатени от слънчевите лъчи. Контраст на сенки и светлини.

Но ето, слънцето не беше още залязло и гъста мъгла започна да забулва околните върхове. Тя почна да се движи надолу, да пропълзва по склоновете и скоро ние всички бяхме обгърнати от нея. Мръкна се. Запалихме десетина огньовете и около всеки огън имаше братя и сестри.

Почна да ръми ситен дъжд, който после престана.

Мъглата ставаше все по-гъста. Въпреки това всички бяхме радостни. Ето, ние бяхме в едно вълшебно царство, в царството на чистотата. Ние бяхме в досег с мощните енергии, които работят тук. Ние бяхме в самата тяхна лаборатория. От друга страна, една тиха радост и очакване хранехме в сърцата си, че въпреки мъглите и дъжда все пак утре ще имаме чуден изгрев.

Край огньовете чудно играеха сенките и светлините по нашите лица и по околните храсти и скали. Понякога хиляди искри изскачаха от огъня и изпълваха пространството над главите ни. При някои огньовете се пееше. При други огньовете тихо се вслушвахме в нощната симфония на планината.

Към 1 часа след полунощ брат Епитропов отиде при палатката на Учителя и каза, че всички желаем да посрещнем изгрева на слънцето от Мусала. Учителя каза:

Да опитат Вярата си. Нека да направят обща молитва.

Направихме обща молитва. Във време на молитвата едно място над главите ни на небето се разчисти и се явиха звездите и Луната. След това мъглите покриха пак всичко. Това обнадежди всички, че ще имаме хубав слънчев изгрев от Мусала.

Към 3 часа след полунощ напущаме средното езеро и потегляме нагоре. Всички, които имат електрически лампички, ги запалват. Наредихме се по двама по тясната пътека, която се извива нагоре към висините. Гъста мъгла ни заобикаляше от всички страни. Каквато и да е планината, тя е красива. Всичко, което ни говори тя, е добро. Планината, която ни посрещна със слънце, със синьо небе, с тишина е същата, която ни говори със

своите ветрове, бури и гръмове. Тя само иска да ни каже разни неща. Че как ще се запознаем с нея, ако я виждаме винаги в една и съща дреха. Тя често мени своите одежди, за да се свържем с всички страни на нейната душа.

Сегиз-тогиз се спирахме, за да има време отново да се скачат отделните части на линията. Тук-таме минавахме по скали, под които бучаха невидими води и се спущаха надолу от върховете.

На едно място стигнахме на такава точка, че се виждаше цялата ивица надолу и нагоре. Това беше една от най-вълшебните гледки: наоколо скали, бездни, а по тях се движи нагоре една жива линия. Тая линия се извива постоянно, непрекъснато мени своите очертания и стъпка по стъпка се приближава към върха. Светещите лампи тук-таме усилваха ефекта.

Съмна се полека-лека. Почнахме по-ясно да виждаме околните предмети. Виждаха се вече по-ясно и очертанията на езерата, край които минавахме при изкачването. Още всичко беше в гъста мъгла, но когато мъглата се пръснеше за момент, виждахме за миг вълшебното видение на някое езеро или връх и пак се скриваше всичко зад дебелилото було на мъглата.

Край нас вече ясно се различаваха едни бели цветя с красиви листа. Това са „цветята на ангелите“. Тъй ги наричаха братята и сестрите. Те заслужават името си поради белоснежния цвят. И поради чистотата на местата, дето обитават. Това са тъй наречените „каменоломки“. Те са верни приятели на планината. Тяхната красота и форма красиво се съчетават с тази приказна обстановка.

Ние бяхме вече на неколкостотин метра от пирамидата, която е на върха Мусала. Но какво ставаше? От

склоновете малко под върха погледнахме към изток. Кой разчистваше мъглите от хоризонта? Като че ли някое гигантско същество прибираше отвсякъде мъглите и ги сваляше и трупаше дълбоко в долините. Не само изтока, но и навсякъде хоризонтът се прочистваше. Ние бяхме вече на Мусала. Поглеждахме наоколо. Цялото небе беше вече пречистено, чисто, синьо. А какво виждахме долу? В дъното на долината гъсти маси мъгли се движеха с голяма бързина в разни посоки, пълзяха по повърхнината на Земята и заприщваха планинските клисури. Ние бяхме над облаците. Ясно наблюдавахме танца на мъглите над нас.

Изтокът вече беше чист и често менеше своите краски. Но ето, показа се и слънчевият диск.

От тази височина на всички тия върхове и пропасти, над облаците посрещането на изгрева е нещо епохално в човешкия живот. Впечатлението е незабравимо.

На връх Мусала духаше вятър и беше доста хладно, но всичко беше пълно с красота. Прекарахме известно време в мълчание. След това направихме молитва. Скоро слънчевият диск се издигна доста високо и времето значително се стопли. Вятърът постепенно утихна.

Учителя държа беседа. След беседата изпълнихме гимнастическите упражнения. След това имахме достатъчно време да разгледаме околностите. Под нас е най-горното езеро Окото. По северните по-усойни места още се виждаха останки от сняг. Но липсваха ледени маси по езерото. Окото е едно от най-мистичните езера. Всичко говори, че преди хилядолетия то е било циркус на ледник. След това почна разговор с Учителя, който каза:

Любовта създаде света. Тя създаде Вселената. Пър-

Вият подтик на човека трябва да бъде да възприеме любовта. Вие трябва да се стремите да се освободите от ненужните неща и да виждате красивото и хубавото.

При любовта всеки ще бъде задоволен с това, от което има нужда. Щастие то ти зависи от любовта, която имаш. Любовта засяга всички области на материалния и духовния живот. Тогава ще имаш всичко. Всички ония, които живеят в Любовта, са Божественото общество.

Само чрез закона на Любовта могат да се вършат нещата правилно. Всеки подтик да се прави добро, всеки подтик за Любовта иде от Безграничния. Равенство има само в Любовта. За да бъдат хората равни, трябва да се обичат. Човек, който обича, не може да прави престъпление.

Единствената реалност е любовта. Няма реалност извън нея.

Любовта е здравословното състояние на душата. Тая любов, от която ние се боим, има един неестествен примес. Човек, който живее в реалността, никога не отпада духом. Шом си духом свършено отпаднал, трябва да знаеш, че си извън реалността.

Това, което дава възможност на човешката душа да се развива, да расте, то е Божественото, то е Любовта. Всички противоречия в живота произтичат от безлюбието.

Като дойде любовта, ще ти израснат крила. Като дойде любовта, болният ще стане здрав, мъртвият ще стане. Всички страдания по единствената причина, че не употребявате закона на Любовта. Единственото благо, което хората търсят, то е любовта. Ние търсим любовта. Няма какво да я търсите. Ще живееш вътре в нея. Ще отвориш съзнанието си, за да влезе тя в тебе. Човек трябва да обича, за да живее.

Тази любов иде сега на Земята. Любовта е силата на

Безграничния. Тя е силата на човешкото безсмъртие. Когато получите онова ново разбиране за Безграничния, този реч ще се стопи. Тогава ще почувствуваш, че всички хора са ти близки.

Това е новото Верую, което ще обедини цялото човечество в едно цяло.

След известен престой на върха почнахме да се спускаме от Мусала към Маришките езера, към местността, наречена Олтаря.

Бавно се спускахме надолу. Минавахме реката и се приближавахме към езерата. Около реката – множество цветя, между които особено изпъкват красивите морави камбанки. Те нежно се люлеят от най-малкия ветрец, малко приведени, като че ли вслушани дълбоко в музиката на водите, които се спускат от свещени места към долината.

Установихме се при първото от двете Маричини езера. Решихме тук да прекараме 5 – 6 часа. И тук се намирахме при един от многото циркуси, останали от ледената епоха. Величествени стени заобикалят Маричините езера. Това наподобява храм, светилище. Ето „Манчу“ със своя остър връх, който съперничи с Мусала.

Едуард Шуре във „Великите посветени“, в главата за Орфей, ни казва, че школата на Орфей била при изворите на Евра, Ебро, при подножието на планината Каукайон. Ако отворим един старогръцки речник, ще видим, че Евра, или Ебро, е р. Марица, а Каукайон е Мусала. Значи според Едуард Шуре школата на Орфей е била при Маричините езера. Ненапрасно местността при Маричините езера Учителя нарича Олтар.

Тук, при Маричините езера, тишината е пълна. Много рядко тук идват туристи, също и овчари. Чуваш само

някога глас на някоя от редките птички, населяващи тия места. Около нас – ниски клекове. Прекарахме красиви часове сред тази величествена архитектура. Надвечер поехме надолу по Маричината долина, по течението на р. Марица. Тая долина е царството на безмълвието.

На мръкване се спряхме близо до местността „Саръгьол“. Тук решихме да ноцуваме. Установихме се на лагер. Запалихме големи огньове. Дежурни братя поддържаха огньовете през цялата нощ. Бяхме заобиколени от-всякъде от стройни ели.

На другия ден сутринта продължихме пътя. Минахме през местността Ситняково, стигнахме Боровец и оттам потеглихме за София.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

КОЙТО СЛУЖИ НА БОГА

Изгрев, 10 декември 1955 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа един разговор с Учителя. Изпълнихме гимнастическите упражнения на полянката и се върнахме в салона с Учителя. Всички бяха под живото впечатление на идеите, които Учителя изложи в школната лекция. Изпяхме няколко песни. Стана въпрос за нашето отношение към Разумното начало в света. Ето основните мисли, които Учителя каза във връзка с разговора.

Когато човек започне да живее за себе си, ражда се злото. Питам, ако клонът или листът живеят само за себе си, няма ли да загинат. Най-първо листата, клоновете, цветовете, корените живеят за другите и после за себе си. Когато говорим за Бога, Той е цялото, за което трябва да живеем най-първо и от това зависи нашето щастие.

Как човек изгубва своята свобода? Щом той използва Всичко, каквото има, за себе си, цялата му основа изчезва. Той остава на друга основа, която няма нищо общо с първата му основа в живота. Има няколко степени на съзнание у хората. Христос казва: Всичко да се даде на Бога, Всичко, с което човек разполага, да се тури на разположение на Бога. Мойсей казва само 1/10 да се даде на Бога. А при обикновения човешки живот само сегиз-тогиз човек дава по малко за Бога, за Божественото.

Мъчението е последица, трудът е средно стъпало, а

служенето на Бога е най-високата точка, до която човек може да се изкачи.

Какво нещо е служенето?

Служенето е да работи човек любовта да се разпространи.

Хората, като започнат да обичат Бога, ще започнат да работят, както Той работи. Всички страдания произтичат от това, че ние не сме турили идеята да служим на Бога (Господа), да работим за Него.

Твоето разположение да не зависи от външните условия. Например дойде някое препятствие, нещастие, ти да не измениш радостното си състояние, което имаш.

Човек трябва да бъде умен, добър и силен, защото само умният, добрият и силният може да служи на Бога. Само добрият може да бъде силен.

Когато човек работи за другите, той работи наг себе си.

Първото положение е учене и служене на Бога.

Сега събуждайте хората.

За две неща ще бият човека. И за две неща ще го благославят. Ще го бият, ако не се учи и не слугува. А ще го благославят, ако се учи и слугува. Не може да слугува онзи, който не е учил и който не знае. За да може човек да слугува, трябва да знае.

Една сестра попита: „Какво е служене на Бога?“

Учителя каза:

Всички тези хора на Земята се молят на Бога и Бог не може да слезе долу на Земята. И ние ще работим вместо Бога. Бог ще работи горе за нас. Когато вие помагате на другите, техните ангели помагат на вас и ви създават най-добри условия за вътрешна истинска дейност. Когато вие помагате на другите, на вас ви се подобряват вътрешните условия, помага ви се от вътрешна страна.

Всеки човек, за да познае Бога, трябва да се учи на

разумно самопожертвувание. Ако не практикува самопожертвуванието, той нищо не може да научи. Казва се в Писанието: „Представете телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога.“ Сега неуспехът се дължи на това, че има свръхпожертвувание. Отначало докрай човек да бъде жертва.

Жертвата е закон за проява на Любовта.

Да приложите любовта, това значи да служите на Бога. Като прилагаш любовта, ти вече служиш на Бога. Каквито жертви правиш, да ги правиш за Бога. Една воля има в света, която трябва да изпълниш – волята на Бога.

Ако не служиш, нищо не се ползуваш. Ако служиш на Бога, служи Му с ум, сърце, душа и дух. Не само да възлюбиш, но и трябва да служиш с любов. Да възлюбиш без служене, не е пълно.

Ние сме в епохата на служенето. Служенето на Бога е упътване на душите, за да могат да вземат участие всички в Божествената работа.

Който живее за себе си, няма любов. Който живее за другите – има любов.

Ако си богат, ще считааш, че богатството не е твое. Ще турши за себе си много малък бюджет, а за останалото ще кажеш, че не е твое. Няма да кажеш, че можеш да направши с него каквото искаш. Можеш да направши с него каквото искаш, но ще загубиш светийството.

Един брат попита: „Как да служим на Бога?“

Учителя каза:

Всяка работа, която човек извършва, да бъде за Бога!

Иди при един приятел и му помогни. Кажу си, че това го правиш за Бога. Всичко е за Бога. И затова каквото правиш, прави го за Бога. Всяко нещо, което правиш, да е за слава Божия най-първо. Някой може да говори хубаво, но всичко това да служи за слава Божия. Славата на Бога да изпълни. Като помагаш на ближния, ти служиш на Бога.

Който обича Бога, като види, че един камък не е на мястото си, да го тури на мястото. Виждаш, че два клонка са се сплели, освобождаваш ги. Или виждаш един извор непочистен. Почисти го. Две кучета се борят за едно нещо. Изваждам и им давам геврек и ще престанат да се карат. Виждам, че един камък е паднал и е притиснал едно растение, ще отместя камъка. Две мравки се карат. Хвърляш трохи и ги примиряваш. Услужи на една мравка. Бог вижда и се радва. Виждаш едно наведено цвете, изправи го. И като правиш тези неща, приятно ти е.

Една сестра каза: „Учителю, искам да служа на Бога. Кажете конкретно как?“

Учителя каза:

Ето как:

1. Във всичко да виждаш хубавото, положителното.
2. Да имаш вяра, че всичко се превръща на добро.
3. Да не чакаш големите работи, в които да служиш на Бога, защото те идват много рядко в живота, но в малките работи служи на Бога. Малките работи да не отлагаш.

Сравнявам как Бог се проявява и как ние се проявяваме. Оттам трябва да почнем. Както Бог се проявява – това да вземем като мярка.

Имаше един брат, гост от с. Велчево, Старозагорско. Учителя му каза:

Ето какво ще занесеш на братята и сестрите там: Досега те са били лоши господари, сега да станат добри слуги.

Човек трябва да се научи как да служи на Бога. На някого дай подтик да рисува. Друг да чете някоя хубава книга, да напише нещо, да полее едно цвете, да даде някому чаша вода. Нашият морал е като минаваме покрай едно дърво, да му помогнем от каквото има нужда.

Изпълнението волята на Бога и служенето на Бога е много лесно нещо. То става в малките работи. Например Бог ти каже: „Иди при този отчаян човек и му кажи: Твоите работи ще се уредят, ти направи това.“

Ще питаши Бога какво да направиш. Ще отидеш при Бога и ще му кажеш, каквато работа желае, ще я извършиш.

Като дойде Бог и ти даде да извършиш нещо, като не извършиш това, което Бог ти казва, ти Го ограничаваш. А ти кажи: „Може, може!“

Една сестра попита как може малкият човек да ограничи Бога. Учителя каза:

Ето я идеята: Не може ли да ограничиш слънцето, като затвориш капациите на стаята си? Бог не се сърди никому, но щом затвориш капациите на стаята си, лишаваш се от едно благо.

Най-важното служене на Бога е печеленето на души за Бога. Божията работа сега се състои в намирането на готовите, предопределените души, които сега трябва да намерят Божествения път.

Няма по-хубаво нещо от това, да разбере човек Божиите пътища, но докато ги намери! Тъмният дух идва и ти казва: „Какво си тръгнал по този път?“ Когато той дойде, ще му кажеш: „Ние вземаме ролята на слуги, слуги на любовта. Ние отиваме да слугуваме на Бога. Ела и ти да Му слугуваш.“

Всичко, което придобиеш въвн от Бога, можеш да го изгубиш. Щастие то е само в Бога. Отникъде другаде щастие не може да дойде. Човек не може да бъде щастлив въвн от Бога.

Трябва връзка с Бога, непреривна, непрестанна, без прекъсване, защото, като стане прекъсване, злото идва.

Ти, като служиш на Бога, няма какво да Му дадеш. Той

си има Всичко. Ти, като Му служиш, ще вземеш. Ти, като служиш на Бога и на ближния си, служи безкористно, както Бога, т. е., без да очакваш нещо. Който върши своята работа, ще има обикновените благословения, а който върши Божията работа, ще има извънредни благословения.

Онзи, който прави добро, сее и жъне. Онзи, който работи за другите, нищо не е изгубил. Човек, който служи на себе си, най-после остарява и не е доволен от себе си. На Бога като служиш, не остаряваш, но се подмладяваш. Който служи на Бога, нещата му се нареждат.

Законът е този: Ти само желай да служиш на Бога и условията сами по себе си ще дойдат. Ще дойдат случките, ще дойде слугуването. Ще се нареди всеки ден, стига да храните това желание.

Щом почнеш да служиш на Бога, Всички хора ще ти станат обични, ще видиш, че това са души.

Има два вида хора – които живеят за себе си и които живеят за другите. Последните живеят за Бога. Вие, като работите за Бога, ще бъдете силни. Който пожелае да служи на Бога от любов, у него непременно ще се събуди известна дарба или известен малък талант, който постепенно ще се разраства. Човек може да ликвидира своята карма само като служи на Бога.

Единствената работа на човека, която остава през вековете, е работата за Бога. Смисълт на живота се заключава в слугуването. Да служи на Бога, това е главната задача, която човек трябва да реши. Реши ли тази задача правилно, Всичките му работи ще се наредят. Когато човек се реши да служи на Бога, сърцето му се изпълва с радост, умът му със светлина, а волята му – с активност.

Онзи, който е роден вътрешно, трябва да желае всичко, каквото е придобил – знание, сила и богатство, да отдаде на Бога. Великото разумно начало трябва да бъде

на първо място в неговото съзнание. На първо място – Бог! Всеки по отношение на това, което има, е касиер на Бога. Ще Ви дам едно правило: Това, което Бог прави за Вас, правете и вие за хората.

Ако човек иска да получи Възкресение, той трябва да пази следните две положения: Първото положение е Всяка сутрин и всяка вечер да изпраща от своето благо, което е Вложено в неговата душа, на всички хора.

Второто положение на Висшата любов е да любиш хората и тогава, когато те мразят и ти вършат зло, да им служиш по цял ден, без те да знаят това.

Вие сега сте строители на новото. Човек, като свърши работата на Бога, минава в по-високо положение.

Божият път е най-лесният. Там има методи. В Божия път работите не са така тежки. Най-лесното нещо е да служиш, а най-мъчното е да грещиш, защото ще плащаш. Човек трябва да стане съработник на Бога.

Безлюбието е причина за всички болести и страдания в света.

Има закон: Ти не можеш да възлюбиш Бога, докато не работиш за Него.

При работата за Бога човек ще приеме любовта.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

В БОЖЕСТВЕНАТА СВЕТЛИНА

Изгрев, 20 декември 1955 г.

Любезни брат,

Тук ще изложа един частен разговор на Учителя с един брат. В разговора Учителя говори за изпитите, през които минава ученикът. Между другото той каза:

Тъмният дух изследва психологически човека и като намери някоя слаба страна, там ще иска да го изкушава.

Има неща натрапчиви, които измъчват човека. Много трудно е да се справи човек с тях. Той е един тъмен дух, който мъчи човека, както и да го хванеш, изпримчва се.

Нисшите духове отиват да завладеят някой човек и това считат за голяма придобивка. Какви големи работи ви обещават? На Адама обещаваха да бъде като Бога. И на жена му – също. Но все същата тактика е и сега. Адам изгуби всичко. Силите на злото са способни да подчинят човека и да го отклонят от правия път. Казаха са на първия човек: „Ако ядете от това дърво, няма да умрете и ще станете като богове.“

Грехопадението е станало най-напред в умствения свят, когато човек се е откъснал от Божественото.

Когато искаш да напишеш нещо, нещо ти противодейства, казва ти: „Не е за тебе работа, не ще можеш.“ И ти спиращ и не пишеш. Обаче ти напиши криво-ляво каквото и да е, отколкото нищо да не пишеш.

Злото има ужасна омраза към човека. Някой път, като дойде грехът с онези отвратителни мисли, всичко в тебе

се разрушава и казваш: „Отиде тази работа, разруши се.“
И идва тогава Божествената Любов и пак се зарадваш.
После пак дойдат отрицателните мисли.

Човек, който е ял попарата на тъмните духове, не
греша.

Всяка мъчнотия е едно предметно учение. Това, което
наричат изкушение, е предметно учение. Ако не го разре-
шиш, ще получиш двойка, единица, а ако го разрешиш, ще
получиш шесторка.

Когато човек мине през известни изпитания или изку-
шения от силите на тъмнината, те ще бъдат от друг
род, от друг вид. Те ще бъдат от такъв вид, от какъвто
той не е очаквал.

Ето защо той винаги трябва да бъде буден. За също-
то изпитание той е вече кален и готов, но изкушението
ще бъде от друг характер и затова само ако има будно
съзнание, ще може да издържи.

Днес много хора говорят за идеи, за идеализъм и пр.
Говорят, че работят за общото благо, обаче ако се ана-
лизира тяхното състояние, ще се види, че те мислят за
своите лични интереси и в края на краищата това ще се
разкрие. И всичко, което е вътре в човека, ще мине през
изпит и ще блесне. А на Бога трябва работници напълно
безкористни, които да работят от любов към Бога, без
да мислят за себе си.

Йов всичко изгуби, богатство, деца и пр. После всичко
се възвърна. Йов беше праведен и след изпита стана уче-
ник. Като влезе човек в мистическия път, тъмните духо-
ве ще дойдат да опитат човека, обвинителят ще дойде.
Много работи човек ще трябва да реши чрез опитност.
Ти никога не размишлявай защо е злото. Знай само, че зло-
то може да се избегне.

Тези същества на злото ще дойдат. Те имат интерес.
Ще турят в ума ти най-лошите мисли. Тези лоши мисли,

които ще имаш в ума си, това не си ти. Това е тяхното състояние. Ти имаш нещо и те искат да те оберат. За да те оберат, трябва да размътят ума ти. И светлите същества ще дойдат и ще внесат в тебе най-хубавите мисли. И те не са твои. Къде е човекът? Ти си човекът, който едновременно изпитваш и доброто, и злото, и ще вадиш поука.

Всички ще минете през изпит. Когато човек се намира в най-големи противоречия, страдания, да бъде благодарен на Бога, да има радост и хармония в него. Това е изпит.

Господ казва: „Много работи мога да ти кажа, но понапред искам да знам дали можеш да носиш това, което ще ти дам.“

Всеки човек е изложен на изкушение. Някой път все ще дойде изкушението. Всички трябва да минете през огън. Докато златото не мине през огън, не може да се пречисти. И трябва дълъг процес, хиляди години да минат за това. Като стане човек коравосърдечен, тогава го слагат на огън. Като мине огънят, човек казва: „Сега почнах да поумнявам.“

Някои състояния, които изпитвате, не са ваши, а от нисшите същества. Тъмните същества на ада, като влязат в Божествената светлина, нищо не виждат, но като влязат в ада, там тъмницата е тяхната светлина. Щом държиш идеята за Бога, ти си в Божествената светлина. Тъмните духове в тази светлина са слепи, нищо не виждат и ти си спасен. Това е начинът да се отървеш от тях. Една аналогия. Нали бухалът генем нищо не вижда, вечер вижда много добре.

Грехът в човека е неподчинение на разумното, на Божественото, а подчинение на един нисш живот. Има крадци в духовния свят. Тъкмо си влязъл в пътя, и те влизат под кожата ти и почват да те надуват. Казват ти: „Ти си много повече от другите. Ти си това, онова.“ И после

те накичат с всички епитети и ти казват: „На тебе никакъв Господ не ти говори.“

Земята тук е място за матура. Който тук издържи, дават му билет навсякъде да отиде. Напредналите същества от невидимия свят искат да дойдат тук да държат матура.

Писанието казва: „Блажени, които минават през изпитания.“ Изпитите за разните хора са различни. Няма два души, които да имат еднакви изпити. Има известна разлика. Ако ти дадат външни радости, ще ти дадат вътрешни мъчнотии. Това не може да избегнеш. Няма да ти дадат мъчнотии едновременно отвътре и отвън.

Вие обичате някого, но той ви каже няколко обидни думи, които ви нараняват. Любовта ви трябва да издържи на изпитите. Като поставят любовта ви на изпит, тя почва да се огъва.

Гледайте да се учите и да влезете в новата фаза на живота. Иначе ще повтаряте класа. Човек трябва да бъде твърд и да издържи докрай. Хората не могат да избегнат изпитанията. Когато човек има вътрешни стремежи, възвишени идеали, тогава той е издържал всички изпитания и изкушения.

Това, което сте наследили от миналите поколения и от животинското царство, това е тор. Който е умен, ще намери място за тази тор, а който не е и не знае, ще се върдаля из тази каша.

Когато в човека почва да надделява животинското, лицето му почва да се изменя.

Философията сега е в това: Искайте да бъдете господари на себе си.

Човек трябва да подчини нисшето и оттам да вади енергии както растението пуца корените си в почвата и вади сокове.

Онази жена искаше да изкуши Йосифа и ако той беше

се оплел, щеше да се свърши с него. Но той устоя на този изпит. Чрез затвор изплати кармата си и така се роди отново.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Миг от живота на Изгрева

БОЖЕСТВЕНА И ЧОВЕШКА ЛЮБОВ

Изгрев, 30 декември 1955 г.

Любезни брат,

Една от красивите традиции, оставена ни от Учителя, са тъй наречените братски вечери. Отделни семейства от Изгрева канят Учителя на вечеря, а заедно с него канят много братя и сестри – 25 – 30 души. Времето минава в много радостна атмосфера. Всички са насядали по местата си, но Учителя още го няма. По едно време съобщават, че той пристига. Един радостен трепет минава през всички братя и сестри. Радваме се, че Учителя е между нас. След вечерята започват разговори. Някои разказват свои много важни мисли. Най-интересната част от братската вечеря са разговорите с Учителя.

Тук ще изложа мисли от Учителя, изказани при една такава братска вечеря:

В нашето свръхсъзнание ние получаваме чиста любов, но като слиза от свръхсъзнанието ни и дойде до само-съзнанието, добива известен примес. И тогава човек почва да обича доброто и злото. Това става, когато не сме пречистени. След това слиза непречистеното, добива още повече примес, добива животински характер. След това тази любов минава, за да добие своята първоначална чистота. Така минава любовта по това колело.

Затова имаме разни степени на любовта: животинска, човешка или физическа, духовна, умствена и Божес-

твена. Любовта е Божествена, когато е свободна от примеси, когато е напълно чиста, такава, каквато слиза от горе. За физическата и за духовната любов съм ви говорил, но за Божествената Любов съм ви говорил малко. Всички долни степени на любовта не са още любовта. Те са още външната страна на любовта. Формите на любовта са различни според степенята на любовта. Новата, или Божествената Любов, която ще се изяви на Земята, ще създаде нови форми на любовта. Старата любов е произвела това, което виждаме, а новите форми, които ще създаде новата любов, ще бъдат нещо друго. Не искайте да внасяте формите на старата любов в новата. Старото го оставете и като градите новото, гледайте да не се вдига прах. Това ще влезе в новото възпитание.

Малката любов минава през малка тръба и има спънки. То е човешката любов. А голямата любов минава през голяма тръба. Тя е Божествената Любов. Човешката любов е в астралния човек. Божествената Любов е в Духа.

В човешката любов има радост и страдания, в духовната любов има промени, т. е. усилване и отслабване, а истинската, неизменната любов е Божествената.

Този човек, който манифестира много с любовта си, е слаб в любовта. Когато се говори, че Божествената Любов не се манифестира толкова, се разбира, че при нея много нещо остава непроявено. При човешката любов всичко се проявява, а при Божествената това, което не се проявява, е много повече от това, което се проявява. Значи, има дълбочина.

Сегашната обикновена любов е кармична. Тя не е чиста и затова не е устойчива. Божествената Любов не е кармична и затова е трайна.

Писанието казва: Роденото от Духа Дух е, а роденото от плътта плът е. Значи има една любов на плътта, която преминава и изчезва – тя е човешката любов. А има

и друга любов, любовта на Духа, която Вечно пребъдва. Тя е Божествената Любов. Човешката любов престава. Като се влюбят някои, минават за ангели един за друг, а след време не искат да се видят. Онзи, който обича с човешка любов, се носи добре, но после изстива. А Божествената Любов отначало е слаба, а постепенно се засилва Все повече.

При Божествената Любов няма прекратяване, а непрекъснат растеж и усилване на любовта. Човешката любов е като горене на огън от дърва и горене на свещ. Свещта и дървата изгасват. Човешката любов е кратковременна. По това се различава от Божествената. Божествената Любов се сравнява с горенето на Слънцето.

От друга страна, човешката любов има съвсем други цели. Човешката любов е грешна. Това е ровене в калта. Всеки, който работи с човешката любов, трябва да изгуби.

При Божествената Любов има чистота.

Човек трябва да има връзка само с Бога. С хората не трябва да има връзка, а отношения. При човешката любов има изгаряне, а при Божествената Любов има светлина, при която плодовете зреят. Човек трябва да надграсне физическата, плътската любов. Тя е била една фаза, през която е минал човекът, но сега той трябва да се издигне до по-висшите форми на любовта.

При човешката любов онзи, който обича, ограничава другия.

Божествената любов не прави ограничение на онзи, когото обича. Всичката ви слабост е, че вие се влюбвате. Любовта е естествен процес. А Влюбването е преяждане. Това е човешката любов. Щом имаш влюбване, ще дойде пресищането, обезсърчението, недоразумението и пр. При човешката любов има съвсем слабо разбиране за любовта. Човешката любов е това, което се нарича влюб-

Ване. Влюбването е временно нещо. То даже не трае повече от 1, 2, 3 години.

При Божествената Любов Бог изпраща Духа си. При нея Бог ще ти бъде идеал.

Има закон: Когато обичаш някого, то лошото състояние на онзи, когото обичаш, се прехвърля на тебе. Това прехвърляне става при човешката любов. При нея се прехвърлят също така и греховете, пороците и слабостите на онзи. А когато мразите някого, вие пак се свързвате с него и придобивате неговите качества.

Влюбеният с човешка любов прилича на теле, което си е пхнало главата в гърне и не вижда, докато намери твърдо място, за да счупи гърнето. Човешката любов е любов на страстите. Тя не е никаква любов. Това, което проявяват астралната жена и астралният мъж, не е никаква любов. Това е само една привидност. Любовта е съвсем друго нещо. По-нисшите и по-висшите чувства идат у човека в стълкновение. Скърбите и страданията се дължат на физическата любов. Това е една гъста материя. Като се вплете човек в нея, докато се освободи, ще усеща страдания. Ред съществува от астралния свят действуват при тая любов.

Всяка любов, която произвежда каквито и да е горчиви чувства, не е Божествена. Човек трябва да различава човешката любов от ангелската и Божествената.

При Божествената Любов няма противоречия, няма страдания. Тя се проявява чрез светлина. Погледнеш светлината, и видиш Бога навсякъде.

Когато човек има чисти, възвишени стремежи, тогава светлите духове го обикват и работят върху неговото повдигане, за да го подготвят и да се вселят в него.

При физическата любов хората не знаят, че изпълняват чужди желания, които не са техни.

Божествената Любов има три степени:

1. Да обичаш човека, значи да му дадеш най-необходимото – хляб, дрехи, това е първото стъпало на обичането.

2. Да го пратиш на училище, да го възпитаеш.

3. Третото стъпало е: ще му дадеш дарование, ще го направиш талантлив.

С любовта, която му изпращаш, ще го направиш талантлив, даровит и ще се радваш на дарбите му, на успехите му.

Човешката любов е любов на личните чувства, а Божествената Любов не стои там, където има личен живот.

Някой иска взаимност, но той иска с това да пороби другия.

Сегашната човешка любов е поробване. Много млади погрозняха в неправилни чувства и противоречия, в постоянни вътрешни борби. Когато любовта не е Божествена, човек погрознява. Всички търсят щастливия живот. А щастieto е в разбирането и в прилагането на Божия закон. Човешката любов състарява, а Божествената Любов подмладява.

При човешката любов има удари. Ударите са увеличаването, което идва. Това увеличаване зашеметява, заблуждава, въвежда в една област на бездействие, човек не може да работи. Човек не трябва да се увеличи в тази област. В Божествената Любов няма спор. Щом има спор между двама, то и двамата не са богати.

Човек, който се оплаква от живота, той не обича света, нито хората го обичат.

Един брат запитва Учителя: „Нали вие казахте в миналата лекция, в сряда, че трябва да намерим и възстановим онези отношения, които сме имали един към друг преди излизането си от Бога. Тези отношения на душите една към друга различни ли са или не?“

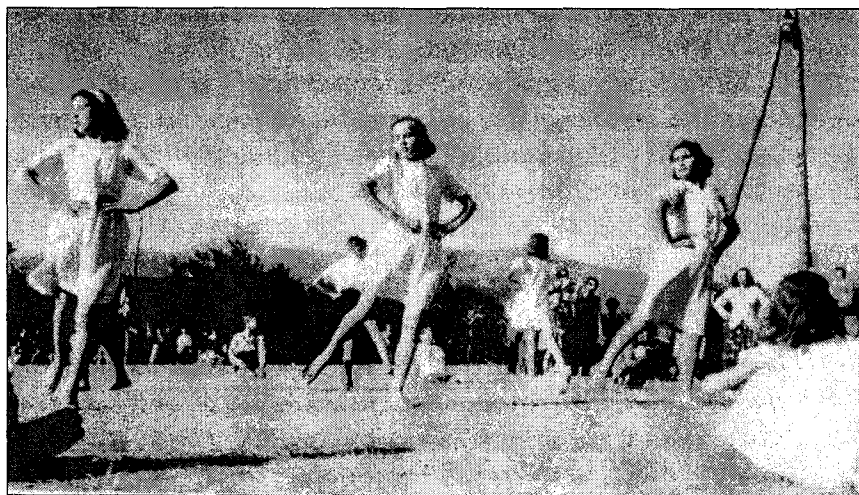
Учителя каза:

Различни са отношенията на всяка душа към всички други души, но пак са, разбира се, Божествени. Всички хора са излезли от Бога при различни условия, а не изведнъж. Отношенията между душите са различни, защото иначе щеше да има еднообразие.

Отношенията между душите са съществували преди излизането им от Бога. Тези отношения са съществували във Вечността. Тези отношения са били отношения на любовта. Да ги възстановим, това е наша задача сега. И правилни са отношенията, които възстановяват онези първични отношения. Има задачи, които сега учим. Обаче те са съществували в природата винаги. Има даже задачи, които ги има в природата, и ние още не ги знаем.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Деца изпълняват упражнения от Учителя

БЪДИ КАТО СЛЪНЦЕТО

Изгрев, 24 януари 1956 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа един частен разговор с един брат. В този разговор Учителя каза:

Напуснете Вашата биволска кола и Вашите влакове и пътувайте със светлината. Вие стоите и не искате да се освободите от старото, а всички искате новото.

Да чувствувате всеки себе си и другите като души!

Новата епоха ще бъде любовна епоха и затова ще освободи хората от ненужни страдания. Хората ще разберат, че няма друг начин, освен любовта. Това е единственият път с най-малко разходи.

Любовта е стремеж към незнанията. При този стремеж любовта почва да се разкрива на човека, но тя вечно ще се разкрива все повече и повече. И винаги ще има нещо неразкрито от нея, за да има вечен копнеж, за да има един вечен възвишен идеал, към който да се стремим.

Казано е в Писанието: „Око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за онези, които Го търсят.“ Това е любовта!

Казано е: „Не пожелавай.“ Това се отнася за човешките работи. А желяй това, което Бог е вложил в тебе.

В природата, за да поправите една погрешка, трябва да обикнете някого – или дърво, или камък, змия, лъв, тигър, човек. А като обикнеш някого, ще поправиш нещата. Това е цяла наука. Тепърва трябва да се учите. Като нап-

равните погрешка, ще обикнете някого. Като обичаш заека, ще го обичаш като заек, а змията ще я обичаш като змия.

Когато обичаш Божественото в човека, ти си на прав път. Това, Божественото, не ще го обичаш само в едного, защото то се изявява във всички. Когато обичаш Бога само в едно същество, ти ограничаваш Бога. Ще Го обичаш във всички, понеже Той чрез всички се проявява. Ако обичаш само едно същество, това е вече пречка между твоята душа и Бога. Небето между твоята душа и Бога трябва да е чисто. Трябва да търсиш Бога във всичко, във всички да Го обичаш.

Не може човек да не обича всички, понеже Бог ги е създал. Не може човек да не обича всички, защото те са излезли от Бога. Някои хора мислят, че като обичат едного, обичат Бога. Обаче човек трябва да обича множеството, понеже всичко е излязло от Бога и във всички живее Бог. Да обичаш другите заради Бога, понеже те са части от цялото. Ти, като обичаш всички, обичаш Бога.

Всеки човек е буква от Божествената азбука. Щом не обичате известни хора, вие не обичате известни букви от азбуката. Какво ще постигне човек, който обича само 10 букви от азбуката на своя език, а останалите букви не обича? Следователно вие трябва да обичате всички хора, за да си служите с Божествения език.

Най-важни са две неща – да възприемем Божията Любов и да обикнем Бога, т. е. да обикнем всички!

Законът е: **Ако любовта на човека е Божествена, тя ражда любов към всички същества.** Щом един човек може да обича едного, може да обича всички. Най-лошото е, когато не обичаме никого. Любовта трябва да я изпратим от нас, не трябва да я спираме. Като обичаш едного на света, тогава тази любов протича към другите, раздава се на другите. Твоята любов в него минава към другите.

Не считай любовта за еднократен процес. Ти обичаш един човек, защото той е отражение на всички хора. Ти обичаш този човек, но несъзнателно в него обичаш цялото човечество.

Едно същество от невидимия свят те обича чрез някого може би една година и после си заминава. После това същество от невидимия свят те обича чрез друг, после чрез трети и т. н. То е все същото същество.

Представи си 10 милиона души в невидимия свят, дето полове не съществуват и всички са еднакви. И ти си като тях. Ти обичаш едно същество и в един момент се обърнеш и това същество се размеси с другите. Всички си приличат. И другото същество, което срещнеш, е много любезно към тебе, със същата любов към тебе. Всичко, от което имаш нужда, го получаваши от всеки едного от тях. Но ти знаеш, че това същество, с което най-напред си бил, е между тези 10 милиона души. А другите приличат на него.

Всички тези 10 милиона души се обичат един друг и ти си като тях. Да си представим едно такова общество. Каква голяма мощ, каква голяма сила има в него! Да си представим, че във всички тях е любовта.

Ние сме се лъгали на Земята, че трябва да обичаме само едно същество.

Любовта не прави разлика между бедни и богати и пр. И вятърът еднакво вее и бедни, и богати. Който прави разлика, е в човешкото. Да подчинявате човешкото на Божественото. От човешкото не можем да се освободим. Човешкото е намясто и трябва да се подчини на Божественото.

Любовта към всички хора да бъде еднаква, не по количество, но по качество. Ние не се занимаваме с количеството, но с качеството. В качеството е силата.

Каквото прави баща ми, и аз го правя. Господ обича

растенията, и аз ги обичам. Господ обича буболечиците, и аз ги обичам. Когато попитат защо обичаш буболечиците, ще каже: Защото Бог ги обича.

Когато обичаш всички същества освен едно, ти нямаш пълна връзка с Бога, понеже Бог е и в това същество.

Някои казват за някого: „Аз от него не се интересувам.“ Че как така? Господ иска да знае за него, а ти на какво се правиш, че не се интересуваш? Така не трябва да се мисли. Ние към всички хора нямаме еднакви отношения. Само Бог може да те научи да обичаш хората и докато не намериш доброто в човека, не може да го обичаш.

В невидимия свят всички са еднакво добри и красиви и затова всички еднакво трябва да ги обичаш. Любовта не прави разлика. Слънцето грее еднакво на всички, но едни приемат по-малко, а други – повече.

Във физическия свят имаме един образ като образец. Това е Слънцето. Човек да бъде като Слънцето. Някой казва: „Аз не съм слънце да огрявам всички.“ Че ти огрей тези, които са около тебе. И Слънцето не огрява цялата Вселена.

Щом правиш различия между едни и други хора, тогава си в духовния свят, а щом имаш пристрастие и постоянно се променяш и изменяш, ти си на физическото поле. Във физическото поле има промяна, в духовния свят има разделение, а в Божествения има единство.

Ти имаш приятел, почваш да мислиш за него зле. Ще го изгубиш. И почваш да мислиш добре за него, той пак ще се яви.

В любовта има събирателни оледала и ако попаднеш там, ще изгоршиш. Не търси да попаднеш в събирателната любов само в една посока, само към едно същество, но да имаш разпръсквателна любов, в хиляди струи, в много направления, към много същества. Тогава е безопасно.

Човек да люби като Бога. Каква е любовта на Бога? Можеш да я наречеш така: Тя е всеопростителна любов спрямо хората.

Така, както се разглеждат нещата, заражда се интерес, Духът работи, душата се стимулира.

Да имаш приятелство, Божествена Любов към някого, това подтиква човека нагоре. Човек ще започне с една буква и ще премине всички букви. Всички същества ще обича. Ще разширява любовта. Когато обичате Бога във всички същества без разлика, тогава е Божията Любов.

Някои ще останат за в бъдеще, не могат да се спасят сега, понеже не могат да възприемат Словото, или другояче казано, не могат да възприемат Любовта.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Планинска беседа

ДА СИ САМАТА ЛЮБОВ

Изгрев, 2 февруари 1956 г.

Любезни брат,

Няколко души влязоха при Учителя в приемната стая. Почна разговор. В разговора Учителя каза между другото:

Има два закона:

1. Когато обичате Бога, помнете, че това е любовта на Всички същества.

2. Когато обичате хората, това е любовта на Бога към тях.

Когато Божествената Любов е към тебе, ти обичаш Всички хора. Като престане да тече Божествената Любов към тебе, тогава не обичаш Всички. Човек трябва да се преобрази, докато стане проводник на Бога. Това не може да стане с един удар.

Когато се събудим вътрешно, ще видим, че Всички хора са едно с нас, че те съставляват единството на един велик организъм и тогава ще ни станат мили. И тогава, като видим тези хора, които сме мразили, ще се засраим, защото ще видим, че е трябвало да ги обичаме.

Новата форма на съзнанието – да усетиш, че животът на другите е твой живот. По-рано не си съзнавал това, но сега си готов да направиш много за тях.

Ако човек живее в стария живот, ще обича само едного, ако дойде в новия живот, ще обича всички. И тогава ще бъде радостен и честит.

Всички да обичаш, това е Божественото.

В дадения случай обичай всички, додето се простира твоего съзнание. Обичай всички хора, с които се срещаш. Като се казва: Обичай всички, разбира се следното: Обичай съществата дотолкова, додето се простира твоего съзнание, т. е. с които се срещаш.

Изведнъж всички хора не могат да се обичат. Като казваме, че всички хора трябва да се обичат, това е динамика, например влезеш в едно село, ще направиш нови връзки и ще ги обичаш.

Когато аз казвам, че човек трябва да обича много души, това не значи човешката любов, а Божествената. Да им желаеш доброто и да се молиш за тях. Като видиш някой страдащ, помогни му и се помоли за него. Да любиш милиони хора, да любиш човечеството, да обичаш всички, да им помагаш, там се изисква много.

Като обичаш едно същество, ти се ограничаваш с това. Като се привързват хората един към друг само, те се спъват, ограничават се. Това, което е на Земята, не е любов, а привързаност. Защото любовта обича всички. Че човек може да няма еднакви отношения, това е допуснато.

Един брат каза: „Учителю, Вие в една лекция преди няколко седмици казахте, че човек трябва да обича само тези, които обичат Бога. А в неделя, преди 3 дена, казахте, че човек трябва да обича всички същества. Това не се ли разбира така: първото се отнася до онзи човек, който има по-неразвито съзнание. Той може да обича добрите хора. А второто се отнася до човек, който е духовно развит. Той е изкачен на мистични височини, той може да обича всички – и грешните, и добрите.

Учителя каза:

В грешния ще обичаш онова, което не е грешно. Нали златарят обича в златната руда златото, ценното, а

като стопи рудата, отделя златото. А друг човек обича само претопеното злато. Онзи вижда дълбоко Бога в грешния. Той е златото, което съществува в рудата. Зависи от степента на развитие на съзнанието. Онзи, който е повече развит, ще обича всички същества – и грешните, и добрите. В грешните ще обича ценното, Бога.

Законът е: Този, който обича едного, любовта му е много слаба. Този, който обича двама, любовта му е по-ценна. А този, който обича всички, любовта му е най-силна.

Каже ли някой, че обича само един човек, той може да носи само един килограм тежест. Силният човек може да носи земята на гърба си. Това значи, че той може да обича всички хора. Да обича всички хора, това значи да ги събере на едно място и от тях да образува един нов човек. В този човек трябва да виждаш красивото лице на Единния. Когато човек обича само едно същество, то етерният му двойник е излязъл вън от неговото физическо тяло и затова става нервен, подозрителен, съмнява се и бяга от хората. Дразни се от тях. И Вследствие на това той е беззащитен и нисшите духове го нападат и го ограбват. Когато обича само едно същество, човек е като цвят, който може да бъде нападнат от гъсениците. Това са нисшите духове. Те могат да го нападнат, понеже е подозрителен, нервен и пр. А когато човек обича много същества, това не става, понеже тогава не е подозрителен, не се съмнява и пр.

Ако искате да не страдате, избягвайте единичната любов. Който люби само едного, той неизбежно е изложен на страдания. За да не страда, той не трябва да дели любовта, а да обича всички.

Колкото по-малко хора обичате, толкова по-малко щастливи ще бъдете. Кръгът на любовта постепенно се разширява. Отначало между двама, после към обществото, към човечеството и после към всички същества.

Когато човек люби, то не е най-великото. Има нещо по-велико от това – то е да си самата любов.

И камъка като обикнете, ще Ви разбере. Няма съществуване в света, което като обикнете, да не разбере любовта.

За да се справите с кармата си, вие трябва да желаете доброто и щастието на всички хора. По този начин вие повдигате себе си и същевременно помагате и на цялото човечество.

Щом желаеш доброто на всички хора, ти изучаваш Христа. Тогава Христовият дух е в тебе. Ти почваш да разбираш Христа. Тогава ти си под влиянието на съществуването, които са напреднали, и те искат да те употребят, както една тръба се употребява, за да се виждат звездите. Желанието, което имаш, не е твое собствено. Висшата, идейната любов се проявява в любов към всички хора, без да подозират източника, отдето тя излиза.

Обширна любов трябва да изпълва душата на човека. Ако знаете откъде идва животът ви, вие ще гледате на всички хора със свещен трепет като на души. Щом обичате хората като души, вие ще бъдете свободни и щастливи.

Онзи, който обича, се отнася добре не само с хората, но и с цветята, тревите, животните и пр. Защо? – Защото той знае, че любовта се грижи за тях. Тревите и цветята, които виждате, се намират под вниманието и грижите на разумни и любещи души. Те са техните възлюблени. Тъй щото, като стъпите на някое цветенце, стъпвате върху гърба на възлюблените, на разумните същества. Правете опит с растенията и животните около вас, да видите как всички се нуждаят от любовта ви и я разбират. Ако известно време се грижите за някое растение, като го поливате, наторявате, ще вирее добре. Също така и животните се привързват към човека.

Желайте нещо, което може да бъде достояние на

Всички, а не само изключително на Вас. Ако желаете само за Вас, тогава сте в третото измерение, в ограничения свят. Щом го желаете за всички, тогава сте в един свят, където всичко е постижимо.

Ти обичаш само жена си и децата си, но утре те умират и си нещастен. Но ако обичаш цялото човечество, тогава не се губят твоите условия. Ако всички хора са в тебе и са ти мили така, както жена ти и децата ти, тогава ще бъдеш ли нещастен? Ти казваш, като се подобрят условията, ще дойде любовта. Не, трябва да започнеш с любовта! Ако започнеш с условията, ще имаш една горчива опитност.

Ще проявиш към другите Христовата любов така, както Той я е проявил към тебе. Бог е проявил любовта си към Христа, а Бог и Христос – любовта си към апостолите. А Христос и апостолите проявиха любовта си към другите вярващи.

Тогава ще се дойде към следното: Бог, Христос, апостолите, всички вярващи и всички ние ще проявим Божията Любов навсякъде.

Като проявим любовта към един човек, ние му помагаме да прояви любовта към другите.

Що значи сливане на душите? Това значи следното: твоят ум и твоето сърце да намерят отзвук в ума и сърцето на друг човек и обратно. Това е сливане. Когато една струна на музикалния инструмент грънка, то грънкат и тези струни, които са в хармония с нея. Такова съединение на хората е Царството Божие.

Нали е казано: Едно стаго и един пастир. Този пастир е Христос.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваши верен Б. Боев

ВОЛЯТА БОЖИЯ

Изгрев, 10 март 1956 г.

Любезни брат,

На външните маси на Изгрева имаше общ обяд. След свършването на обяда Учителя каза между другото в разговор:

Изпълнението Волята на Бога седи по-високо от това да си цар, Владика, ангел и пр. Човек, който Върши Волята Божия, е свободен. Волята Божия носи Всичко. На нея Всички се подчиняват.

Никога не казвай: Аз Върша Волята Божия. То е Външната страна. Ти да съзнаваш това Вътре. Ти, като си добър, силен и разумен, Вършиш Волята Божия. А щом не си добър, силен и разумен, не Вършиш Волята Божия. Ти си обикновен човек.

И лошите Вършат Волята Божия. Разбойниците обират богатите хора. Идва един беден човек и им казва: „Оберете ме.“ Разбойниците му казват: „Ние имаме запоед да обираме богатите хора“ – и му дават пари.

Някой ти иска 10, 100 лева. Не искаш да дадеш. Тогава идват разбойници и ти обират 100 000 лева.

Като стане златото господар, тогава е лошо. Това е, когато човек иска да Върши нещо лично за себе си.

Бог не е подчинил човека на злото. Той го е освободил. И ние сме отговорни, че злоупотребяваме, като не Вършим Волята Божия. Двама братя, като се бият Вкъщи, това ни най-малко не е Волята Божия.

Хората трябва да станат слуги на разумното, доброто. На Земята Всички сме дошли да слугуваме на Бога, да изпълняваме Волята Му.

Ще вършим Волята Божия, ще прославим името Божие, ще работим за възвораването на Царството Божие. Това са живи закони. Някой мисли, че сам може да се повдигне. Не, той сам не може да направи нищо. Но като дойдат да направят в него жилище Бог и Христос, тогава ще разбе-ре и ще се повдигне.

Невидимият свят има една голяма задача. Много хиляди години ще минат, докато дойде прояснение на човешко-то съзнание.

Човек сега съжaliaва, че е останал назад. Не съжaliaва, че не е изпълнил Волята Божия, а то е важно.

Къде е той, това е второстепенен въпрос. Като не е работил, той да съжaliaва, че Божията работа е останала назад. Волята на Бога е свещена. Понеже светлината, знанието, истината идват от Бога, то казваме: „Да бъде Неговата Воля.“ Така ще се създаде новото в човека. Така човек може да се обнови. Като дойде Божественото, то обновява. Стихът казва: „Онези, които чакат Господа, ще се обновят.“

Вие сте хора, които много добре изпълнявате своята воля и волята на другите хора. Божията воля много малко изпълнявате. Някой иска да стане неговата воля. Не, Волята Божия да стане.

Всеки орган може да функционира, но да функционира в съгласие с цялото. Стомахът дотолкова е здрав, доколкото функционира в съгласие с цялото. Двама души спорят за един хляб. Това Божествено ли е? Да вземат по половина.

Няма по-хубаво нещо от това, човек да се стреми да върши Волята Божия. Никоя друга воля не трябва да вършим. Щом вършим Божията воля, Бог ще бъде с нас и

тогава ще влезем в изпълнение и на другите закони. Единственото реално нещо в живота е Волята Божия. Някой човек има стари идеи, а няма същественото, именно Вършене Волята на Бога.

Една сестра попита: „Защо нашата воля не е винаги в съгласие с волята на Бога?“

Учителя каза:

Има Врагове, които искат да те накарат да имаш желания, противни на Волята Божия.

Като Вършиш Волята Божия, близо си до Господа, а като не я Вършиш, далеч си от Него. Престъплението стои в това, когато не изпълняваш Волята Божия.

Когато сте изпълнили Волята Божия, имате мир, радост, свобода, простор, широта, а когато не я изпълните, имате смущение, недоволство, неразположение. Христос казва: „Тези цветя Господ ги е облякъл в такива дрехи, а вас още повече ще облече, ако Вършите Волята Божия.“ Ти ще бъдеш облечен така, както една княгиня не е облечена.

Главата на Всичко е Волята Божия. Като я Вършиш, Всичко друго ще дойде. Ще дойде разумността, любовта, здравето, мъдростта, богатството, щастието, много други работи ще дойдат. Началото на Всичко ще бъде изпълнението волята на Бога.

Един брат попита: „Какво е изпълнението волята на Бога?“

Учителя каза:

Да правиш това, което не ти се ще. Например имаш един хляб. Поискат ти половината, ще го дадеш, защото има духове, които ти пречат да изпълниш Волята Божия. Дойде ти гост. Ти имаш едно парче хляб и казваш: „Толкова имам, колкото за мене.“ Ала Божията воля казва: „Дай половината.“ А на тебе се е свило сърцето и не ти се дава. Ще дадеш половината.

Всичко е В изпълнението на Божията Воля. То е сега новото.

Истинското знание още не съм го дал. Това е още предисловие. Има още да се учи, да се учи, да се учи!

Ние често туряме крак на Божиите блага. И после се оплакваме. Като не изпълняваме Божията Воля, ние запушваме Божиите блага и после страдаме. Не туряйте кранове. Някои искат да имат благата на Бога, без да изпълняват Волята Му. Че това е кражба! Човек да изпълнява Волята на Бога и Всичко ще има. Слънцето какво иска? Да му плащате за всички произведения, които ражда Земята и които Слънцето възраства? Има кой да мисли и да се грижи за хората. Те са длъжни да изпълняват Волята Божия.

Като не изпълняваме Волята Божия, деградираме, слизаме. Човек е нещо, докато изпълнява Волята на Бога. Ако не я изпълнява, не е свободен.

Изучавайте историята и ще видите, че един народ, ако не живее по Бога, ще дойде друг народ и ще го плени. Евреите, когато не живееха в Бога, други народи ги пленяваха. И после Бог идваше да ги освобождава.

Всички се лъжете и казвате: „Виж, онзи не живее по Бога, а много хубаво му вървят работите.“ Не му вървят работите. Той си е турил огън отдолу и пиростия, огънят се вече разгаря и той ще почне да се пече.

Ако се координираме да изпълним Волята Божия, тогава и разумните сили, които имат отношение към нас, ще се координират да изпълнят нашата воля. Щом хората се откажат да изпълнят Волята Божия, тогава и всички сили се отказват да изпълняват тяхната воля.

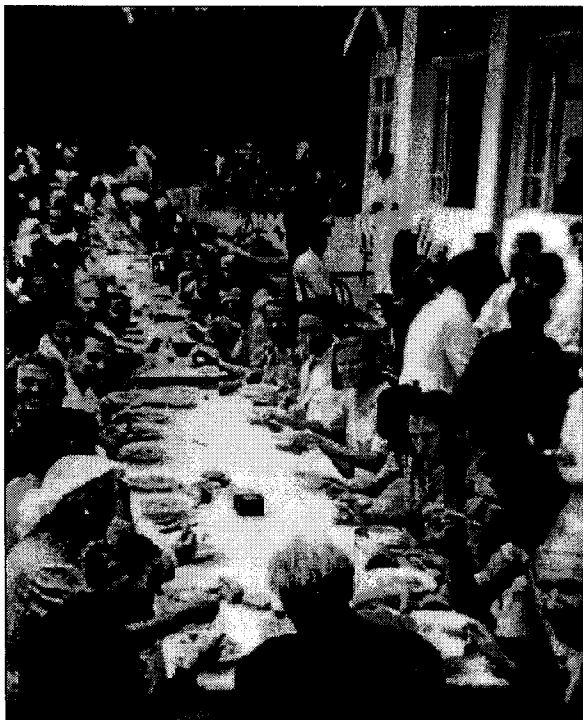
Като работиш с всички разумни същества, то работата ти върви. А тяхната работа е обща работа. Ти, като работиш общата работа, разумните същества ще ти помагат. Като ти помагат те, лесно стават нещата. А като останеш сам, не ти върви.

Някой казва: „Не ми обръщате Внимание.“ Преди Всичко обръщането на Внимание е Вътрешен процес. От друга страна, не е важно дали хората те обичат, или не, но ти да извършиш Волята Божия.

Някои искат хората да ги обичат. Човек е дошъл за Бога, да изпълнява Волята Божия, а не да изпълнява желанията на този или онзи.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Общ обяд пред салона

БРАТСКА ВЕЧЕРЯ

Изгрев, 5 април 1956 г.

Любезни брат,

Ние сме на братска вечеря с Учителя у едно изгревско семейство. Поканени са много гости. Домакините тичат от човек на човек, услужват на всички с усмихнати лица, че Учителя е на гости у дома им.

Какъв мир внася присъствието на Учителя! Когато той отиде някъде, всички се изпълват с вътрешна хармония, едно възвишено състояние ги посещава. Присъствието на Учителя има чудно действие върху околните. То внася светлина в умовете, топлина в сърцата, сила във волята. Човек се изпълва с надежда. Всяко обезсърчение и всички противоречия изчезват от него. На братската вечеря се поведе интересен разговор. Една сестра запитва за един заминал брат къде е сега. Учителя каза:

Там, дето е бил винаги. Тук е бил на гости, а сега е там, дето е бил винаги. Този брат И. на Земята е бил проекция на брата И.

Една сестра запитва: „Тези, които са близки тук, горе познават ли се?“

Учителя каза:

Които се обичат. А които не се обичат, и тук не се познават. В онзи свят имаш един приятел. Ти не можеш да му се сърдиш. Като му се разсърдиш, става невидим.

Като отидеш в онзи свят, там срещаш някого, кого-

то обичаш. Като помислиш зло за него, той изчезва, става невидим. Като го обичаш, виждаш го и говориш с него. При най-малкото подозрение изчезвате един за друг.

Стана дума за любовта. Учителя каза:

В любовта няма никакво престъпление. В безлюбие-то, да. Ако снахата обича свекървата, последната никога не би вдигнала шум. И ако свекървата би я обичала, снахата не би вдигнала шум. Свекървата и снахата вдигат шум, защото не се обичат една друга. Снахата и свекървата делят сина.

Може ли да проверите степената на вашата любов? Като обичаш някой човек, трябва да имаш абсолютно доверие в него. Ако той влезе във вашия дом, в тебе да не влиза ни най-малко идеята, че той ще вземе нещо. Това е любов. Щом се съблазните малко, любовта ви е слаба.

Ти казваш: „Той не ме погледна хубаво. Не се отнесе добре с мене.“ В тези думи няма любов.

Вие сте кандидати за любовта едва отсега нататък.

Всички хора, които обичат, без да знаят, гледат Божественото здание.

Любовта винаги гради. Като се обичат няколко души, повдига се цялото човечество и цялото битие. Всички се ползват от това.

Вие се радвате, че сте в един красив свят. Доста красив е светът.

Има тъмни духове, които не могат да гледат хората да се обичат и се скъсват от яд. Те искат хората да се мразят и да правят интриги.

Като обичаш, да не влагаеш двойника си. Когато обичаш някого или тебе обичат, могат да разместят двойника ти. Онази любов, която не е истинска, размества двойника. И тогава хората страдат. А при истинската любов двойникът не се размества: Да няма разместване, преплитане на двойниците.

Някой път, като спиш и сънуваш нещо тревожно, може да се събудиш веднага и двойникът да не се намести при събуждането, тогава целия ден си неразположен. За да се намести двойникът правилно, сутринта, като станеш, ще се помолш, та той да се намести добре и ще си разположен.

Защо човек трябва да се моли? Молитвата не е нищо друго, освен да се намести двойникът правилно, за да можеш да възприемаш нещата правилно. Когато двойникът ти не е наместен добре, ти си раздразнен, пуснал си пояса си и търсиш повод да се караш.

Когато другите след това почнаха да говорят други работи, Учителя си затвори очите и тихо произнесе: „Господи! Господи!“ и другото не се чуваше. Но каза още и други неща. Забелязвали сме много пъти, че Учителя непрестанно се моли. Даже и при разговор незабелязано си затваря очите и произнася думите: „Господи благослови!“ и другите думи не се чуват.

След това Учителя продължи да говори:

Милиарди благословения Ви дава Господ, пътувате с хиляди години като царски синове, имате ядене и пиене, и какво сте направили за Господа?

Не се обезсърчавайте. Не си внушавайте, че от вас нищо няма да излезе. Кажете си обратното: От мене ще излезе повече, отколкото очаквам. Вие, като работите за Бога, ще бъдете силни. Ако имате вяра, капиталът е във-ре във вас.

Един ден се опитайте, като пеете, да се уясни небето, а друг път като пеете, да пожелаете да завали дъжд за растенията и това да стане.

Някого го боли главата. Турям двете си ръце на слепите му очи и главоболието му минава. Така образувам магнетично поле. Той има натрупана енергия и затова

го боли главата. Чрез това магнетично поле му се взема енергията и му минава.

Казвам някому, когото го боли главата: Ти се караш със съседа си за 2 метра място. Иди да се помириш с него и ще ти мине. И ще ти мине насъбраната енергия.

Обърнете Внимание на новото, което днес Бог е Вложил във Вас. Всеки ден Той Влага по нещо ново във Вас. Бог, като Ви е дал Всичко, коя е причината, че не сте доволни? Това е от злоупотребление с Божиите блага.

Всеки ден човек да размишлява върху любовта, за да добие изгубената дума и да бъде доволен.

Има една истина: Един човек, колкото и да е грешен, това засяга само личността, но не и неговата душа. Душата на който и да е човек е винаги чиста и красива.

В Гьозикен, като се спрях при един човек да ноцувам, казах на стопанина: На теб след 2 години в еди-кой си месец и число, в петък, ще ти се случи голямо нещастие, ще си строшиш крака. Този ден да не излизаш никъде. А стопанинът ми каза: „Как ще си строша крака, аз съм здрав.“

След две години той ми писа, че това, което съм му казал, се е изпълнило. Как? В този ден, като си покривал къщата, паднал и си строшил крака. Валял дъжд. И ми писа: „Как си видял това?“

Отличителната черта на духовния човек е следната: От очите излизат едни невидими лъчи. Когато тези лъчи са насочени надолу, човек е материалист, а когато лъчите са насочени 45 градуса нагоре, той е духовен. Някой може да говори за духовни и Божествени работи, но ако няма този ъгъл от 45 градуса нагоре, той не е духовен. За него духовното и Божественото са параван.

Когато пред тебе се намира един човек, нали ще му кажеш: Застани отляво или отдясно, за да видя слънцето.

И на онзи, който те обича, ще кажеш така, т. е. да не застава между тебе и Бога.

Някой човек ти е неприятен и не искаш да му направиш услуга, но после идват по-големи трудности.

Когато някой е обезсърчен, не го убеждавай да не се обезсърчава, но го покани на угощение и след това говори. Той ще бъде вече разположен.

Ясновидците имат по-далечно виждане. Те виждат навсякъде. Това е една дарба, която може да се развие у всички хора. Когато ще става промяна, всички чувствуват, че тя ще стане. Ако знаеш, ще вземеш известни мерки, ще се подготвиш и ще извадиш добра поука.

Човешката любов си отива при сланата и следната пролет пак идва, а Божествената любов е като иглолистните растения, те са винаги зелени.

Щом тези, които се обичат, дойдат един до друг поблизо, отколкото трябва, тогава се раждат всички дисонанси. Природата има една орбита и тя забранява да излизаш вън от тази орбита.

Аз, като пътувам, виждам смисъла на камъните, тревичките, цветята, водата и пр. Всичко ме интересува. Навсякъде в безкрайните форми виждам проявлението на Божията Любов.

Стана дума за един стих от Писанието: „Слънцето ще потъмнее, месечината няма да дава светлината си и звездите ще потъмнеят“.

Учителя каза:

Това се отнася за сегашните времена. Слънцето са държавите, месечината са кривите религиозни схващания и звездите – авторитетите. Те ще изгубят своето влияние.

Любовта към Бога трябва да бъде начело.

Аз не зная човек с риболовство, ловджилък, кюмюрджийство, с месарство, с клане на добитък да е прокопсал. Всички са пропаднали.

Една работа, която не е по Божиите закони, или работа, започната без Бога, дава само загуби.

Някои искат да се осигурят и на стари години да работят за Господа. Ако на млади години не са работили, на стари никак няма да работят.

Ами какво по-голямо осигуряване искаш, щом си свързан с Господа? С любовта? Тя те осигурява. Бог ти е дал най-необходимото, като се осигурява със светлина, въздух, вода и хляб. Никога Бог не е лишил човека от тези четири елемента. И затова човек трябва да благодари и да вярва в Господа, да Го люби, да работи за Бога, да служи на Господа, иначе ще бъде далеч от Него, ще го привлечат тъмните сили и на тях ще слугува под ударите на камшика, на мъченията и на Всички нещастия в живота.

Защо се мъчат и страдат хората? И са нещастни? – Защото не вярват в Господа, не Го любят, не работят за цялото, не служат на Господа, а са като листа, откъснати от цялото и работят само за себе си. Това е старото учение.

А новото учение е: Господ на първо място, човекът на последно. Любовта на първо място, а човекът на последно.

Като гледаме само погрешките на хората, не можем да проявим любовта. Любовта в бъдеще ще бъде основа на целия живот: и на просветата, и на социалния живот и пр. Всяко нещо, което правиш, трябва да го правиш като израз на любовта. Тя да бъде стимул. Вашата задача е да пробуждате, като еманирате любовта. Като почнеш да еманираш любовта, хората ще почнат да те търсят, да идват при тебе. Един извор не търси хората, а хората го търсят. Ако можем да носим любовта и да я даваме, ние работим за Бога. Човек да обича така, както Бог обича. Да бъде снизходителен и внимателен, както Бог е снизходителен и внимателен. Да обичаш, това е най-голямата

привилегия, която Бог ти дава. Иначе ще останеш в едно животинско състояние.

Всеки ден прекарвай в размисление върху любовта!

Духовният свят не ви се разкрива по единствената причина, защото, ако ви се разкрие, няма да ви се иска да се върнете на Земята и да работите. Та хубостта на онзи свят се отдалечава умишлено, за да работите тук, на Земята.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Разговор след паневритмията (Изгрева)

МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ

Изгрев, 28 май 1956 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа един разговор с Учителя.

Ние сме на общ обед на външните маси пред салона. След свършването на обета изпяхме няколко песни. Някои братя и сестри разправяха опитности или изтъкваха кои идеи в днешната лекция на Учителя са им направили най-силно впечатление. След това стана въпрос за работата на ученика върху себе си.

Учителя каза:

Човек трябва да знае кое нещо в него е недовършено, в кое е останал назад. Всички ученици трябва да знаят върху кое в себе си да работят.

В човека има нещо животинско. Гледай да мислиш, защото от нисшите желания произтичат всички нещастия.

Сега ние се стремим да се освободим от всички животински навици. Ако човек започне да живее чисто животински живот, то челото отива назад, брадата отива напред, челюстите отиват напред и ако човек продължава така няколко поколения, формата се изменя и наподобява животинска.

Един инвалид се оплакал, че хората не му дават милостиня. Един цигулар тръгнал с него. Той свирел, инвалидът поставял паничката и пуцали много в нея. Превод: Цигуларят, това е отличният ум или отличното сърце.

Нещастие е, когато инвалидът е сам, а щастие е, когато цигуларят е в него.

В едно мигновение можеш да станеш това, което може да станеш за хиляди години.

Всеки ден си избирайте по един стих, върху който да размишлявате. Всеки ден си избирайте по нещо ново. Вие все повтаряте едно и също.

Вътрешните състояния са по-силни от външните условия. Човек трябва да започне с вътрешното състояние. Оттам трябва да започне възпитанието си. Измени вътрешното състояние и тогава ще се изменят външните условия. Човек, докато стане господар на себе си, има още много да работи. Работа, работа, работа трябва. Помнете, че много работи има да се вършат. Помнете, че много работи има недовършени. Всички противоречия в живота са важна работа.

Всеки ден ние имаме да решаваме въпросите, които цялото човечество решава. Някой има болест. едно доказано честолубие. Да го лекуваме, това е наука. Той казва: „Аз ще му дам да разбере!“

Всеки човек за тебе е предметно учение. Внимавай какъв урок Господ иска да ти предаде чрез него.

Сега в това Божествено учение трябва да обърнете внимание на опитната страна. Много пъти хората са говорили, но не знаят как да го направят. Всеки ден трябва да поправяме по малко картините си.

Искам всички вас да ви направя художници, музиканти, поети, да можете да преживявате живота на цветето, на минерала, на извора. Една погрешка отначало е много малка. Тя е толкова микроскопична, че трябва да я гледаш с увеличително стъкло, едва я виждаш, и после като се разгори, ще бъде голяма. Да не се самосъжаляваш, защото така ти обиждаш Бога у себе си. Като се изправят всички погрешки, ще дойде вътрешният мир. Всеки,

който си е поправил погрешката, се радва. Щом човек изправи една погрешка, то в бъдеще иде вече доброто. Жи-Вотното не може да изправи една своя погрешка и затова не може да прогресира.

Не трябва да допускате никакви погрешки. Един ученик, който учи, не трябва да греши дори с една запетая.

Когато работиш върху една своя добродетел или за изкореняване на един свой недостатък и не виждаш резултат, то Горе вече има резултат и после ще се проектира тук, на Земята.

Една сестра каза: „Ние сега работим върху себе си, но нямаме резултат.“

Учителя каза:

Резултат имате, но той е горе, в душата, после ще се яви и тук.

Ще дойде време, когато ще ви посрещнат с финикови Вейки. Ние трябва да облагородим нашите погрешки. Киселицата може да я облагородиш. Трънката можеш да я облагородиш. Всички погрешки можеш да облагородиш.

Грехът е проказа, духовна проказа. Всички трябва да се освободите от известни присадки, които имате. Прегдали са ви ги деди и прадеди. Когато виждаш една лоша постъпка, изваждай и си кажи: „Няма да постъпвам като него.“

Една сестра запитва: „Как ще позная дали обидата, която ми е нанесъл някой, действително визира някоя моя погрешка, или не я визира, дали действително съм виновна или не?“

Учителя каза:

Когато те обиди някой, ако ти не загубиш мира си, своето хармонично състояние и си напълно спокоен, това показва, че не си виновен в това, за което те обиждат. А ако кипнеш, ако изгубиш мира си, това показва, че си ви-

новен. Това показва, че тази обида засяга действително някои твои погрешки.

Човек се учи от чуждите погрешки. Например някой направи една погрешка. Това е все едно, че е паднал в трап. Друге вижда и не пада в трапа. По-добре е човек да се учи от хорските погрешки, отколкото да прави погрешки и да се учи. Така се съкращават погрешките, които ще правите. Не е нужно да правиш всички погрешки. Виждаш, че някой човек прави погрешки. Ти благодари, че си го видял, и ще му кажеш: „Ти ми направи голяма услуга, та поне аз да не хлътна и да извлека поука.“ Глупавият се учи от своите погрешки, а умният се учи не само от своите погрешки, но и от погрешките на околните.

Когато искаш да станеш ангел, ти вече образуваш връзка с тези висши същества и те почват да работят върху тебе. Ти вече привличаш вниманието и помощта им. Човек може в един живот да стане ангел, може в този живот да стане ангел. Затова е необходимо следното: когато човек направи погрешка, да я поправи моментално.

Има три начина за еволюция:

1. Обикновен, бавен път.
2. Под ръководството на учител.
3. Най-после пак под ръководството на учител, но бърза, ускорена еволюция.

Този, последният начин се придружава с по-големи страдания и става, когато човек поправя всяка своя погрешка моментално.

Ти се радвай, че имаш мъчнотии, понеже така ще поправиш погрешките си. Но ти искаш без мъчнотии. Може, но не прави погрешки. А ти правиш погрешки и искаш без мъчнотии. Така не може.

Свят човек е онзи, който не прави погрешки. И на най-малката погрешка обръща внимание и иска да я поправи.

Много навици има, от които трябва да се освободим.

Човек, който греша и не се поправя, не може да има Божието благословение.

Един ден часовникът ми спря. Навих му пружината и тръгна за малко време, но вървеше лениво и пак спря. Щом го бутнах, повървя 15 минути и спря. Сутринта гледам, че един малък косъм се показва. Като го извадих и навих, почна да върви добре. Казвам: В нашите пружини се оплита някой косъм и тогава не върви. Работата е някой път за един косъм. Косъмът означава една малка погрешка.

Всички Ваши погрешки ще ги турят на мене, затова правете по-малко погрешки.

Един брат запита: „Кой е най-хубавият начин за поправяне на погрешките?“

Учителя каза:

Физически човек не можеш да го поправиш. Така нищо не се постига. В основата на поправянето на погрешките трябва да се турят следните неща:

1. Човек трябва да се обърне към Бога, това е единственото средство. Щом си сгрешил, ще идеш при Бога, нищо повече.

2. Щом приемаш лоша храна, Вземаш рициново масло. Също така, щом влезе някоя лоша мисъл в тебе, трябва покаяние. Това е като рициново масло.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

СМЯНА НА СЪСТОЯНИЯТА

Изгрев, 28 юни 1956 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа един разговор с Учителя след лекцията в младежкия клас. Изпълнихме гимнастическите упражнения на полянката. След това се върнахме в салона. Във връзка с идеите на лекцията се повдигнаха много въпроси. Между другото стана въпрос за трансформиране на състоянието.

Учителя каза:

По пътя, по който вървите, придобивките последователно ще дойдат. Не се стеснявайте. Човек не трябва нито да бърза, нито много да замедлява.

Когато има безверие, безнадеждие, омраза, съмнение и пр., Всичко това да се смени с любов, с надежда; като дойде омразата в теб, смени я с едно любовно състояние. В окултната наука се изискват много такива работи. Цяла наука е човек да оперира със себе си.

Сутрин, като станеш, смени състоянието си, отстрани недоволството си. Представи се в положението на един ангел, на едно разумно същество, което върши Волята Божия, и ще имаш един подтик.

Как ще бъде човек свободен, когато е вързан? Как да се освободи? Имаш нечисти мисли и желания, как да се освободиш от тях?

Виното съдържа примес от изверженията на квасните гъбички. Също така и в мислите, и в чувствата може да има примес. И в любовта може да има примес.

Тогава се явяват завист, подозрение, съмнение и пр. Това са ферментации на тази нечиста любов. Тогава се изменя човешкото лице, което по-рано е имало правилна, красива форма. Това се отразява на устата, очите, носа, ушите и пр.

Когато имаш едно желание, което те мъчи, това показва, че то не е Божествено. Трябва да го трансформираш. Има същества, които са готови да помагат при трансформиране на мислите. Важното е да дойдат помощници.

Задачата на ученика е да превърне своето неразположение в разположение.

Един брат попита: „Вие сте говорили, че някои нямат хармония между ума и сърцето. В какво се състои тази хармония?“

Учителя каза:

Любовта и Божествената мисъл трябва да дойдат, за да се уравни ума и сърцето. Примери на състояния, които показват, че няма хармония между ума и сърцето: неразположение; гразнене, нервност, обезсърчение, страх, безпокойство, тревога, недоволство, омраза и пр. Тогава става нарушение на функциите на дишането, кръвообръщението и храносмилането, във функциите на черния дроб.

Не се бори със злото, а иги при доброто.

Щом се бориш със злото, нищо няма да придобиеш. С един порой, който иде, какво ще се бориш? Остави го да изтече. Не се бори със суеверието на хората, но внеси истината. Когато някой е в утеснено, потиснато състояние на духа, обновлението може да дойде по много начини, от които ще спомена следните:

1. Чрез вдъшване на въздуха.
2. Чрез ядене на малко плодове.
3. Чрез ядене на малко хляб.

4. Чрез пиене на чаша гореща вода и пр.

Защо? Защото Бог е във въздуха, във водата, в плодовете, в хляба и като приемем съзнателно вдишка въздух, вода, плодове, хляб, чрез тях правим връзка с Бога.

Има известни отрицателни желания или състояния. Отворете Библията и вижте известен пасаж, известни думи, вижте как с този пасаж ще трансформирате вашето състояние. Тези стихове трансформират. Например стоиш и не можеш да оправши нещо. Отвори Библията и това, което прочетеш, ще внесе нови мисли в тебе.

Впрегни обезсърчението на работа. Когато животът на човека е безсмислен, да реже дърва. Тази енергия трябва да се пласира. В бъдеще могат да се уредят градини за песимисти, за копане, за поливане, за сеене и пр. Тогава песимизмът ще си отиде.

Че не са постигнати всички Ваши планове, няма нищо. Не им е дошло времето.

Ангелите биха желали да бъдат на Ваше място. Светът е училище. Поканени сме. Щом сме родени, ние сме в училище.

Ти се радвай, че си се родил на Земята и се учиш. Господ, който е направил света, е предвидил всички неща.

В знанието съществува същият закон, както при яденето. Гладен си, яж, но не преяждай. Утре пак ще огладнееш. Вечността е пред тебе. Вие искате да изядете всичко. Оставете за друг път и за други.

Ученикът да остави въпроса защо се случва това и онова, а да учи. Вие сега изучавате най-мъчната музика – музиката на живота. Целият свят е училище за дисциплина на човешките души.

Сигурността на ученика стои в учението. В този мимолетен живот ние решаваме много въпроси, но не можем да решим всичките.

Онази мисъл, която остане в твоето съзнание така,

че нищо да не може да я помрачи, тя е реалната. Тя е висок планински връх. Тя е това, на което в дадения случай можеш да разчиташ.

Един учител ти е преподавал урок в училище. За да му се отблагодариш, какво трябва да направиш? Трябва да заучиш хубаво урока. Бъдете бодри и изучавайте Божиите закони. Учете! Всички трябва да се стремите да влезете в хармония с разумните същества. На тебе ти трябва едно приготвление. Целият живот на човека трябва да бъде подготовка за Духа, който иде.

Духовният човек, като работи дълго време за другите, трябва да работи и върху себе си. Правете малки опити, за да се видят резултатите.

Ще работите отвътре, чрез молитва и съзерцание, за да се увеличи възприемателната ви сила.

Всички трябва да развиете интуицията, за да се предвиждат много неща и да се избегнат много нещастия. У всинца ви има заровени таланти от миналото, които не сте развивали. И те стоят така един живот, втори живот, трети живот. Господ ще ви съди за талантите, които ви е дал и които не сте разработили.

Духовният човек трябва да знае това, което светът знае, и да има едно плюс – да знае нещо повече.

Който не е свършил земното училище, да го свърши, защото преди да свърши земното училище, не може да влезе в Божественото. Ако не разбере земните работи, как ще разбере Вечните?

Трябват три неща: любов, знание и работа.

Най-важните работи отсега нататък има да се учат.

Някой идва и ме пита дали ще свърши гимназия. Питам го:

– Ти имаш ли приятелки, към които храниш особено чувство?

– Имам.

Казвам му:

– Мъчно ще свършиш гимназия.

Врачувам. Защото умът му е разсеян. Днес смях, утре смях, и няма да свърши.

Всеки ден прилагайте онова, което знаете. Микроскопически прилагайте всеки ден. И не подхранвайте вече от-рицателни мисли. Четете пророците.

От любов към светлина, от светлина към свобода, от свобода към любов. Като мине човек този кръг, се подмладява, а който не го знае, ще остарее и ще умре.

И отвън, и отвътре ще ви учат. Нали е казано: „Духът ще дойде и ще ви научи на всичко.“ В мистическия план е важна вътрешната връзка. Човек, като се учи добре, ще стане светия. Хората, като почнат да се учат от светите, ще станат хора.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

БУДНОСТТА НА СЪЗНАНИЕТО

Изгрев, 1 октомври 1956 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа един разговор с Учителя за будността на съзнанието на ученика. През един пролетен ден, след изпълнението на паневритмията, се приближихме към Учителя и го поздравихме. По витошките върхове имаше още снегове. Всички бяхме радостни и бодри, освежени от чудното действие на паневритмията. Стана въпрос за будността на съзнанието. Учителя каза:

Има един апаш, с когото не можете лесно да се справите. Имате едно хубаво чувство, една хубава мисъл и изчезват. Апашът ги е задигнал. Няма кой да ги пази. Трябва солидна мисъл, за да си ограден винаги. Трябва да имаш отлична философия.

Съзнанието на човека да бъде винаги будно. Да знае в дадения случай дали страданието е негово или чуждо. Да знае коя мисъл да приеме и коя да не приеме.

Сега трябва да се пазите, да не би като се повдигнете нагоре, да паднете, да стане реакция. Например някой вързан бръмбар подхвъркне и падне, подхвъркне и падне. И най-после се освободи и си отива. Някой път и вие сте вързани.

В човека има паразити, които искат да го заблудят и след това да го ограбят. А има и други същества – висши, които искат да го предпазят от паразитите, изобщо да му помогнат. И човек трябва да направи нещо,

за да се подмлади. Когато човек е събуден, тогава е добре. Но при малко прекъсване на съзнанието тези паразити влизат вътре в човека. Когато искат да те оберат, ще те напият, т. е. ще замътят съзнанието ти и като изтрезнееш, ще видиш, че нищо няма.

Не знаем да пазим това, което имаме. Комарите си забиват хобота и изсмукват кръвта. Има и психически комари, които ви изсмукват енергията.

Трябва да се освободим от ненужния тормоз на нисшите същества. Христос дойде да освободи човечеството от някои същества, на които хората са били пленници. Има известни формули, но аз не смея да ги давам, понеже нямаме ритъм и понеже не ги правите със сърце. Защото по някой път ви стрелят патрони уж във въздуха, но може да се направи пакост.

Човек да не подпушва Божественото в себе си. Когато го подпушва, той разрушава себе си. Когато човек иска да уреди по човешки начин своите работи, той си създава свои нещастия.

С други думи, човек може да даде ход на Божественото в себе си и тогава то ще уреди неговите работи. Който много знае и не прилага, много страда. Не от много знание, но от неприлагането страда човек.

Един разказ от Стара Гърция разказва, че хората видели по морето една голяма костенурка и помислили, че е остров. Те турили знаме и се установили. Но после костенурката се показала и те избягали. В нашия ум изпъква някоя идея и мислим, че е остров. Туряме знаме и после си отиваме. Преведено, това значи да не се мамим с илюзии. Когато сте слизали на Земята, сте избрали един план, но като дойдете на Земята, ще намерите друг някой план.

Мисли, чувствуйвай и постъпвай както Христа в малък размер.

Хората търсят лесния път, а лесният път е мъчни-

ят път. Под лесен път се разбира обикновения път. Най-красивият път, с най-големи постижения и успехи, е Божественият път. Той всъщност е истинският лесен път.

Като дойде една мисъл на раздвояване, тя е от човешки характер. Хората не трябва да бъдат свинепасци. Злобата, омразата и пр. са свинете, които човек пасе. Също нечистите мисли, желаня и чувства. Човек трябва да ги остави и да отиде при Баща си. Няма какво да стои при тях и да слуша грухтенето им. Ти не ги пъди, а ги напусни. Защото, ако ги изпъдиш, те пак ще се върнат. Човек трябва да се научи Всяка вечер да се разтоварва от ненужния багаж. Трябва да търси пътища да се освободи от чуждите мисли в себе си, които ще го отклонят.

Има чувствувания, които са животински. А има чувствувания, които съдържат разумност. Те са Божествени. Да не се смесват едните с другите.

Във физическия свят, когато се пързалиш надолу, все слизаш, защото няма за какво да се заловиш. Това е за света. За ученика не е така. Ученикът трябва да е награснал това пързалие надолу. Той работи съзнателно. Докато се осъзнае човек, той е в хаотично състояние. Ако имаш светлина и топлина, ненапредналият се пази от тебе като от чума, не може да се доближи и гледа да прекъсне светлината и топлината в тебе.

Една сестра запитва: „Как да се вардим от лошите мисли?“

Учителя каза:

Мисли за доброто, повдигни се нагоре. Защото под тебе има нещо нечисто. Повдигни се с 5 пръста нагоре. Не слизай в долното течение. Там краката ти ще се допрат до това течение и ще влезеш под влиянието му.

Когато влизаш дето и да е, ограждай се, прави мислено светли кръгове около себе си, направи дълбоко дишане

и тогава Влез. Тогава премахваш Всички лоши Влияния и Всичко се урежда.

Ученикът Всякога трябва да помни, че е ученик. Каквото и да работи, В каквато и среда да се намира, никога не трябва да забравя, че е ученик.

Когато Бог ти проговори и ти каже да направиш нещо, Вторият глас ти казва чрез тебе: „Няма време, не струва да бъда толкова добър. Нямам средства, нямам сили, не бива толкова да пестя, да се моля.“ Вторият глас е гласът на изкушителя.

Вие имате връзка с Христа. Вървете по този път и тази връзка сама се усилва. Всеки ден носи несметни богатства. Не мислете за миналото. Мислете, че всеки ден носи несметни богатства.

Божественото все нашепва на човека отвътре. Когато човек забрави пътя, нали пита сегиз-тогиз невидимия свят. Да почака, да не бърза над въпроса. Вслушвайте се в новите идеи, които ви се нашепват отвътре.

В човека днес Божествените мисли и мислите на тъмните духове са оплетени. Та да не мислиш, че си се избавил без будността на съзнанието. Тъмният дух иска да ви пресее. Малките грехове приличат на кръчмарската чаша: чукаш се в кръчмата, всичко това, което Бог е вложил в тебе, изчезва. Значи така се постига целта на онези, които искат да те оберат. Още при първата визита на тъмния дух трябва да го познаеш и да вземеш мерки. Вашият ангел-ръководител може да ви говори чрез някой човек и затова трябва да слушате какво ви говорят добрите хора. За мене животът от единия до другия край е Божествена красота.

Един учител казал на двама свои ученици следното: На първия казал:

– Когато срещнеш, да казваш, че във Всичко ще сполучи.

На другия казал:

– Когато срещнеш, кажи му, че в нищо няма да сполучи.

Като се върнал Вторият, казал, че бил много пъти бит. Ще казваш на хората: Ще се оправи тази работа.

Ние постоянно държим в съзнанието си тези, които са ни направили пакости, и с това спъваме своето повдигане.

Щом дойде животинското в човека, братството и сестринството, всичко възвишено в човека изчезва. От нисшите духове, които дохождат в човека, той може да се освободи. Как? – Не трябва да имаш техните слабости. Щом имаш техните слабости, привличаш ги всичките.

Като се изхарчи нервната енергия, идат всички болести. Като нямаш нервна енергия, ти си фалирал търговец, който няма никакъв капитал.

Да няма изтичане на нервната енергия.

Ти казваш: „Не го разбирам, я го разбира, я не.“ Или казваш: „Тя, моята, се свърши.“ Не, така изтича твоята нервна енергия. Винаги човек да е напрегнат и тогава енергията идва и разумно се изразходва. Тез първа трябва да се самовъзпитаваме.

Най-първо тъмният дух ще те учи много добре, а най-после ще станеш вол и ще му носиш товара.

Човекът е странник, пътник на Земята, не знае кога ще го повикат. Все ще го повикат един ден, но кога и той не знае. Ще го повикат, когато той не очаква, затова трябва да бъде готов.

Ти виждаш една женска форма и мислиш, че щастието ти е там, но не е там щастието ти. Не е важно това, което виждаш, утре красотата се заменява с бръчки.

Един мъдрец прекарвал красива царска дъщеря през една страна, дето искали да я убият. За да не я познаят, докато преминавали през това царство, тя била оцапана

и със скъсани дрехи. Като преминаваш през царството на тъмните духове, мини оцапан, и като минеш, омий се. Като минавате през това царство, да сте оцапани, за да не ви познаят.

Когато човек има висок стремеж, то кръвта отива в предните горни части на мозъка и развива висшите му центрове. Обаче като престане да работи в областта на високите стремежи, то кръвта отива отзад и тогава слиза в животинското чувство. Съргене, каране, гняв, отмъщение са все животински състояния.

Тогава, когато идва някое страдание, трябва да дойде някое същество от невидимия свят, да те ръководи.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Лекция на Учителя

ПРАТЕНИК НА БОГА

Изгрев, 25 октомври 1956 г.

Любезни брат,

Един брат посети Учителя. В частен разговор с него Учителя каза:

Когато говоря за Слънцето, няма да очаквате щастие от мене, а от Слънцето. Завеждам ви при извора. Няма да очаквате щастие от мене, а от извора. Та когато ви говоря за някои работи, искам да ви заведа при реалността.

Аз имам допирна точка с Бога. Мен ме интересува допирната точка. Като направя нещо, тогава мисля, че зная. За мене само реализираните идеи са идеи.

Аз се уча от Слънцето. Искам да бъда като Слънцето, като плодните дървета, като изворите, като скъпоценните камъни, като Всичко хубаво в света. От Всичко се уча. Всичко оценявам. Нищо не подценявам.

Учителят носи първата любов в себе си. Понеже носи първата любов, той не може да гледа с пренебрежение на хората. Той гледа на всички еднакво, защото Любовта има еднакво око за всички.

Най-първо се образува връзка между Учителя и ученика. Учителят трябва да има любов към ученика, за да може да му преподава. Любовта, която има Учителят към ученика, е важен фактор за повдигането на ученика. От никого нищо не съм взел. Само съм давал. Какво не съм давал? – Съживил съм ги от смъртта, материалното по-

ложение съм оправил, дълговете им съм плащал, а В замяна нищо не съм взел.

Така аз разбирам любовта – В даването.

Нашата литература ще преведем на сръбски, на полски и пр. Ето как ще стане побратимяването.

Върху стила на беседите ще кажа: Едно дете може да говори много логично, като заучи някое стихотворение. Да говори човек логично, не е мъчна работа. Има известни правила, които ще заучиш. Нещата В природата логически ли са наредени? Звездите не са наредени по величина В пространството.

Някои беседи са чисто хирургически. Чистя раните на хората, на които говоря. Значи съобразявам се с хората, със слушателите, с живата публика, която е при мене.

Най-новото, което е сега В природата, него превеждам. Преди 2000 години беше друго. Казват: „Едно време Христос е казал това.“ Но Христос е казал: „Сега не можете да разберете някои неща и после ще ги разберете.“ Та сега има нови неща. И след 2000 години ще има още нови неща.

Музиката прониква в беседите. Трябва да има някой, който да знае да ги изсвири.

Който ще тълкува беседите, трябва да е майстор. В беседите са скрити истините. Аз ги скривам за бъдещата култура.

Братът каза: „В тях има скрит смисъл.“

Учителя каза:

В това е именно силата: да се упражнява умът. Да се впрегне умът на работа и да търси вътрешния смисъл на думите В беседите.

В древността мнозина са чакали В школата 20 години, за да им дадат 2 – 3 зрънца – изречения, с които да работят после.

Окултната наука на Запад върви по механичен път. В

беседите има разнообразие, каквото има и в самата природа. В това разнообразие има една вътрешна закономерност. Както е в природата, така е и в беседите. Аз съм излязъл от един свят, в който те не са стъпвали и не са го виждали. Превеждам от природата, от самия оригинал.

Аз досега не съм ви говорил за любовта. Досега съм говорил до причинния свят.

Както хората сега разбират да живеят, това не е правилно разбиране.

Един французин ми зададе с писмо няколко въпроса:

1. Кое ме е подтикнало да започна това движение. Отговорих му: Любовта към Бога, знанието за Бога и истината за Бога.

2. Попита ме за кои е това движение. Отговорих му: Това движение е за цялото човечество, а не само за България. Казах му: Това движение е организирано и други организации ще дойдат да помагат на него, понеже то е Божествено.

3. Той ме попита: „Това движение има ли противници?“ Казах му: Във времето, което иде, всички онези, които се противят, ще изгубят своята почва.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

ЗАКОНИТЕ НА ЛЮБОВТА

Изгрев, 5 ноември 1956 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа един разговор с Учителя. След лекцията всички отидохме на полянката. Денят беше хубав. Небето беше чисто. Имахме красив слънчев изгрев. Тревата беше обсипана с милиони росни капки, които блестяха като скъпоценни камъни. Витоша беше позлатена от изгряващите слънчеви лъчи. Учителя погледна тази картина и каза:

Всеки хубав ден показва, че нещо хубаво се е казало в света. Ще се уреди, ще се уреди. Хубавите дни са за бъдеще.

Изпълнихме паневритмията. След това всички се събрахме около Учителя и го поздравихме. Учителя каза:

Отсега нататък в света ще има изобилие. Като дойде любовта, ще има изобилие.

За да обичаш, трябва да влезеш със своето съзнание в причинния свят. Каквато и канализация да имаш, трябва да я свържеш с Първия извор, за да протече вода. Иначе тази канализация е безпредметна. Щом човек възстанови отношенията си с Първата причина, едновременно с това той възстановява отношението си и със своите ближни.

Бог ви обича и вие, за да покажете, че Го обичате, ще предадете любовта Му на другите. Има два закона:

Когато аз обичам другите, това показва, че Бог обича мене. А когато другите ме обичат, това показва, че аз обичам Бога.

Ако двама не се обичат, ще умрат. Като обичаш другите хора, ти им даваш живот чрез своята любов, но тази любов по-рано ще внесе всички блага в тебе и после ще внесе живот и всички блага и в другите, които обичаш.

Искате ли да поставите здрава основа в отношенията си, вие трябва правилно да преценявате това, което Бог е вложил във всеки човек.

Една сестра от провинцията се оплакала, че никой не я обича. Едничката ѝ погрешка е, че тя е чакала хората да я обичат. Законът е: като обичаш другите хора, ще те обикнат. Първо ти ще ги обичаш и после другите ще те обикнат.

Третият закон на любовта гласи: любов към себе си. Не смесвайте егоизма с израза „да обичаш себе си“. Любов към себе си в мистичен смисъл е да дадеш ход на Божественото в тебе, да се прояви стремеж към усъвършенствуване.

Всеки човек си има едно малко прозрение за любовта. Някой път може човек да е посетен само за кратко време, после това състояние се загубва и човек говори, че е имал такова състояние.

Всеки човек все ще има един-два-три пъти прозрение за любовта. Понеже той не е готов за едно такова посещение, то не може да трае дълго време. И като си замине това състояние, човек се чуди и не може да си обясни как е дошло, не знае. И как си е заминало – и това не знае.

Това е посещение на Бога! Когато Бог посещава човека, любовта се проявява, понеже Бог е Любов.

В Любовта човек разбира що е Бог. Вън от любовта човек не може да си представи що е Бог.

При посещение на Любовта човек разбира как обича

Бог. Тогава човек обича с Велика любов цветята, дърветата, змиите, вълците, буболечките, грешните и праведните и много нови идеи нахлуват в него.

Няма по-красив момент от посещението на Любовта. И тогава приемаш и живота. При Божествената Любов вземат участие всички същества от невидимия свят, цялото Небе се проявява тогава чрез човека. А при човешката любов не вземат участие всички. При Божествената Любов колективната любов на цялото битие се проявява чрез тебе. Чрез хората ще те обичат онези същества, които живеят на разните планети и слънца.

Всеки човек на Земята, който ви обича, е проводник на любовта на близки вам същества от невидимия свят. Онези, които истински ни обичат, са горе на Небето, отдето изливат своята любов към нас направо или чрез някои хора.

Всички ходите и търсите любовта навсякъде. Там е Вашето заблуждение. Тя е във вас. Любовта е сила, която носиш със себе си. Ако чакаш сега да дойде в тебе, то е загубена работа. Вие всички сте богати.

Сега вие искате високи степени. Почнете от долните степени. В състоянието, в което сте, какво трябва да правите, за да продължите пътя? Например днес колцина от вас какви размисления, какви молитви сте правили?

Любовта ти трябва да издържи на изпитите. Например онзи, когото обичаш, ти казва: „Я си върви, я си гледай работата, мене ме освободи.“ Това е един изпит, който трябва да издържиш. Като поставят на изпит любовта ти, тя почва да се огъва.

Като продължават да те обичат някои, когато си отхвърлен от обществото или си осиромашал, те са издържали изпита на любовта. Когато обичаш някого и откриеш слабости и погрешки в него и не отпадне любовта ти, ти си издържал изпита на любовта. Когато онзи,

когото обичаш, не се отнесе внимателно към тебе и ти не отпаднеш в любовта си, ти си издържал изпита на любовта.

Ще знаете, че Вашата любов ще мине през всевъзможни изпитания и вие трябва да бъдете силни, за да издържите.

Когато те отхвърлят всички и си без нищо, тогава Господ те обича. Ако разбереш това, ти си силен.

Не се меси в любовта на другите, не противодействуй на любовта.

Хората не вървят по Божията воля и Бог съжалява, че те ще дойдат до страдания, понеже влизат в стълкновение с Бога.

Любовта на Бога е неизменна и ако казваме: „Гняв Божи“, ние разбираме съвсем друго, а именно следното: С неспазване на Божествените закони човек става неспособен да се развива, да възприема Божиите блага и изпада в страдание. Или да си послужи с едно сравнение: грехът образува облаци около човека и той става неспособен да възприема слънчевите лъчи.

Когато има противодействие срещу любовта, тя минава и руши всичко. Махнете крановете по отношение на любовта. Любовта не обича препятствия. Тези норми не са за света. Те са за посветените. Светът нека си върви със своите кранове.

Когато Бог заобича чрез тебе, когато Бог проектира едно чувство чрез тебе, горко ти, ако искаш да го спреш. То ще пробие бенята, ще си излезе и ще те разруши. То е сила, буря.

Когато някой човек обича, ти се радвай на неговата любов. Това е новото учение, което сте забравили. Имате много да се учите в любовта. Един човек, който обича, не го спъвай. Който се е опитвал да ограничава любовта в себе си или в другите, си е създавал най-големите стра-

дания. Най-малкото ограничение на любовта внася отрова в човека. Да ограничавате любовта, това значи да ограничавате Бога в себе си.

В разговора стана въпрос за ревността. Учителя каза: Ревността е извън любовта. Ревността не е нищо, което вие сте проявили. Други се карат и вие сте намерени в това каране. Има една ревност от падналите духове, които заблуждават хората. Всички заблуждения, в които се намирате при любовта, са теории за падналите ангели. Вие развивате техните теории.

При сегашното знание има ревност, понеже мислиш, че този предмет ще го изгубиш. Но като знаеш, че няма да го изгубиш, може ли да има ревност?

Ревността е едно отрицателно средство, едно неразбиране на нещата.

У всички насекоми и у всички други животни има ревност. Ревността се е появила, преди да се е явил човека в тази си форма. Ревността е най-ниската степен на умственото развитие, понеже вече правиш разлика между едното и другото.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

УЧЕНИЕ ЗА СВОБОДНИТЕ

Изгрев, 25 декември 1956 г.

Любезни брат,

Трима братя посетиха Учителя. В разговора с тях той каза:

Това, което ние носим на Земята, е така необходимо, както светлината, водата, въздухът и хлябът. Това е най-новото положение, което се разкрива на бъдещия човек. Хората сега трябва да го опитат. Любовта ще влезе в света по нов начин.

Нещата, които казваме, трябва да се проверят, за да има сила. Няма да се налагат. Аз не искам да ги доказвам, а казвам! Щом се защитаваме, ние сме на кривата страна.

Трябва да се говори само това, което има приложение. Това, което говорих тази сутрин в общия клас, има приложение.

Който не познава Вътрешния Учител, не познава и Външния.

От всички ученици на Христа само Йоан имаше мекота.

Аз уча свободните. Това учение е за свободните. Аз съм за свободата. Не търсете любовта на кибритените клечки. Тази любов, която се запалва с кибритени клечки, гасне. Например една свещ, запалена с кибритена клечка, щом падне на земята, изгасва. А Божествената любов е Вечна. Тя никога не гасне. Никога не се губи, но во веки веков пребъдва.

Да търсиш Бога във Всичко! Да обичаш Бога във Всичко и във Всички! Аз съм посадил млади дръвчета, които сега растат, и след 3 – 4 – 5 години ще дадат плод. Тогава ще видим на кого какъв е плодът.

Чрез послушание ученикът ще възприеме любовта на Учителя. Учителят люби ученика. Ученикът трябва да бъде послушен. Тогава той е негативен елемент и както почвата възприема дъжда, така той възприема любовта на Учителя. Чрез учение ученикът полива нещата и те растат в него.

Ученикът е послушен, за да се посади любовта на Учителя в него. Ако той учи, учи, за да възрасне любовта в него.

За да те приеме Учителят, трябва да имаш любов. Само любовта може да отвори портите на мъдростта, на знанието. Учителят избира учениците си. Учителят със своята любов повиква ученика. Ученикът от признателност към Учителя учи, за да поддържа любовта на Учителя си.

От какво зависи благоволенieto на Учителя към ученика? То зависи от две неща:

1. От добрата обхода на ученика към Учителя.
2. Ученикът да учи.

Той може да се обхожда добре, но да не учи добре. Това, което с добрата обхода съгражда, с неученето разгражда. А има ученици, които добре се обхождат и добре учат, тогава Учителят има към тях особено разположение. Добрата обхода е капитал. Ако ученикът не се учи, капиталът остава неразработен. И тогава този капитал след време изчезва, изхарчва се.

Много братя и сестри са отгадени напълно на уреждане на материалните си лични работи. А не живеят идеен живот. Трябва да се създаде една мисловна централа, но за нея да не се съобщава на Всички, а само на някои.

Трябват безкористни хора, които са готови да служат безкористно на Бога. От определените братя и сестри има една част в Братството. И с други още ще се допълнят. И те ще дойдат непременно.

Сега е златният век на българския народ. И ако изгубят днешните условия, тогава ще се пренесе в друг народ. И България ще бъде на опашката на другите народи, и то закачена на косъм.

Много от тези, на които съм предал знание, не го употребяват както трябва. Няма да им дам знание за електричеството и магнетизма, защото ще злоупотребят. Някой чака с хиляди години от науката за някои закони и сили. Така Божествената книга ще я затворя. На малцината, които са готови, ще дам, а не на всички.

Един брат запитва Учителя: „Като пишат толкова неверни работи за вас, защо не се защитавате?“

Учителя каза:

Истината не търпи оправдание. Защо ще се оправдава истината? Няма защо да бързае. Вековете са пред нас, т. е. бъдещето е наше. Времето работи за нас.

Когато хората хвалят някой човек, те ще свършат с лошо, ще го корят. А щом сега го корят, ще свършат с хвалене. Един ден те ще си вземат думите назад. Стига човек да си върши работата добре, тогава няма никаква загуба. Във всички анали на природата няма случай някой да е работил с любов и да е изгубил нещо.

Преди известно време дойде един брат от Плевен и ми каза, че някои там са говорили лошо за Братството. Казах му: Не съм почнал аз по моя воля това движение, но по нареждане на Бога. Затова то не е човешка работа, а Божествена. И затова всяко препятствие, което ще се постави на пътя на това движение, ще се премахне.

Дойде един младеж от Варненско и ми каза: „Аз бях голям твой противник. В мина „Перник“ съм говорил много

против тебе. И като почнах да говоря против тебе, вързаха ми езика, онемях. И оттам насетне се запознах със спиритизма. Вече не говоря против тебе и виждам, че си на правата страна, но аз съм бил на кривата страна. Познах, че ритам срещу това, което не трябва да се рита. Всеки, който се противи на истината, ще пострада.

Един свещеник идва при мене от Варна и ми казва: „Ти развращаваш народа.“ Казах му: Мисли какво говориш, за да не ти дойде нещо на главата. Такъв е законът. Пътувал той с Влака и един голям куфар пада на главата му поради сблъскване и той пострадва. Свещеникът идва и ми казва: „Няма ли да ми кажеш нещо?“ Казах му: Трябва да се живее по Бога. Това учение искат да го загасят. Никога няма да го загасят. Казват, че това учение е ново. То е старо и ново. То е винаги едно. Това е Божествено учение. Тази светлина ще залее света. Каквото и да правят, не могат да го загасят.

Всичко в света, което е смъртно, не е Божествено, ще се разруши. Всичко, което е безсмъртно, Божествено, ще остане.

Аз съм дал методи за разните области на живота. Методи за възпитание на детето и на младежта. После в музиката съм дал грамаден материал, също така и паневритмията и пр. Нека сега ги приложат. Това е грамаден материал, опитан от мене. И няма какво да търсят друг метод, защото този метод, който аз посочвам, е единственият сега, който трябва да се приложи. Ако Всемирното Бяло братство се оттегли оттук, България няма никакво бъдеще.

Нека дойдат при мене най-интелигентните и най-безкористните българи и ще дам начин, по който могат да се оправят нещата.

Всичко онова, което съм казал, няма да загине. Те са живи думи. То ще си бъде, няма да умре. Ако не го прило-

жат сега, ще го приложат други живи същества и няма да остане така това, което съм казал.

В ранните години, когато при долните Мусаленски езера беше само малката хижа, един момък – Коста, беше пазач на хижата. Ние с Братството направихме екскурзия до Мусала. Коста налови пълна тенекия с пъстърви, за да ги продава. Попитах го:

– Какво ще ги правиш?

Той каза:

Ще ги продам.

– Колко ще вземеш от тях, като ги продадеш?

Той направи сметка и каза колко. Казах му:

– Хубаво, плащам ти рибата, дай я на мене.

Рибата беше жива, плуваше във водата в тенекията, защото беше ловена със сак. Като платих на Коста, аз казах на братята да хвърлят всичката риба в езерото. След това Коста престана да лови риба. После стана преврат в него и той стана почти вегетарианец.

Преди повече от 20 години казах на един бостанджия във Варненско:

– Да напуснеш бостана. Тази вечер да те няма тука!

– Ще го окрадат.

– Тогава можеш да останеш.

И после той ми каза:

– Брей, щяхме да се издавим. – Вечерта дошъл такъв голям порой, че залял много нещо. Водата била 30 см висока, 4 – 5 часа валял голям дъжд.

В Търново една сестра ми каза:

– Имам пари да направя още една къща до тази, за да я давам под наем, та да си улесня работите.

Казах ѝ:

– Ако питаш мене, не гради сега. Нека се минат 2 – 3 години и тогава можеш да градиш. Ако искаш да градиш сега, ще изгубиш всичко.

– Сега е евтин материалът. Ще вземам наем от новото здание, но ще те послушам.

Стана земетресението в Търново, събори къщата и с тези пари я поправи. После ми каза: „Много ти благодаря.“ Ако беше направила нова къща, щеше и тя да се събори и нямаше да има пет пари.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Радостта да намериш Учителя

СТУДЕНТИ ПРИ УЧИТЕЛЯ

Изгрев, 28 декември 1956 г.

Любезни брат,

Често студенти, журналисти, общественици, лекари, учители и други са идвали при Учителя на разговор. Те са се интересували от всичко. Разглеждали са подробно големия салон и са питали за значението на картините, после са разглеждали малкия салон и са питали за нашия общ стол, разглеждали са полянката и зеленчуковата градина, интересували са се от целия наш живот: от паневритмията, която играем всяка сутрин през пролетта и лятото, от екскурзиите, от нашето летуване на Рила и от идеите на Братството. След това мнозина от тях отново са се срещали с Учителя. Веднъж дойдоха от града група студенти и пожелаха да поговорят с Учителя. Той ги прие.

Един студент запитва: „Какво ще кажете за отношението между човека и природата?“

Учителя каза:

По реките, по растенията можем да познаем каква е човешката култура. Ако брегът на една река е разнебитен, това показва, че хората не са чисти. Човешките мисли и чувства упражняват влияние върху плода. Щом хората са добри, плодовете ще бъдат много хубави, без петна по тях. Ако влезеш в една градина и видиш, че плодовете са хубави, да знаеш, че този човек е добър. Ако

човекът е добър, а клоните на дърветата са неправилни, изкривени, това показва, че хората там имат криви, лоши мисли и чувства.

Един студент запитва: „Вие как обяснявате тази зависимост между растенията и околните хора?“

Учителя каза:

Когато човек мисли, той изпраща наоколо мислителни радиовълни, които се поглъщат от етерните тела на околните растения. И ако тези мисли са били криви, неправилни, те ще повлияят по съответен начин на растителните етерни тела, ще предизвикат в тях неправилни течения. И това ще се отрази и върху външните растителни форми.

Възпитанието на човека се отразява върху растителното царство. Ако разгледаш един плод под микроскоп или с лупа, ще разгледаш кожата на плода, ще четеш много работи, писани върху нея.

Когато ти е тежко, когато си неразположен, имаш някоя мъка, намери някое голямо, вековно дърво, облегни се на него с гърба си и кажи: На̀ ти моята скръб, моята тежест, дай ми твоего спокойствие. Защото дървото е спокойно, бурята и градушката не го вълнуват. Тогава става преливане на магнетизъм, на живот от дървото в човека. И дървото лесно се справя с твоята скръб.

Друг студент запитва: „Каква е връзката между човека и времето? Има ли известна зависимост между тях?“

Учителя каза:

Има. Щом хората на известно място станат по-добри, то небето там става по-ясно, дъждовете идват навреме, вятърът духа навреме. Щом хората станат по-лоши, то и времето заприличва на тях. Това прилича на следното: Нали когато се счулят прозорците на една къща, ще има течение? Също така и хората със своите неправилни мисли, чувства и постъпки създават аномални

течения в природата. Това се обяснява така: Човек, като има разрушителни, отрицателни мисли и постъпки, той изпраща разрушителни енергии, които нарушават правилните процеси в природата и създават неправилности.

Ние мислим, че като сме поставени в света, можем да направим някому пакост. Ако направим някому пакост, това ще засегне преди всичко индивидуално нас, но ще засегне и общото.

Когато в едно село хората станат много лоши, то моят им става много активен и излъчват такива енергии, които разпръскват облаците и в това село няма влага, няма дъжд. Когато хората имат лоши мисли, дъждът се отблъсква. Със своите добри мисли хората привличат дъжда, влагата. Каквото мислиш, съответното става.

Един студент запитва: „Има ли връзка между земетресенията и човека?“

Учителя каза:

За земетресенията има много причини. Някои от тях са чисто механични, тектонични. Но зад тях има други, разумни причини.

Освен тези причини на земетресенията може да влияе и човешката мисъл, особено ако е колективна от много хора и ако има отрицателен, разрушителен характер. Тогава тази мисъл със своите мислителни радиовълни създава в атмосферата разрушителни електромагнитни енергии, които могат да повлияят върху земетресенията. Човешката мисъл може да произведе цяла катастрофа. Може да наруши равновесието, дишането на Земята. Има доста кухни в Земята и тогава те могат да се срутят. Днешните геолози разглеждат земетресенията предимно от механичната страна. Писанието казва на много места: „Да живеете добре, за да не ви избълва Земята“.

Когато ще става земетресение, ставаш неспокоен, не можеш да спиш, защото се развива много електричество;

а още няма земетресение. Ако нашите кучета напуснат Изгрева, тогава може да има земетресение. Щом петлите престанат да пеят, това е признак. Щом петлите пеят, не бой се. Три-четири дена преди земетресението кучетата се събират на стага въвн от София. Змиите излизат от дупките си и бягат. После онези хора, които имат силно обоняние, възприемат във въздуха миризма на сярата. Невидимият свят някой път отлага земетресенията. Престанат ли да пеят петлите в някой град, в този град да не стоиш, понеже ще има голямо земетресение.

Един студент запитва: „Какво значение има положителната човешка мисъл?“

Учителя казва:

Каквото вложиш в природата, то се реализира. Празната дума да се избягва. Казваш: „Не мога, беден съм, не го зная“. И това става. Казваш: „Тази работа няма да я бъде.“ И така става.

Казваш: „То се видя, че така ще прекарам живота си.“ И така става. Затова избягвайте отрицателните мисли. Като ви кажат, че сте завеляни, вие кажете, че сте извеляно жито, което пари струва, не сте слама.

Ние виждаме само opakото. Като видиш една кола да върви по пътя, ти виждаш само прахта, но колата върви, тя ще постигне нещо добро. Това ти не виждаш. Истинската философия е и в най-отрицателните неща да виждаш все нещо добро.

После хората могат да си влияят един на друг със своите мисли и за това са отговорни. В това отношение всички хора представляват нещо като скачени съдове. Като намислиш нещо, или като направиш нещо, твоята мисъл се предава на много други хора по цялата земя. И те могат да направят същото. И ако твоята мисъл или постъпка са лоши, ти си отговорен.

Като си научиш урока хубаво един ден, ти в този ден

си помогнал на хиляди хора. Представете си следното: вие завъртате един кран някъде и като го завъртите, целият град се оцветява. Ако не научиш урока си, то и много хора няма да го научат. Та Всякога една постъпка в природата има отношение към цялото, и цялото има отношение към своите части.

Някой път сте наредили картите една до друга изправени. Като бутнете едната, налягат всичките. Та като направши една погрешка, то много други ще паднат. И като направши добро, то хиляди хора ще направят добро. Ти си свързан с много други. Минаваш покрай една градина, в която има плодове, и казваш: „Да мога да си набера.“ После минава друг с по-слаба воля, приема твоята мисъл и открадва. Така че когато някой извърши кражба, и другите са отговорни.

Един човек иска да направи престъпление, защото друг човек има да му дава пари, а не му ги дава. Ти дай парите на лицето, което има да ги взема, и спаси онзи човек. Защото ти като дадеш, на хиляди или на милиони души ще повлияеш да направят добро. **Искаш ли да имаш влияние в света, направи добро.**

Когато един човек поправи една своя погрешка, той помага на цялото човечество, защото мнозина ще поправят своите погрешки. И когато прави една погрешка, той причинява вреда на цялото човечество – на всички, които са свързани с него, – защото той ги води. Затова трябва да се държим всякога в правия път.

Има един вътрешен закон: Каквото и да направши, ти засягаш целия организъм на живата природа. Затова, когато измъчваш един човек, това се отразява върху съзнанието на Бога, за което ще имаш въздействие.

Туряйте нещата на тяхното място, употребявайте ги правилно, защото иначе ще ги вземат. Шом някое напреднало същество види, че си турил някоя дарба не на

място, дето не трябва, т. е. не я употребяваш за добро, тя ти се взема.

Ти не се безпокой за това, което имаш, понеже никой не може да ти го отнеме. Ако го вземат, то ще дойде по какъвто и да е начин, ако имаш любов.

Ние имаме добри желания, но не им даваме условия да се проявяват. При всичките ни желания не зависи само от нас да се поправи светът – една трета зависи от нас, една трета – от ангелите, една трета – от Бога. Но все пак ние можем да допринесем за поправянето на света.

Лошият човек не може да ти пречи. Той се отдалечава от тебе, защото слиза надолу. Ако ти мислиш постоянно за неговата лоша вина, то и ти заедно с него отиваш надолу.

Каква Велика целесъобразност!

Нечистата вода, колкото и да се чисти, даже и да се пречисти чрез дестилиране, пак запазва известни флуиди, които химически не могат да се констатират. За да се получи идеално чиста вода, природата прибегва до следното: Водата, като отиде в горните атмосферни слоеве, не запазва своето състояние на вода. Там тя се разпада химически на своите съставни части. После, като слиза надолу, пак става на вода.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

ВРАТА НА ВЕЛИКОТО ЗНАНИЕ

Изгрев, 28 януари 1957 г.

Любезни брат,

Днес сме на обед на външните маси. Пред нас е градината с цъфналите рози, чиито аромат достига и до нас. Розите са с разни краски – бели, розови, червени, жълти. Всичко тук има приказен вид, като че сме в един неземен свят. На Изгрева царуват тишина и мир. Когато някой от града дойде тук, прави му впечатление мирът, който е тук. Учителя веднъж каза: *„Изгревът е оазис в пустинята“*.

Една сестра запитва: „Защо нашият събор става през месец август?“

Учителя каза:

Началото на физическата година е първи януари, началото на духовната година е 22 март. А началото на Божествената година е през месец август. Тогава става събор на Слънцето с представители от всички планети. Затова ние правим нашия събор през месец август. Тогава има най-благоприятни условия за нашия събор.

Един брат запитва: „Вие бяхте дали задача в младежкия клас да си изберем някои звезди и да ги наблюдаваме през всяка ясна нощ. Какво духовно значение има гледането на звездите?“

В природата има същества, които могат да осветяват света навсякъде. Има много видове лъчи. Можеше да

се направи ние да възприемаме някои други видове лъчи, чрез които през нощта да ни е светло, обаче провидението нареди да има ден и нощ и през нощта да е тъмно, за да виждаме звездите, защото те действуват възпитателно. Чрез гледането на звездите ние се свързваме с Вечното, с един свят на велика хармония и красота, с мислите на светлите същества, които ги населяват. И това ни повдига, облагородява и възпитава. Това ни дава подтик да живеем за нещо възвишено.

Един брат запитва как се обяснява нестинарството?
Учителя каза:

Когато туряш крака си в огъня, ще ти бъде неприятно. Когато повишиш трептенията на твоя организъм да бъдат по-силни от трептенията на огъня, няма да изгореш. Това е обяснението на нестинарството. Тялото на нестинарите трепти по-силно, отколкото огъня и затова огънят не ги гори. Зависи от силните трептения на тялото.

Една сестра запитва: „Как да подобря паметта си?“

Учителя каза:

Отстрани от съзнанието си всички тревоги и безпокойства, всички страхове, всички лоши мисли и чувства. Те причиняват отслабване на паметта. Прави упражнения за дълбоко дишане. Това усилва паметта. Никога не преяждай. Не приемай противоположни храни, които са мъчно смилаеми. Прави опити за концентрация. Като четеш книги, размишлявай върху четеното, без да се отклонява мисълта.

Има закони: Като описваш грозотата на някого, ти я придобиваш. Недей описва грозотата на никого.

Мъжете трябва да се пазят от развалени жени и жените да се пазят от развалени мъже, понеже те са вампири, които изсмукват човешката енергия и човек се обезсилва, заболява, изражда се в духовно отношение.

Развалените мъже и жени са като Вампири, които смучат.

Ще ви дам едно правило: Рагвай се на постиженията на другите. Рагвай се на техните придобивки. Рагвай се на учеността на другите като на твоя ученост. Рагвай се на способностите на другите като на твои способности. Има закони: Рагвате ли се на чуждите блага и вие ще ги придобиете.

Когато у тебе е развито причинното тяло, ти, като седиш на стол, отстъпи го. И даже излез вълн, за да го жертвуваш за другия. Днес ще отстъпиш, утре ще отстъпиш, в каруцата ще дадеш място на някой друг човек и така постепенно възпитаваш причинното тяло. Това е един хубав начин за развиване.

Щом се развие твоеото причинно тяло, то висшите същества ще дойдат да му помагат. Това е колективна работа.

Щом не живееш за себе си, а за другите, тези висши същества ще ти помогнат.

Причинното тяло разполага с нови сили. Организирането на причинното тяло и на по-висшите тела в човека се нарича организиране на духовното тяло. Това става още и по следния начин:

1. Чрез съзерцание, концентрация и молитва всеки ден поне по половин час, при пълно съсредоточаване на съзнанието.

2. Чрез проява на любовта.

3. Чрез служене на Бога и на цялото.

Една сестра каза: „Учителю, кажете нещо за реализиране на нашите желаниа.“

Учителя каза:

Няма нещо, което човек да е пожелал и да не се изпълни. Каквото човек пожелае, ще му се даде, но не веднага.

Може да се реализира, когато вече е повдигнат духов-

но и го е надраснал. Тогава реализирането на желанието може да му причини даже и страдания. Някой бил пушач и искал да му дадат тютюн. Но не му давали. Станал на 80 години, станал въздържател и му дали тютюн. Защо? – Защото едно време го е пожелал. Затова човек трябва да се пази от неразумни желаня, за да не страда после.

Един брат попита: „Какво да направим, та хората да имат Вяра в нас?“

Учителя каза:

Ще ви кажа един от начините. Един добър човек отива в гората и вижда един разбойник. Добрият човек съзнава, че и в разбойника живее Божественото. И тогава доброто, Божественото в разбойника се проявява и той му казва: „Ти си много добър, аз имам пари. Ще ти ги дам на разположение.“

Един брат запитва как да превърнем неразположението в разположение.

Учителя каза:

Когато сте неразположени, идете между много хора и като се върнете, ще бъдете разположени. Природата обича разнообразието. Човек за целта може да отиде и между дърветата, между цветята. Това действа възпитателно.

Един брат каза: „Някои окултисти казват, че не трябва да се отива в света, за да не се оцапа човек.“

Учителя каза:

Те са от простите окултисти. Като отиде човек между хората или между растенията, приема други енергии, които го обновяват. Има и други начини за превръщане на неразположението в разположение.

Има велико знание за изучаване! Любовта е вратата.

Ще гледате да влиза повече светлина във вашия процес.

Трябва да се радвате. Светът представлява една об-

ласт, несъизмерима със знание. Той е непостижим. Толкова хубави работи има за изучаване, та се изисква време, докато човек дойде до тях.

Любовта е единствената врата, през която се добива знание.

Там, дето няма любов, не можеш да учиш, нямаш разположение.

Вие в науката сте още деца в първо отделение.

Източната философия има съвсем малко хляб, който ѝ стига едва за нея, и затова тя го крие, не го дава, държи го в дълбока тайна. Западният окултизъм и той не разполага с дълбоките методи.

Новото учение съдържа изобилие. Води човека при Извора.

Има окултни науки, които се занимават с консерви, и други окултни науки, които се занимават с плодове, които късат от дърветата в градината. Хората, като вървят в старото, отказват новото, което Бог говори в момента. Бъдещите поколения ще вървят в това, което сега учим.

Един брат попита за учението на йогите.

Учителя каза:

Към учението на йогите трябва да имаме такова отношение, каквото Христос имаше към пророците. Пътят на йогите е приготвление за Божественото учение. Тяхното учение има смисъл в това отношение, че те приготвят пътя. Ние не отричаме учението на йогите. Те са приготвили пътя. Новото, което иде сега, то е Божественото.

Братът попита Учителя: „Данаил е бил в школата на есеите, Давид и Соломон били ли са в есейската школа?“

Учителя каза:

Есейската школа е имала два кръга – външен и вътрешен. Давид е бил във вътрешния кръг, Давид е бил в най-

Външната част на Вътрешния кръг, а Соломон е бил във Външния кръг.

Христос е разбрал законите на растителното и животинското царство, Владеел дълбоко цялата Божествена наука. И Всеки човек, който се свърже с извора на Велико знание.

Нека да се занимаваме с древното знание, но важно е това знание, което иде от Христа и което иде сега.

Ние събираме онова, което сме загубили. Ние едвам дохождаме до онова състояние, което сме имали. Туй, което наричат прогрес, това е. Та прогресът е в придобиване на изгубеното. Когато се придобие изгубеното, тогава хората ще почнат да прогресират. На човека трябва същинско знание. Ако го има, той никога няма да се намира в затруднение.

Светът е пълен с богатства. Вие не сте влезли в съкровищницата на природата, за да видите какви съкровища са събрани там.

В книгата на Исая е писано: „Ще ви дам скрити съкровища.“

Знания ще се дават на всички според степента на тяхното развитие. На тези, които са верни и готови, ще се повери повече. Знание без обич е опасно. Знание с обич е велико нещо. Някой идва и ме пита: „Я ми кажи как се познават лошите хора?“ Казвам му: Това не мога да ти кажа. Защото, като знае кои са лоши хора, той ще злоупотребава.

Има магически думи, които като ги произнесе някой, той е ограден. Тази магическа дума има голяма творческа сила. При такава магическа сила вълкът се спира, не напада, защото знае, че ако нападне, ще пострада. Само като кажеш една такава дума, всичко се урежда.

Природата е пълна с велико знание, стига човек да развие способностите си. На всяко камъче е писана исто-

рията. Човек В бъдеще ще има грамадни библиотеки, Във
Всяко камъче ще се чете история.

Голям подем ще има В науката, когато хората почнат
да изучават и духовните функции на органите.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш Верен Б. Боев

Изглед от големия салон при лекция на Учителя

&

КРАСОТАТА НА ЖИВОТА

Изгрев, 15 февруари 1957 г.

Любезни брат,

Тук ще ви изложа един разговор с Учителя. Един брат го посети на ул. "Опълченска" 66. Това беше в първите години преди обзавеждането на Изгрева. Учителя го прие горе в своята стая, която му служеше и за кабинет. По-късно той приемаше в предната малка стаичка, съседна на първата.

Отвори се въпрос за Промисъла, за Провидението. По време на разговора Учителя каза:

Промисълът произтича от обстоятелството, че природата е разумна, че природни сили стоят зад всички явления в природата. Тя не е мъртва машина, механизъм.

Злонамерени лица преследвали един млад момък. Една мома спуща от горния етаж въже. По въжето младежът влиза горе в къщата и се спасява. Трябва да имаш тил. Това са разумни същества горе, които ти помагат. И ако те ти помагат, всичко става. Иначе нищо не става.

Невидимият свят е толкова внимателен към Всичките ни мисли и чувства, че когато някой път си скръбен, ще пратят нещо, което да привлече вниманието ти и да ти бъде приятно.

Земният живот е съграден от големи противоречия. Например приятна ти е топлината на въглищата, но тях преди хиляди години ги е направила природата. Тъй че природата прави много неща, за да бъдат хората щастливи.

От духовния свят всякога се притичват и ни избавят от много неприятности. Човек трябва да остане верен на онези, които му помагат, на Божественото. Защото всякога ще има нужда от слънце, дървета, вода и пр.

Картините, които гледаш около себе си, други са ги рисували. Мислите, които идат в тебе, други са ги създали. Днешният ген е устроен от нашите приятели. Ти имаш богатство – отличен ум, отлично сърце, отлично тяло. Употреби това богатство.

В природата всичко не ни се дава изведнъж. Дават ни се малки условия, за да прави човек усилия. Като задоволиш човека с всичко, ще остане чужд на хората. За да не стане това, трябва да му липсва нещо. Вие искате да не ви липсва нищо. Но тогава ще бъдете нещастни хора.

Ако влезеш в хармония с природата, с разумните същества, ще ти се помогне. Някой, който е хармонизиран с тебе, ще ти донесе прясна пита и гърне с боб. Ако си в хармония с природата, ще дойде точно навреме. Това може да опитате.

Ако ние работим за любовта, то всичко, което е навременно, ще дойде. Има неща, които не са потребни, или не са навременни. Някои неща могат да станат може би след няколко хиляди години, някои след една година, някои след 10 години, след 15 години, след 22 години.

Човек, който върви по Божествения път, никой не може да го спъне. Немислимо е да го спънат. Но докато се убеди човек, докато добие една разумна опитност. Страдаме, защото сме заети с много материални работи. Ако човек внимава на Божествената мисъл, то 75 % от нещастията му щяха да се премахнат. И само 25 % щяха да останат. Има неща неизбежни.

Бог е промислил, а ние търсим сега Той да промисля. Трябва правилно разбиране. Хората казват: „Какво ще стане с нас?“ Че птичките в гората, червеите кой ги храни?

Щом Бог обръща внимание на червешите, ще обръне внимание и на тебе.

Хубостта на живота е в това да знае, че има някой, който мисли за него. Какви ли не прежеждия преминават през главата на човека! Ако човека не го пази Бог, той не би устоял. Всичко е предвидено от Господа. Онази сила, която е създала цялата Вселена, не е оставила човечеството самò. Има един закон, който работи, но не така, както ние мислим. На всяка стъпка има промисъл. Но хората не виждат. Не с човешки усилия стават нещата. Тези морета, океани и пр. Все с човешки усилия ли станаха? Бог създаде света, за да се задоволим. Хората вървят по старому и не оставят Божествения промисъл да се проявява. Хайде ще кажем, че цветята в градината човек ги обработва, но онези, които са в планината? Значи има кой да се грижи, значи има промисъл.

Хората постоянно получават подаръци: храната, зрението, езикът са блага. Ние всички живеем с Божиите блага.

Няма нищо, което да се случи на човека и за което да не е предупреден. Вяра, вяра трябва. Както у децата. Казано е: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Божието царство.“ А хората могат да бъдат като старите.

Някой път Господ те е оставил. Той е пак при тебе и като те види, че падаш, ще те хване. При слизане от планината може да има хиляди опасности от падане и пр. Изложен си на хиляди опасности, но нещо те пази.

Един човек идва при мен с някаква болест, но тази болест е повод той да дойде. Аз ще му покажа каква промяна трябва да стане в неговата душа, за да се свърже с Бога.

Един беден човек обикалял света, вървал в хората, вървал в Бога. Пристигнал в един град. Всички други, които са пристигали в този град, били посрещнати, приели ги.

Той останал. Тук попитал, там попитал, казали му: „Няма място за тебе.“ Той казал: „Господи, изоставен съм от Всички.“ Един млад човек го бутнал по рамото и го попитал:

– Какво има?

– Никой не ме приема в този град.

Онзи бил с високо положение, качил го на един файтон, завел го у дома си, дал му един апартамент и му казал:

– Тука можеш да стоиш колкото искаш.

Бедният казал:

– Много добри хора има тук.

Момъкът отвърнал:

– Не, тук с мене Бог живее.

Когато хората оставят човека, тогава Бог работи за него.

Природата е пълна с чудеса. Едно дете се ражда, нищо не знае и Всички се грижат за него.

Братът попита: „Що е благодат?“

Учителя каза:

Има промисъл, обща за Всички същества, но специална промисъл за някой праведен – това е благодат.

Когато човек е под благодат, каквото пожелае, става. Един праведен пътувал от едно село за друго по Божия работа. Било зимно време. Имало силна буря, виелица, завалял сняг и вятър блъскал срещу лицето му. Той се опитал да издържи. До средата на пътя издържал. После видял, че не е възможно да върви по-нататък и се помолил на Бога да му помогне. Веднага бурята спряла. Като стигнал в селото, влязъл в къщата, затворил вратата отвътре и бурята веднага започнала отново.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

НОВОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Изгрев, 15 март 1957 г.

Любезни брат,

Един ден братя и сестри отидохме с Учителя на полянката, за да посадим овощни дръвчета. Учителя работеше заедно с всички. След това седнахме на тревата и се заговори за новото земеделие и новото градинарство. Учителя каза в течение на разговора:

Земеделецът трябва да работи с любов. Сега той работи земята със своето обикновено съзнание. Да кажем, че една ябълка е посадена от чист човек и той я полива с любов. Такъв човек допринася нещо за качеството на ябълката. Затова трябва да дойдат най-добрите градинари, лозари, земеделци и пр. Ще посадиш лозето, ще го режеш и ще го копаеш, без да си говорил лоши думи, и като зрее, ще ходиш да се молиш всяка сутрин и гроздето, което ще се роди, ще бъде особено.

Като садиш дърво, ще му кажеш как да израсне и то ще расте, както си му казал. Много са умни растенията.

Ако един градинар обича плодните дървета, те винаги растат добре, дават повече плод. Плодните дървета желаят да им се обръща внимание, да ги обича някой. Като обичаш дървото, като че ли му предаваш нещо. И затова добри градинари са тези, които обичат дърветата.

Нивите на някои хора са добре изкласили, а на някои – не. А нивите са еднакви. Тогава, като минаваме, казваме: Човекът, на когото е тази нива, има такъв и такъв харак-

тер, а човекът, на когото е онази нива, има такъв и такъв характер. Първият е Вложил нещо хубаво в нивата.

Аз бих желал, като отида някъде на гости, да ми поднесат хляб от жито, при чието сеене земеделецът е пъл и като е жънал, пак е пъл.

Когато един народ се поквари в умствено отношение, плодовете почват да страдат.

За да привлекат житните растения повече слънчеви лъчи с тези енергии, които носят живот, ние трябва да образуваме над нивите особена умствена атмосфера чрез мисълта на добрите хора. Защото трябва специални условия, за да привлекат нивите най-фините енергии, които носят живот.

Правил съм опити: посадил съм дини, които не са били сладки и после са ставали сладки. Има нужда от градинари, които имат любов. Те подобряват сорта.

Ако знаете как да отглеждате Вашите добри мисли, чувства и постъпки, ще видите, че природата ще ви се усмихне. Някои от вас може да запитат каква е усмивката на природата. Щом природата е доволна от тебе, каквото сееш, тя ще го благослови. Житото ще се благослови. Времето ще бъде хубаво.

Може да правите опити. Никой да не знае. Ако живеете богоугоден живот и посадите една нива, то дълго ще дойде навреме и нивата ще даде такъв плод, какъвто иначе не може да даде.

При мене дойде един земеделец от южнобългарско село и ми каза, че има дългове. Казах му: Ще си платиш дълговете по следния начин: ще вземеш семето – било то жито, било растение, – ще го пречистиш, ще го напечеш на слънце 2 – 3 дена и след това, като го сееш, ще пееш песента „Благославяй, душе моя, Господа“. След това ще излизаш сутрин на нивата за молитва и гимнастика. И той след засяването на жито, фасул и др. често, на седмицата ня-

колко пъти, посещавал нивата и освен това отивал там всяка сутрин при изгрев слънце. Отивал на единия край на нивата и произнасял „Добрата молитва“, на другия ден произнасял „91 псалом“, на третия – пак „Добрата молитва“ и на четвъртия – „Отче наш“. След това отивал в средата на нивата или градината и пак произнасял една молитва. Освен молитвата при посещение на посята нива или градина изпявал и „Благославяй, душе моя, Господа“.

Освен това казах на този земеделец, че от добитото ще отдели за Божествена цел една част, за да успее, за да му тръгне. И нивите му почнали да раждат изобилно. Селяните казвали: „Ние орем с наши волове, а този човек хваща чужди волове с надничари и пак изкарва повече от нас.“

Този брат, като дойде при мене, каза още следното: „Учителю, аз съм подковач-налбантин, но искам да напусна занаята, понеже се занимавам с животни, а много животни са буйни. Аз се безпокоя, нервирам се и ги бия и мисля, че с това преча на себе си.“

Казах му: Ти и да напуснеш този занаят, и друга работа да почнеш, и там ще имаш неприятности, и там ще се нервираш. Но ти почни да прилагаш следния метод: като дойде добитъкът, ще излезеш от дюкяна, тайно ще направши молитва, ще си издигнеш мисълта, ще се помолши, ще отидеш при животното, кон или вол, ще кажеш така: „Ти си добър, ти помагаш на нашия живот и аз искам да ти услужа, да ти обуя краката, за да можеш да ходиш свободно. Ти си полезен в живота ни. Бъди спокоен, няма да ти направя никакво зло, а ще ти помогна.“

Казах му: Дясната ръка ще турши отгоре на главата му, ще го гладши по гърба от главата до опашката и в това време ще му говориш мислено тези думи.

Казах му още: Като свършиши подковаването, като освободиш добитъка, той ще си обърне главата към тебе,

ще те погледне, ще изхрипти няколко пъти като че ли мирише нещо. С това добитъкът ще ти изкаже своята благодарност.

Тези съвети дадох на този брат през 1923 г. След няколко години той пак дойде на Изгрева и ми разправи за резултата. Животните били много кротки, спокойни. Даже неговите клиенти се увеличили заради това, че не биел животните. Дори от други села идвали при него, да им подковава добитъка.

Веднъж докарали един буен кон, когото винаги биели, докато го подковат. Стопанинът на коня предварително казал, че конят е много буен. Нашият брат му казал: „Лесна работа, бъди спокоен, той е много кротък кон.“ И той направил молитва, без да усети господарят на коня, и почнал да го глади от главата до опашката и да му говори мислено същите думи. И конят си стоял кротко. Стопанинът казал: „Никъде не съм го подковавал така, без да мръдне... Какво го направи този кон, че не мърда?“ Този човек бил от друго село, но му станал постоянен клиент.

Нашият приятел отделял за Божествена цел част от добитото жито и част от добитото от занаята. И всичко му тръгнало. Имал 23 000 лева дълг. Изплатил всичките си дългове в скоро време. Опитал закона. Законът е силен.

Ако орачът, който оре, не каже нито една лоша дума, работата му ще бъде благословена. Всяка лоша дума, всяка нечиста мисъл, влиза в житото като отрова, която се отразява вредно върху онзи, който яде това жито.

Ако орачът оре и пее песни на Бога, който яде това жито, който е болен, ще оздравее, ако е здрав – ще се подмлади.

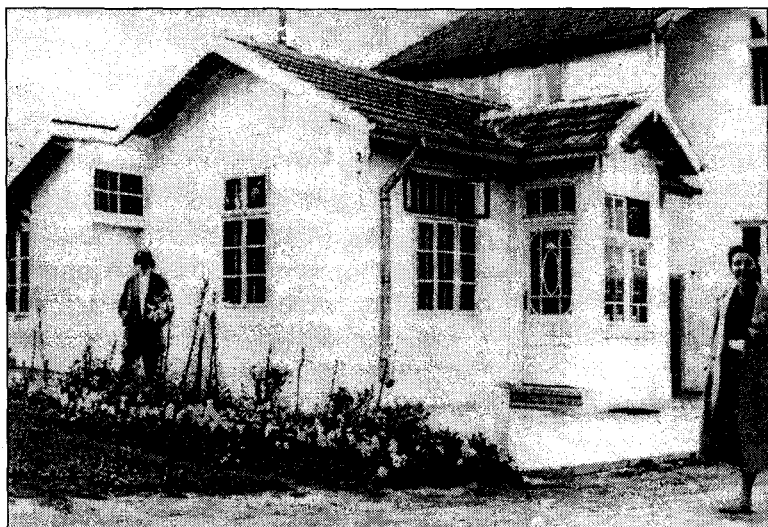
Вземете един декар земя и я обработвайте по новия начин. През всичкото време, докато орете, сеете, жънете, поддържайте в себе си най-хубави мисли и чувства и ще видите какво жито ще изкарате.

Ти може да посееш 4 – 5 декара и да изкараш колкото от няколко десетки декара. Да посееш една нива, да стоиш при нея, да ѝ говориш и да направиш всеки клас да има по 250 зърна, а сега всеки клас има много по-малко зърна. И тогава с малко труд ще имаш много. И по този начин ще имаш време за четене. Ние сме свикнали със стария ред на нещата.

Околността на много села е гола, няма никакви дървета, всичко сиво, непривлекателно. В бъдеще всички голи хълмове ще бъдат засадени с плодни дървета. Залесяването вместо да става с декоративни растения, трябва да става с плодни дървета, разбира се, там, дето височината над морското равнище позволява това, и тогава Земята ще бъде една плодна градина.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Цветни лехи до приемната на Учителя

ПЛОДОВЕТЕ НА БОЖИЯТА ЛЮБОВ

Изгрев, 15 април 1957 г.

Любезни брат,

От известно време ние сме на летуване с палатки на Яворови присои. Сега е месец август 1934 г. Днес изпълнихме паневритмията на едно възвишение над нашия лагер.

Денят е ясен и слънчев. Всички чувствуваме Божествената хармония, която изпълва света. Мирът в душите ни предразполага към размисъл и ние разбираме, че разумното и доброто проникват цялото битие и ни водят към велика цел. След паневритмията споделихме с Учителя тези мисли. Той каза:

Като те духа вятърът, да слушаш, че ти говори някой, който те обича. Растенията и всичко друго е проявление на любовта. Това са писма. Цялата природа е пълна с любовни писма, писма от Бога. Всеки плод е любовно писмо на Бога.

А който не знае, е спял, не може да чете. Той знае, че писмото е грандиозно, но не знае да чете. Българите нали казват, че спял човек не може да чете.

Във всичко, навсякъде трябва да виждаш Божията Любов. Любовта е правата мисъл. Средата, в която ние сме потопени, е Божията Любов.

Някой път ние разбираме средата в живота като условие.

Човек може да живее в една среда, без да бъде във връзка със своята среда. Когато човек живее в незнание, той пак живее в Бога, но не съзнава това.

Ние живеем в Бога. Въздухът и Слънцето излизат от Бога. Бог е средата и условието на всичко. Той едновременно става и среда, и условие. Той ни дава всичко. Там е същността и реалността на нещата. Затова човек трябва да дойде до основното начало, за да разбере истината.

Мощният вихър на живота ни повдига и ни влече към своите свещени обиталища, дето вечно цари и дето бликат изворите на вечния живот. Той ни кани да пием от тях, да се пробудим и осъзнаем красотата на всички души, които ни заобикалят. Тогава ще паднат превръзките от очите ни и ние ще схванем, че зад всичко е любовта и че ние самите сме любов.

Да познаваме Бога във всички Негови прояви. Във всеки човек, във всеки лист виждайте Бога. И в камъните, и в бистрата вода. Във всеки слънчев лъч виждайте Божието присъствие. Във всеки плод виждайте Божието присъствие. Във всеки извор виждайте Божието присъствие. Бог присъствува във всяко благо. Стоя с благоговение пред едно цветенце. Бог е скрит зад цветенцето.

Като казваме „Любовта произтича от Бога“ и „Бог е Любов“, това са различни неща. Има разлика между тези две изречения. Любовта у Бога е заставила Бога да изпрати Духа си и заради Любовта Духът слиза и тогава любовта сама се ограничава, за да стане плод на Духа.

Като вижда любовта на Бога, Духът излиза и слиза, за да реализира Божията Любов. Ако схванеш това, тогава другояче ще бъдат отношенията ти към всички хора. Това ще дойде спонтанно, без да става нужда от разсъждение, от само себе си, без да носи ни най-малко противоречие. Ще имаш съвсем друго отношение към всички хора.

Въпросът за Любовта е решен в света, но хората не са го разрешили. Слънцето изгарява, всички цветя зреят и хората живеят благодарение на Любовта.

Светът е създаден по Закона на Любовта. Любовта е движещата сила, чрез която светът е създаден.

Всички животни, растения и пр. са проводници на Божественото. Ако разбереш това, ще се ползуваш. Една река тече и ако знае, че е проводник на Божественото, ще се ползува. Едно дърво расте и щом го разглеждаш като проводник на Божественото, ще се ползуваш. Това ще ти даде една нова идея. Камъните, дърветата, течението на реките, на въздуха, на облаците, слънчевата светлина това са образи, чрез които Божественото, Разумното в света, се проявява. И тогава ти ще се намериш в един свят, дето ангелите живеят. Светлината, дърветата, които растат, вятърът, който вее, това е езикът на Разумното.

Всичко, което виждаме, се дължи на Любовта. Реките текат по единствената причина – любовта. Вятърът духа по единствената причина – любовта. Онази малка птичка събира сламчици, за да направи гнездо. Причината е любовта към малките. Ако нямаше този вътрешен подтик, никакво гнездо нямаше да направи.

Ако не можеш да видиш Бога в доброто, в което Той се проявява, ти не Го разбираш. Бог се крие и в мечката, и в голямата змия – кобрата. Ако видиш Бога в тази змия, тя ще се спре, няма да ти направи нищо.

Един йога в Индия е потънал в съзерцание в гората, но ако спре да мисли за Бога, змията или звярът ще го нападнат.

Човек да вижда нещата, да вижда Любовта в нейната велика работа. Той трябва да вижда навсякъде как Бог работи. Заг всички неща седи Любовта.

Целият свят е построен върху Закона на Любовта.

Ако ние можем да влезем в сърцето на живата природа, на Бога, да ги възлюбим, да ни възлюбят, тогава, като минаваме през гората и срещнем мечка, сърцето ни ще затрепти и змията – и тя ще ни се усмихне.

Ако ние от Божията Любов, която се разлива във въздуха, не можем да възприемем нищо, и ако от Божията Любов, която се разлива в светлината, във въздуха, в храната, не можем да възприемем, как ще можем да прогресираме?

Навсякъде е Любовта. Няма място, където да няма любов. Ти казваш: „Защо не я чувствавам?“ Прекъснал си съобщенията. Ние с нашите мисли, чувства и воля спъваме пътя на любовта, която трябва да се прояви в нас.

Благодарение че съществува безкрайна любов в света, безкрайна доброта, безкрайна свобода и безкрайна истина.

Всичко онова, което виждаме в света, целият свят, е едно предметно учение за Божията Любов. Ще четете етикета на дървото, че то е любов, при камъните ще четете етикета им, че те са любов, също и при изворите, в Слънцето, навсякъде ще видиш, че единственото реално нещо, което въздига човека, е любов. И когато ние съзнаем това, ще се освободим от съвременното робство, в което се намираме, от съвременното ограничение, в което се намираме.

Любовта изпълва всичко. Няма място, което Любовта да не изпълва.

Не мислиш право, като казваш, че не те обичат. Слънцето те обича, водата те обича, звездите те обичат, ангелите те обичат. Бог те обича.

Има някои, които ни обичат. Те са, които образуват тази светлина. И благодарение на тях, като дойдем тук, тази светлина ни свети.

Всички вие сте галени. Въздухът ви гали, светлината

Ви гали. Всичко, което Вие Виждате В природата, е език на Бога.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Екскурзия на Витоша

ВРЪЗКА С БОГА

Изгрев, 12 май 1957 г.

Обични брат,

Днес след паневритмията почна разговор с Учителя. Той каза:

Един пръст, като се отреже от тялото, умира. Щом помислиш само за себе си, отделяш се от Бога и започваш от този ден страданието. Това е личната любов. Бог иска чрез големите страдания да ни покаже огласния път, по който вървим. Това е добре всъщност. Той иска да ни каже: Знаеш ли, че ти вместо да спечелиш, ще изгубиш?

Стига човек да се реши да върви в правия път, тогава е хубаво. Може да има падане, ставане, това да не го смуцава. Първоначално този път не е послан с рози, понеже пътят на розите е път на страданията. А път без рози е път на радостта. По пътя ти има рози, но те са откъснати и са поставени по пътя. Розите имат тръни. И като я късаш, тя ти казва: „Не ме вземай, ще страдаш от тръните.“ Светът върви по пътя на розите.

Та животът, който сега живеем, е неестествен. Ние колко часа на ден сме щастливи? У човека идват нисши мисли, чувства и постъпки. Тогава питам: Де е красотата на живота? Една мисъл, която искам да поставя в ума ви, е: Доколкото сме носители на Божественото, дотолкова сме човеци. У всички хора Божественото е едно и също, но не всички го проявяват в еднаква степен. Доколкото подчиняваш човешкото на Божественото, дотол-

кова си човек. А доколкото подчиняваш Божественото на човешкото, дотолкова се приближаваш към животните.

Аз съм Видял Господа. Всеки ден Го Виждам. Като изгрява слънцето, Виждам Господа. Във Всеки добър човек Виждам Господа. Във Всеки човек Виждам проявлението на Бога. Някой казва: „Бог никои никога не е видял.“ Това се отнася за душевно слепите. Но за тези, които имат очи, няма по-добър образ от Божия. Ти, като видиш този образ, ще те държи с Векове. Като го видиш, той ще бъде нещо повече от талисман. Ти, като видиш Господа, тогава и тъга, и страдания, и грижи, и болести, Всичко това ще се смекчи. И грехът ти тогава не е вече грях. Той става диамант.

Бог е хлябът, водата, въздухът и светлината. Ако знаете как да ги приемете, ще се свържете с Бога. И ще Го приемете в себе си. Всеки човек, когото срещнете, трябва да бъде стимул за вас. Също така и всяко дърво, всеки облак, Слънцето, движението на вятъра, Всичко това трябва да бъде за вас стимул.

Понеже в този стимул е онзи Божествен Дух, който работи и събужда всички хора, Във всички тези хора Бог е скрит. Той се изявява чрез тях.

Ако небето събере всичкия дъжд и полива един камък, то той пак камък си остава. Значи трябва да бъдем възприемчиви към Божественото.

Човек губи връзка с Бога – там е една от главните мъчнотии. Тогава, докато възстанови връзката, той си изгубва пътя, ходи из драките и докато го намери, дере се от трънките. Когато си из трънака, има бодли, това те закача, онова те закача – не върви.

Като се отдели човек от Бога, започват противоречията му, светът го отделя. Малкото дете не се отделя от майка си, а пък възрастният има самонадеяност, увлича се отвън и забравя своето отношение. Бог Всичко

може да направи, когато сме във Връзка с Него. Който отива при Бога, се подмладява, а който не отива, казва: „Остарях.“ Ако познаеш Бога, раят е за тебе. Ако не го познаеш, адът е за тебе. Защо е така? Аз този въпрос не го разисквам.

Някога отиваш при свой приятел и му казваш: „Ти не постъпваш с мене добре.“ Защо твоят приятел не постъпва добре с тебе? Защото ти не постъпваш добре с Онзи, Който те е пратил на Земята, нищо повече. Щом хората постъпват зле с тебе, то е, защото ти постъпваш зле спрямо Онзи, който те е пратил на Земята.

Всеки, който не се отдалечава от своя първоначален извор, забогатява. Всеки, който се отдалечава от своя център на живота, съзнанието му се стеснява и той се ограничава.

А Всеки, който се приближава до своя център, съзнанието му се разширява.

Човек, който е близо до разумната реалност в света, има преимущества, а този, който е далеч от нея, няма преимущества. Първият е толкова щастлив, колкото е по-близо до разумната реалност.

Дарен човек е този, който е близо до реалността. Има велики закони: Всеки, който се приближава до реалността, тя всякога му дава нещо. Има един начин на ограничение на злото. Когато се приближава към центъра, то най-сетне спира, по-нататък не може да приближи. Когато се отдалечава от центъра, то има възможност да се усилва. Ето защо, когато човек се свързва с Първата причина, той ограничава злото, а когато се отдалечава от центъра, той може да се изложи на злото.

Когато тръгнеш по Бога, каквато книга пожелаеш, ще я имаш. Всичко ще имаш. Щом пожелаеш една книга, на сутринта ще я имаш на масата си. Тогава човек ще разполага с всичката литература, с условията. Няма да бъде

изложен на грубата действителност, при която от една страна гради, а от друга разгражда. Бог у тебе трябва да бъде като Слънцето. Някой човек постъпва меко, благо, любезно. Тази мекота и благост са отражение на любовта, на някое друго същество, което стои зад този, който е постъпвал меко. За онези хора, които постъпват добре, любовно, меко, това е Бог. Бог е същината им. А онези, които постъпват зле, грубо, те нямат Бога в себе си, имат затъмнение.

Общението с невидимия свят – това е разцъфтяване на съзнанието. Някои от учениците имат тази връзка. Тръгнали са по правия път. А някои се колебаят, двоумят се.

Мъдрецът сам мъдрец не става. Това иде от по-високо съзнание. Това са качества, които се предават на човека от едно по-високо съзнание.

Добрите хора трябва да отварят постоянно, всеки ден пътища за новото и да не мислят за последствията.

Имайте Вяра в Божественото. Тогава ще минете безопасно, всички мъчнотии, които имате, корабът ви няма да потъне, ще преодолеете страданията и скърбите. Това са новите хора, свещените хора. Това е учение за братство и сестринство в света.

Някой иска доказателства за Бога. – Аз мисля за Бога, виждам две големи кучета и те не ме лаят. И аз си заминавам. Бог се е проявил. Тогава казвам, че когато Господ минава, кучетата не Го лаят. Да кажем, аз минавам и мисля за Бога. Има разбойници, аз си заминавам. И си казвам: Когато Господ минава, всички разбойници кротуват.

Това са хубави начини за размишление. Когато се случват тези, малките работи, значи минал е Господ. Това е проявление на Бога.

Трябва да поддържате връзката с невидимия свят, за да усилвате живота във вас. Ако нямате връзка с неви-

димия свят, ще приличате на щерна, няма да бъдете извор. А при образуване на връзка с невидимия свят, вие ще приличате на извор.

Ако във Вашия ум вие не можете да държите мисълта, че Бог е любов, всемъдър, Всесилен, Всеблаг, вие прекъсвате връзката между Бога и вас. Ако Божественото във вас не може да се изрази, тогава ще дойдат страдания, мрак, недоволство, накъдето ходите, животът ще бъде безсмислен за вас.

Като станете сутрин, не бързайте да излезете от къщи, но повикайте Божественото в себе си и целия ден всичко ще ви върви, всички врати ще бъдат отворени за вас и макар да живеете в един грешен свят, ще бъдете благодарни. Тогава не ще кажете: „Не си струва да се живее.“ Струва си да се живее! Животът е красив!

Божественото е онази велика тайна, онази велика сила, която уравновесява всички противоречия в живота. Доколкото невидимият свят има благоволение към вас, дотолкова ви помагат отгоре, дотолкова вашият живот е осмислен. Силата на всички хора седи във вътрешния, скрития живот, в който Божественото се проявява.

Това съзнание, което ми е помогнало да се съединя с Първичното съзнание, наричаме добро – придобил съм нещо. А това съзнание, което се е откъснало от първичната причина, то е зло.

Тази връзка, която сме образували между Бога и нас, трябва да я пазим свещено. Когато говорим за Бога, разбирам условията, при които нашият живот ще бъде щастлив. Не могат да не бъдат отношенията към нас правилни, щом аз върша волята Му. А щом отношенията са неправилни, то в мен има нещо неизправно.

Ако в слънчевия лъч, в болестта, в звездите, в богатството, в знанието, във всичко виждаш Божието присъствие, ти си на правия път.

Хванете Божествената мисъл, хванете мисълта, с която ангелът мисли, и с нея живеете. Без Божественото човешкият живот не може да бъде разбран. Всички вие сте огледала в света, за да може да се отрази Божественото от вас. Ако хубаво отразявате Божествения свят, Бог ще ви тури на хубаво място.

Като мислиш за Разумния свят, то всички напреднали същества вземат участие в твоя живот. Ако ти не мислиш за Бога, не можеш да успееш в живота си.

Този, който внася в нас живот, благородни мисли и чувства, това е Бог. Него трябва да държим постоянно в съзнанието си. Най-достъпното същество, което прониква в душата ни, е Бог.

Единственият, който може да подкрепи нашия ум, сърце и тяло, е Бог. Ако храним към Него най-хубави мисли, най-хубави чувства и Му служим от сърце, ние ще станем възприемчиви към живота, който излиза от Него, и това ще ни подкрепи.

Един от признаците на вселяването на Бога в човека е, че човек става господар на своите мисли, чувства и постъпки. Всеки ден ще се срещаш с Господа.

Всяка сутрин отивайте при Бога да учите. Вие искате без Неговата помощ да имате някакви постижения в живота. Не може да имате никакви постижения така.

Като дойде Божественият живот в тебе, ще станеш ангел.

Хранете се с любовта. Виждайте всичко от Божествената страна. Помислете през днешния ден за хилядите добрини, които Бог ни е дал досега, и какво ние сме направили. В каквото и състояние да се намираш, отправя ума си към Бога. Ние трябва да се избавим от смъртта, от ония големите заблуждения, дето търсим своето щастие извън Бога.

Един овчар от Добруджа стрелял във въздуха и казал:

„Няма Бог, къде е Бог?“ И му умрели 3 000 овце. Той избягал оттам и след 9 години се Върнал съвсем друг.

В Бога има трептения много по-висши, отколкото обикновените. Като Възлагаш на Бога, ти се оберъщаш с такива трептения, че другите трептения на света нищо не могат да ти направят.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Учителя изпълнява паневритмията

ЕПОХАТА НА ШЕСТАТА РАСА

Изгрев, 15 юни 1957 г.

Обични брат,

Днес сме на екскурзия на Витоша. След паневритмията почна разговор. В разговора Учителя каза:

Сегашият живот ще определи това, което Бог е определил за Вашето бъдеще пак на Земята. Ние сега сме в последната фаза на желязния Век. Има 4 епохи: златна епоха, сребърна, медна и желязна. Ние сме в края на желязната епоха. Новата епоха ще бъде златна епоха – епоха на шестата раса. Всички вие трябва да бъдете готови, понеже ще дойдат предците. И тогава ще има радост, веселие, голямо знание и сила. И тогава всички ще излязат от гробовете. И живите ще се променят. Грозните ще станат красиви, а красивите ще станат още по-красиви.

Глупавите ще станат умни, а умните ще станат още по-умни. И цялата земя ще бъде райска градина.

Поздравявам ви с новата епоха. Съберете си багажа в желязния Век, раздайте всичко и се пригответе за новия Век, за златния Век. Това е възвишеното, благородното. Всяка омраза ще изчезне от земята и хората ще живеят така, както Христос е живял.

Сега човекът е половин животно, половин човек, а пак в бъдеще ще дойде съществуването на шестата раса и ще се съедини с човека. И тогава ще работят двете души заедно. И тогава животното ще бъде слуга.

Когато дойде шестата раса, всички ще живеят по

благодат. Белите са робували, минали са през дисциплина. Те са робували на черните, черните на жълтите. Добродетелите, които ги има в бялата раса, другите ги нямат. Някои от бялата раса са прекръстосани с жълтите, с червените, с черните. Аз ги изключвам. Аз говоря за чистия тип на бялата раса.

Другите раси изключиха знанието от народните маси. Сега белите отварят училища и със закон карат всички да ги посещават. В това отношение бялата раса има хубави заложби. Но понеже тази ѝ форма е ограничена, тя повече не може да достигне, трябва ѝ нова форма.

В света ще влезе един нов елемент, който веднага ще внесе хармония. Хармонията ще дойде изведнъж. За онези, които вече са готови, за тях ще дойде това възкресение. Тези, които ще възкръснат, те са синовете Божи, те са носители на новото учение, те са новото. Те ще спасят света. Шестата раса иде сега, за да спаси света.

Когато дойде Христос, беше епоха на приготвление. Две хиляди години се приготвява човечеството за това, което иде. Сега сме в началото на новия период.

Има нещо красиво в живота. Ние още не сме опитали живота. Имаме предчувствие, но какво е животът още не знаем.

Вие всички ще бъдете носители на една велика култура, на която можете да бъдете членове.

Единствените хора, които имат бъдеще, са хората на шестата раса, те са ученици на Великата Божествена школа, служители на Живия Господ в света.

Какво ще бъде отношението на шестата раса към сегашната бяла раса? – Сегашните са диваци по отношение на шестата раса.

Жълтата раса е дошла до едно място и казва: „Понататък тази работа не е за мене.“ И когато се откаже от своето предназначение, дойдоха белите на мястото ѝ.

И понеже белите дойдоха до известно място и по-нататък не отиват, иде друга раса – шестата. Най-развитите хора от бялата раса, най-напредналите личности ще образуват шестата раса. Както най-напредналите от четвъртата образуват петата, или бялата раса. Остатък от четвъртата раса са китайците. По-стара раса от жълтите са черните. Черната раса са били хора на крайните чувства. Те са били много жестоки.

Тези от бялата раса, които са готови, ще се преродят в шестата раса. Те ще имат хубави условия.

Ще стане една промяна със Земята. Ще видим Земята такава, каквато не сме я виждали.

Светът има една Велика цел. Когато се постигне тази цел, на всички същества, които са на Земята, ще бъде добре. Всички ще бъдат радостни и няма да има нито едно същество, което да е недоволено. Това е смисълът на живота.

Великият океан се приготвява за една бъдеща култура и вие ще се пренесете на новия континент, който ще се издигне във Великия океан. Някои земи ще потънат.

Мнозина от вас очакват времето, когато хората ще живеят добре. Еврейските пророци са писали за това време. Сега ние сме по-близо до това време, отколкото тогава.

Земята ще се измени климатически и органически. Земята наближава в пространството до съприкосновение с една друга слънчева система, която ще окаже грандиозно влияние върху нашата слънчева система.

Каквото и да прави гъсеницата, не може да подобри своето положение, но щом стане пеперуда, цветята са готови за нея. За да подобри своите условия, гъсеницата трябва да премине от едно състояние в друго.

Шестата раса няма да има тези условия, които зароб-

ват хората. На шестата раса ѝ трябват 300 000 години, за да се развива.

Шестата раса вече е започнала в своето най-слабо начало. Представители на шестата раса са вече навсякъде – в Америка, в Европа и другаде. Те са пръснати в разни народи и постепенно ще вземат ръководството в ръцете си. В света ще има оставени малко гъсеници. Те ще вървят по стария начин. Царството Божие е за пеперудите.

От квакерите, които са много добри хора, ще излязат хората на шестата раса. И Толстой беше дете на шестата раса. Толстой ще дойде в шестата раса. Той в невидимия свят расте.

Добрите качества в разните народи ще се пренесат в шестата раса. Придобивките на всички народи от всички времена до завършването на човешкото развитие ще бъдат достояние на всички хора, които живеят на Земята.

Хората на шестата раса ще имат много правилни черти. Органите у тях ще са правилно развити. Вие сте кандидати за шестата раса. Ако сравните челото на хората от жълтата раса и бялата раса, ще видите, че те се различават по Кампировия ъгъл. Бялата раса има близо 90° Кампиров ъгъл.

Хората в бъдеще ще имат много правилен череп. Типът на шестата раса е почнал вече да се оформя. Навсякъде по земята се явяват вече такива типове. Те се отличават.

Хората на шестата раса ще имат ясновидство. Новият човек, който иде в света, той е синтеза на всичко. Той иде да внесе в света хубавото и красивото, което вие желаете. Този, разумният човек, който иде, ще покаже пътя, по който светът може да се оправи. Хората на шестата раса ще се отличават по това, че техните ра-

диостанции ще бъдат отворени. Радиостанциите на съвременните хора са затворени и затова не могат да влизат във връзка с невидимия свят.

Бъдещите хора на следващата раса ще стават видими и невидими. Такъв човек, щом го обидиш, ще стане невидим за тебе. Щом намислиш да го обидиш, той изчезва за тебе. Не можеш да го затвориш. И 10 пъти да го затвориш, той изчезва.

Петата раса носи цигулката, а шестата раса ще свире на нея.

Един брат каза: „Много е бавна еволюцията.“

Учителя каза:

Хубавото на еволюцията е там, че е бавна. Шестата раса ще има това преимущество, че няма да има останки. Човек няма да чака да го погребат. Като дойде време да си заминава, той ще каже: „Аз си заминавам.“ И ще си отиде, ще стане невидим. В шестата раса няма да има гробища. Като живее човек 120 – 150 години, ще си отиде. И тъй един ден хората няма да умират. Това умиране е едно неестествено положение. Човек вместо да умре, ще стане невидим.

В шестата раса хората ще се раждат по дух. По този начин, както сега, няма да се раждат. Раждането на хората ще се измени. Ще има тъй нареченото самовъплътяване. Като дойде шестата раса, вие ще видите.

Светлите същества сега идат и ще се вселяват. Ще има вселяване. Ще се вселяват, за да изправят света. И нашите талантиви писатели дължат своя талант на вселяване.

Шестата раса ще има съвсем ново разбиране за любовта.

Трябва да влезете в новата фаза и да разберете любовта не както бялата раса я разбира, но както светещата – шестата раса.

В някои култури ще има това разбиране: Всяко нещо, което правиш без любов, не е прието от Бога.

Сегашното човечество го финансират. И това финансиране го наричаме идване на шестата раса, която носи новите форми, в които сегашните хора са призвани да вземат участие. Хората на шестата раса ще създадат в света братство и свобода. Те са хора, които ще бъдат носители на истината, хора, които ще носят мир и порядък. Тогава ще има много малко страдащи. Техните страдания тогава ще бъдат нашите сегашни радости.

Христос казва: „Давам Ви Власт.“ Тази Власт на Земята не е реализирана. И ще я даде на светиите. И когато стане това, ще има мир по цялата Земя. Няма да има насилие.

Характерно нещо за шестата раса ще бъде, че няма да има национализъм. Ще има човещина, ще има един език. Ще има и други езици, но един език ще бъде общ за всички. Затвори няма да има. Ще дойде един човек при тебе и ще ти каже: „Има опасност да направиш едно престъпление след една година. Да внимаваш!“

Хората ще пътуват свободно. Нали е казано: „Вълкът и агнето ще пасат заедно“, т. е. хора с различни характери ще се спогодят и ще живеят заедно. Нашата култура ще дойде по вътрешен начин. Хората трябва да се родят вътрешно. Днешното право ще бъде заменено с друго нещо.

Личните чувства ще отстъпят на заден план. Хората на новата култура ще бъдат със силна воля, разумни и добри. Бъдещото общество ще се състои от талантиливи, гениални и светии. Шестата раса ще има за задача да изправи човешките мисли и желания. При сегашните условия на безпорядък, разни мисли могат да нахлуят в ума ви и разни желания в сърцето ви. В бъдеще ще се ликвидира с готвенето. Като дойде шестата раса, Земята ще има

умерен климат. Новата култура ще бъде бездимна. Димът, който покварява въздуха, ще се премахне, като за всичко се въведе електричеството.

Шестата раса е блудният син, който се връща при баща си. В новата култура всички ще бъдат красиви. Грозни хора няма да има.

Зазоряването на новата култура ще дойде по-рано, но шестата раса в пълния ѝ разцвет и красота ще бъде на Земята след 2100 години. Господ е оставил хубавото за най-послед. Такъв е законът.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Деца на зазоряването

НОВОТО УЧЕНИЕ

Изгрев, 5 септември 1957 г.

Обични брат,

Към 10 часа преди обяд няколко братя и сестри бяхме с Учителя на изгревската полянка. Небето беше чисто и синьо, имаше изобилно слънце. Цъфналите дървета даваха приказен вид на Изгрева. Картината се допълваше от снежните върхове на Витоша, които се очертаваха на ясният небесен фон. Почна непринуден разговор. В разговора Учителя между другото каза:

Като видят нашите хора, хората от света казват, че в тях има нещо особено, по което ги познават. Обкръжаващите почват да стават снизходителни към нас.

Питат: В какво се състои новото учение? – Новото учение е да боледуваш, без да умреш, а старото учение е да боледуваш и да умреш. Ние проповядваме една любов – да любиш, без да се влюбваш, да учиш, без да се заблуждаваш, и да освобождаваш, без да се ограничаваш.

По какво се отличава новото учение? Новото учение се отличава с безгранични възможности. Новото учение се отличава с това, че за него всичко е възможно. Новото учение е учение за Божествената благодат, а старото учение е за закона на необходимостта.

Новото учение ще го свързвате със закона на Любовта. То е учението на Любовта. Не частичната проява на любовта, но целокупната проява. В целокупната проява на любовта е смисълът на живота. Новото учение седи в

разбирането на любовта. Новите идеи носят сега най-хубавото в света.

Новото учение това е любовта, мъдростта, истината, това е всичко възвишено и благородно. Това е свободата, това е милосърдието, това е човешкостта в света. Това е всичко онова, което дава подтик. Нека тази идея бъде във вас.

Новото учение изисква хора с гениални умове и светийски сърца и воля.

Какво е новото учение? – Новото учение е това, като видиш едно живо същество, сърцето ти да трепне. Във всяко живо същество да виждаш проявлението на Бога: в една ябълка, в една малка мушица, в каквото и да е.

Новото учение е това, което е съществувало, преди да бяхте вие.

То е Божественото учение. То е винаги ново. То е съществувало преди всичко друго.

Тази наука на новото учение е потребна за истинския живот. В какво се състои Божественото учение? – Ето в какво: Да оставим Бога да работи в нас, в нашето съзнание. Вие сте опитвали това. Опитайте го.

Когато някой ви каже: „Вие сте сектанти“, кажете: **„Ние не сме сектанти. Ние сме органи на една Велика църква. Ние сме за победата на любовта в света. Ние сме за победата на мъдростта в света. Ние сме за победата на истината в света. Ние сме за победата на знанието в света. Ние сме за победата на свободата в света.“**

Новото учение е за силните хора, а не за слабите.

Ние започваме еволюционно, започваме с любовта. Пътят на любовта е най-естествен. Човек, който не е научил пътя на любовта, не може да върви по него.

Има само едно общество на ония хора, които живеят в любовта. То е Божественото общество.

През лагера на Рила минаха много хора и казаха: „Много

хубаво живеете, хубаво е да се живее така“. Те Виждаха, че там няма никаква команда. Някои готвят, други носят вода, като срещнат някого, услужват и тези, които ми-наваха през лагера, харесваха това.

Нашата мисъл е силна. Тя се предава през въздуха. Божествените неща ще преминат през стени, през всички прегради, ще проникнат навсякъде.

Много агенти от Индия работят за пробуждането на духовното движение в България. Макар да е християнско, те му помагат, понеже е ново, Божествено. Не се противопоставят. Те имат ясна представа за това движение в България.

Всички беседи трябва да се проучват. В примерите от беседите е скрито цяло богатство. Досега светци трябва да бъдете, ако разбихте и прилагате беседите. Човек трябва да си разясни беседите и лекциите. Идеите в тях са живи, те растат.

Идеите, които излагам в беседите и лекциите, са свързани с шестата раса. Те са идеи на шестата раса. Ние искаме Въдворяването на Царството Божие на Земята.

Аз съм посадил млади дръвчета, които сега растат и след известен брой години ще дадат плод. Който е дошъл при нас съзнателно, не е излязъл. Ние нито каним, нито пъдим някого от нас.

Ние сме хора на онази Божествена наука.

В нас има знание, което хората не подозират. Те мислят, че ние сме невежи. На хората, които служат на Бога, които имат Божествената Любов, аз им показвам това знание.

Ние нямаме особени книги, в които да записваме хората. Нито пък рамки да ги връзваме. Всеки е свободен.

Сега се образува новата скиния.

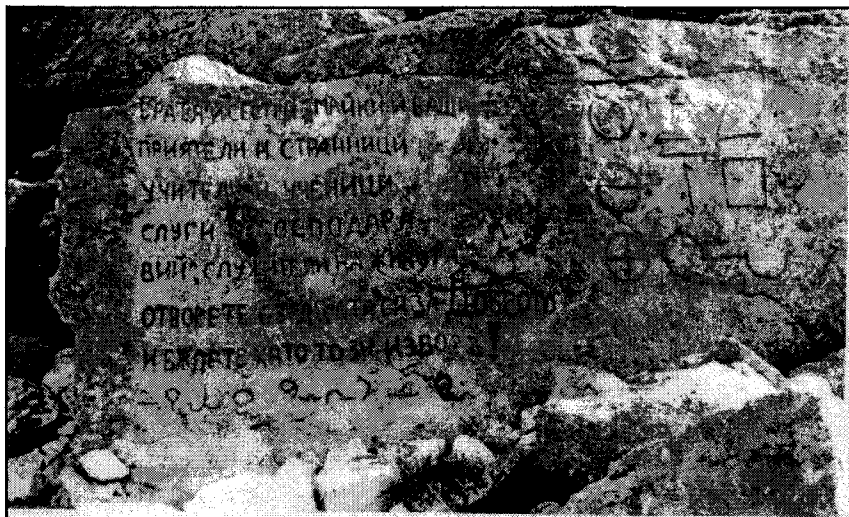
Малките работи сближават хората. Например при тази чешмичка, която направихме при Дианабад, седнаха

някои селяни и имаха желание да си приказват. Инак ти не можеш да ги накараш да приказват. Те си отиват. На чешмата при Дианабад турете този надпис:

*„Обществото пази чистота.
Обществото съхранява доброто.
Божие благо е благо за всички.“*

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Надписът при извора „Ръцете които дават“ (Рила)

&

В РЕАЛНОСТТА НА БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ

Изгрев, 28 септември 1957 г.

Обични брат,

В ранна пролет направихме една екскурзия на Ел Шадай, на Витоша. След паневритмията почна разговор. В разговора Учителя каза:

Търсете Бога в любовта. Търсете Бога в мъдростта. Търсете Бога в истината. Търсете Бога в живота. Търсете Го в знанието. Търсете Го в свободата. Търсете Го в добродетелта.

Хората могат да имат хиляди стремежи, могат да имат различно верую, но е важно следното: тяхното верую, техният стремеж да бъде към Бога. Щом едно верую води към Бога, то е добро. Загълхне ли този стремеж, човек се обезличава. Щом човек има стремеж към Бога, то Духът има стремеж към човека.

Когато Бог проговори на един човек, когато Бог му каже една дума, то това струва повече, отколкото всичко, което е писано дотогава. Човек трябва да бъде мек, отстъпчив, а в друго отношение да бъде твърд като камък. Докато носиш Божественото, ти си ценен. Щом престанеш да го носиш, ти си кимвал що грънка. Думите: „Мисли за водата, която тече надолу“ значат: „Мисли за живота, който иде от Бога и слиза долу в човека“.

Търси опорна точка, която при всички промени остава

В едно и също положение. Аз наричам това Божествена опора на живота. Щом стъпиш там, Веднага се изменя цялото ти състояние, в тебе протичат мощни сили, ти всичко искаш. Но щом малко се изместиш от това положение, всичко се изменя.

Трябва да възстановим първоначалните отношения, които сме имали с невидимия свят, или с други думи казано: с онзи Разумен свят, от който зависи човешкото щастие. Онова, което дава смисъла на живота, то е присъствието на Бога.

Силата на човека зависи от Божествената идея, която той има в себе си. Идеята, която имаш в себе си, трябва да бъде толкова силна, че да отвлича вниманието ти от светските неща.

Когато имаш сто хиляди лева в банката, ходиш уверено. И когато кажат, че тази банка е фалирала, тогава веднага клюмваш. Затова човек трябва да има една основна Божествена идея, с която да ходи винаги.

Аз, като си изменя отношението и постъпките, и Бог ще си измени отношението към мене. Колко е мъчно човек да има онова Божествено съзнание, да е едно с Бога, да няма никакви противоречия в душата си.

Има две крайности: Някой може да каже, че нищо не може да направи. По отношение на моята личност аз мога да направя малки работи, ограничен съм, но по отношение на Бога, Който живее в мене, Той може да направи всичко. Той може да направи когато иска и каквото иска. Големите работи ще оставя на Бога, Който е в мене, Той да ги направи, и то когато иска.

Дай ход на най-малката Божествена мисъл, на най-малкото Божествено желание, на най-малката Божествена постъпка.

Човек постоянно трябва да държи връзка с разумния свят, за да възприема и да се ориентира.

При връзка с Бога Неговото състояние се предава на вас. Единственото свършено същество е Бог и ние даже като помислим за Бога, Неговото състояние се предава на нас.

Един страх се позволява – страхът да не се прекъсва връзката с Любовта, с Бога. Друге страх човек не трябва да има.

Законът е следният: Човек, докато е свързан с Божествения живот, той мисли. Този живот ражда мисълта. Божественият живот движи нашата мисъл, създава нашата мисъл.

Не е важно какво мнение имам аз за себе си, но е важно какво мнение има Бог за мене и какво мнение имам аз за Бога.

Под Бог разбирам най-красивото, най-хубавото в света. То е великото в света. Всеки, който не се приближава към великото в света, губи. И който губи, той се излага на големи страдания.

Кога човек изгубва красотата? Когато се е отдалечил от Божественото. Тогава човек става грозен, недоволен, нищо красиво, нищо хубаво няма в него. Та трябва всички да се стремим да запазим Божественото в себе си. То няма да се скъса, но колкото повече се отдалечава, толкова нашите страдания се увеличават. И колкото Божественото се приближава, толкова страданията ни ще се намаляват. Ако човек върви по Божествения път, той от ден на ден ще става по-красив.

Аз имам друга дума за Бога. Когато произнеса тази дума, в мен става такова нещо, каквото е изгряването на слънцето, каквото е подемът в месец май. Когато произнесеш това име, всичко се отваря в тебе и ти придобиваш сила, за да работиш.

Излизайте сутрин рано на пролет, когато природата се пробужда, за да чуете тихия говор на Бога. Прекарвай-

те тогава В размисление и ще чуете тиха мелодия, която се разлива В природата, и ще чуете тихия глас на Бога във Ветреца, който духа.

Отворете умовете си и сърцата си към Бога и към ангелите и Господ ще дойде при вас. Пред вас се открива Велико бъдеще. Работете! Постоянствувайте В своя път и не губете надежда. Казвате, че сте остарели. В Божествения свят няма старост, а Вечно подмладяване. Когато човек почне да мисли за Бога, той Всякога се обновява.

Като скъсате една нишка, нали я Връзвате? Но има един начин, като Вържеш скъсаната нишка, да не се познава, че е Вързана. Във Време на мъчнотии ще познаеш Бога. Казано е: „Ще ме призовеш В ден скръбен“. Дойде ти някоя голяма мъчнотия. Призови Господа. Достатъчно е да помислите за Бога, за да се справите с мъчнотиите си.

Не Вярата, а Любовта е, която свързва хората с Бога. Аз считам Любовта като първата буква, която ни показва пътя към Бога. Няма по-светъл път от този. Ако пиеш вода и мислиш, че Господ не е във водата, ти си нещастен човек. Ако срещнеш един приятел и мислиш, че Господ не е в приятеля ти, ти си нещастен човек.

Бог присъствува във въздуха. Това, което дишаш, и това, което те освобождава, това е Бог. Бог е във водата, Бог е в храната. Бог е в светлината. Ако търсиш Бога в светлината, във въздуха, във водата, в храната, ще Го намериш. В лицето на човека да виждаш образа на Бога.

Две неща ви трябва: да познавате реалността в света. Това е Бог, Който живее във вашата душа. И да пазите Неговата дума във вашия дух. И ако вие опитате тези две неща, ще забележите, че от днес нататък вашата съдба ще се измени. Единствената цел да бъде да познаваш Бога. Щом Го познаваш, ще се въдвори хармония в тебе.

Щом отправя ума си към Бога, идва светлината. При

Връзка с Бога Той ни учи как да живеем. Единственото съществуване, което може да ни научи как да живеем, това е Бог.

Когато почнеш да мислиш за някой лош човек, свързваш се с него и веднага ще се смени твоеото състояние, ще придобиеш неговото настроение. Същият закон важи и за Бога. Щом отправиш своята мисъл към Бога, ще стане една промяна в тебе, ще дойде отнякъде нещо, което ще смени твоеото разположение. Докато ти се безпокоиш в живота си за това-онова, ти не си в реалността, ти си в сянката на живота. Когато си в съприкосновение с реалността, ти усещаш в себе си едно благо чувство, една мекота, спокойствие.

Ако искаш да познаеш любовта на ангелите, трябва да държиш в ума си един ангел. Ако искаш да познаеш любовта на Бога, трябва да държиш в ума си Бога.

Като познаеш Бога, ти не можеш да бъдеш обикновен човек, да те блазнят гребनावостите на живота. От тебе ще лъха живот, без да знаеш. Не може да има между хората истинска любов, докато няма това състояние.

Когато загубиш съзнанието за единството, когато изгубиш връзката с центъра, тогава изгубваш силата.

Ти всякога можеш да вържеш злото. Кога? Когато станеш едно с Бога. Когато не си едно с Бога, тъмни духове ще те вържат. А пък като станеш едно с Бога, ти ги вързваш и си свободен. Един въпрос. Как ще станеш едно с Бога? – Едно с Бога значи да работиш за Бога.

Като мислим за Бога, ние сме в една област на свободата.

Никой няма сила, която да може да ни спъне, когато живеем в Бога. Така седи въпросът. Трябва да се проникнеш от тази мисъл. Като живеем по Бога, като вършим волята Му, всички спорове и недоразумения ще ги уредим лесно. Човек трябва да се освободи от човешките мисли,

чувства и постъпки, за да може да възприеме Божественото. Ако не носим Божественото, тогава ще бъдем натоварени с човешки работи, с Вехториш, които нищо не струват.

Не се занимавайте с лошите работи, понеже така прекъсвате общението с Бога и ще изгубите Вечния живот.

Докато мислиш за Бога, ти живееш. Щом престанеш да мислиш за Него, почерняваш, потъмняваш и най-сетне не знаеш къде ще отидеш.

Божествените неща никога не произвеждат раздвояване в съзнанието. Там всякога има мир. Там, дето има раздвояване, това не произтича от чисто Божествения живот; има други причини, намесени отвън.

Ако държим за Божественото, страданията ще бъдат малки като просено зърно. Ако пък се откъснем от Божествения порядък, ще имаме страдания, които никога не сме ги виждали. Знаете ли какво страшно нещо е, когато Господ напусне човека? Мирът е качество на Бога. Щом Бог е вътре в човека, човек има мир.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

ЖЕЛАЙ НЕПОСТИЖИМОТО

Изгрев, 28 ноември 1957 г.

Обични брат,

Тук ще ви изложа един разговор с Учителя в местността Ел Шадай на Витоша:

Отношението на Бога към човешката душа не може да се замени с никои други отношения. Ако ти гадат целия свят и ангелите ти пеят цял ден, ако ти не си опитал това, което Бог ще ти даде, ако не си опитал Божията Любов, ти ще останеш празен. Така мисли мистикът. Това е една философия.

За да бъдеш в рая, ти трябва да имаш вътрешна връзка с Бога.

Ако нямаш любов, ти по никои начин не можеш да бъдеш в рая. Ако не обичаш Бога, ако в твоята душа няма любов, ти няма да знаеш какво нещо е раят.

В дъното на ада да си, ако произнесеш името Божие, в рая ще бъдеш. Ако слизаш надолу, значи името Божие не произнасяш.

Когато човек възприеме любовта и влезе да живее в Бога и Бог да живее в него, тогава в ада да живее и в света да живее, неговата душа ще има радост, постоянно ще бъде бодър и весел и каквато работа започне, ще я свърши и ще бъде доволен.

Ние имаме постоянна нужда от Божията Любов, понеже, ако не сме свързани с Бога, ще умрем. Щом прекъснеш тази връзка, става ти тежко. И богат да си,

казваш: „Не ми се живее.“ А щом имаш тази връзка, ти се радваш.

Всеки от вас трябва да се уповава на Божественото, което е отвътре. Кое е Божественото? Кое отличава Божественото?

В Божественото няма абсолютно никакво противоречие. Когато то дойде, в човека настава веднага вътрешна хармония и светът се изменя за него; ти си добър, ти мислиш добре, чувствуваш добре и постъпваш добре. Изчезне ли Божественото от тебе, ти си пак в старото заблуждение, ти си тъжен, недоволен и пр. Всеки ден вие имате едно течение, което трябва да регулирате. Казано е, че Бог е направил човека. Значи човек принадлежи към една богата система, има отношение към Бога. Следователно, ако ти спазваш законите на тази система, ще имаш всички сили и влияния. Вие сега се отказвате от себе си, вие сте забравили Вашето произхождение.

Всяка Божествена мисъл, която прониква в човека в настоящия момент, струва повече, отколкото всички земни богатства. Това, което ви причинява скръб, е от вас.

Христос казва: „Даде Ми се Всяка Власт на Небето и на Земята“. Значи властта е в Неговите ръце. И не трябва да имаме страх. Дръжте се винаги за Бога.

Връзката с Бога трябва да се обясни. Щом се направи връзка, всичко идва. Без връзка с Бога нищо не можеш да направиш. Ако искаш да направиш сам, ти си на крив път.

Човек трябва да добие връзката с Бога, за да намери онзи елемент, който му липсва – безсмъртието.

Идеята за Бога, идеята да обичаш Бога трябва да се обясни, тогава човек ще разбере живота. Основният принцип във всяка една школа е: Трябва да има едно разбиране за Бога. И това да стане като мярка.

Идеята е да се образуват онези правилни връзки, които някога са съществували между човешката душа и Бога. Защото тогава ще имате постижение на Земята, ще постигнете това, което искате. Това е желанието на Бога. Да постигнете това, което желае вашата душа, или казано другояче, да постигнете това, което Бог желае. То е едно и също нещо. В това е радостта.

Щом имаш страдание, трябва да дойдеш до Божественото и един ден ще превъзмогнеш страданието. Кой ще ме въдушеви в дадения случай? Като присъствува Бог, Той ще ме въдушеви.

Онзи човек, в когото Бог живее, по какво се отличава? – Онзи, който съзнава че Бог е в него, той е цял маг. Като си махне ръката, Всичко може да направи. Не само да мисли и чувства, че Бог живее в него, но да не се колебае в мислите, чувствата и постъпките. Той има едно състояние без колебание. И тогава разполага.

Когато човек е в хармония с Бога, когато изпълнява Волята на Бога, тогава Всичко за него ще се урежда. Тогава интуицията ще му показва какво да прави, как да действува, кой път да избере, винаги ще налучква правия път. Този прав път е Волята на Бога в конкретния случай.

И тогава той не трябва да бърза, защото, като бърза, ще развали работата. Например имаш да пътуваш. Отиваш на пазаря при автомобилите. Ти недей бърза да вземаш с тревога какъвто и да е автомобил, за да не изтървеш. Ти работи полека и отвътре ще ти се каже тъкмо в кой автомобил да пътуваш. Когато ти си в съгласие с Волята на Бога, тогава нищо не може да стане с тебе, което да е отрицателно. Всички препятствия се разпръскват. Когато ти си в съгласие с Волята на Бога и искаш да Му служиш, тогава и вълкът, и мечката, като дойдат до тебе, ще се укротят. Те ще се отстранят, няма да ти направят нищо.

И такъв човек живее в постоянна радост. По това се познава такъв човек, че той е постоянно радостен и в мир.

Ако имаш най-малкия контакт с Божественото съзнание, ще бъдеш щастлив. И ще имаш нова страница в своя живот. Достатъчно е да имаш едно съприкосновение с Бога и целият твой живот ще се измени. И кармата ти ще се смекчи.

Тези, които работят за другите, те имат вечна радост. Те имат вече връзка с Божественото съзнание.

Ако аз имам Божествена мисъл, то като мина покрай някои хора, моята светлина ще бъде тяхна светлина. Божественото благо, което е вътре в мене, ще бъде тяхно благо.

Съдбата на човека не е абсолютна. Всичко може да измени. Щом влезе Божественото в нас, можем да смекчим цялата наша карма. Ако Бог живее в нас, ще бъдем силни.

Желай непостижимото. *Отправи ума си към Бога, ще го добиеш след 20 години. Пътят, по който вървите, е един път, по който постепенно ще дойдат постиженията. Няма да дойдат изведнъж. Ще се изкачите на най-високия връх и ще имате най-високите дарби. По пътя, по който вървите, ще ви се даде това.*

При мнозина идват гъсеници, които изпояждат най-хубавото в тях. Ако обърнете ума си и сърцето си към Бога, тогава онези, които ви обичат, ще дойдат да ви помогнат от горе. Да не затваряте вратата си към Бога. Да любиш, това значи да бъдат вратите ти постоянно отворени към Бога. И тогава Божественото ще дойде и ще ви помогне. И всичко ще се постигне. Има много работи да се постигнат, хубави и красиви.

Вдъхването от Бога в човека не е еднократен процес, а е непрекъснат. Заедно с въздуха ти трябва да приемеш и Божествените енергии, които Бог вдъхва в тебе. Ние сме длъжни да свържем съзнанието си с Бога, за да могат

Божествените енергии да функционират в нас. Една формула за безсмъртие е открита. Христос казва: „И това е живот Вечен, да познаем Тебе Единнаго Истиннаго Бога и Христа, когото Си изпратил.“ Който има това, добива безсмъртие. Елексирът на живота е открит, няма какво да се открива. То е познанието на Бога.

Във Вашето съзнание Бог трябва да седи като нещо много определено. Той да ви бъде като тил. И дето ходите, да бъдете свързани с Бога. И тогава, дето влезете, вие ще можете да влияете благотворно.

Има четири вида връзки с Бога: Със съзнанието, със самосъзнанието, с подсъзнанието и със свръхсъзнанието. Ако вие имате връзка с Бога с четирите вида съзнание, тогава сте силен.

Ако искате да имате добри мисли, благородни чувства и постъпки, идете при Бога. Той ще ви научи на това.

Ако повярваме в Бога, Който ръководи работите, ще видим, че зад този живот на страдания има живот на разумност, който чака да се образува контакта и да почне да работи.

Ето какво ще бъде Вашето Верую: „Има Един, Който ме обича. Той е най-богатият, най-добрият, най-силният. И аз ще се старая да бъда като Него“. На учениците трябва много презва мисъл. За Бога да имаме една светла идея. Тя да бъде като фар, който човек всякога да вижда. Под Божественото слънце всичко у нас расте. Дръжте името на Бога чисто в съзнанието си. Щом опетниш името на Бога, ще дойдат най-големите страдания върху теб. Това е едно священо правило, което трябва да пазите.

Трябва да престанете да споменавате името на Бога навсякъде. Влезеш в една кръчма, не споменавай името на Бога там. И за любовта не говори в кръчмата. Трябва да държим в нас името на Бога священо.

Виждането и чуването не са най-съвършените мето-

ди. Това, което Бог отвътре ти говори, то е най-съвършеното. Когато Бог ти каже нещо отвътре, направи го непременно. Ти ще почувствуваш, че Бог ти говори. Защото ще чувствуваш такава увереност, че няма да има в тебе раздвояване. Ще чувствуваш радост, разширение, никакво утеснение.

Този, който има реалистично чувство, той не иска да настъпи нито една мравка. Ако това чувство не е развито в тебе, ти никога не можеш да бъдеш толкова деликатен. Там, където е Бог, ти всякога ще придобиеш нещо. Там, дето го няма Бог, ти винаги ще изгубиш нещо.

В главата религиозното чувство има за център хлядолистника. То е най-финото, най-благородното чувство. Който има това чувство, в него има свещен трепет. Като види едно цветенце, той е внимателен, за да не го настъпи, а който няма това чувство, ще го стъпче и ще каже: „Няма нищо от това.“

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

СЛУЖЕНЕ

Изгрев, 10 декември 1957 г.

Обични брат,

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя в приемната му стая. В разговор Учителя каза:

Трябва да се дойде до мисълта: Ние живеем за Бога. Човешкото да бъде като последствие. Как да живеем ние, от това въпрос няма да правим, защото, щом живеем за Бога, човешките отношения ще се уредят най-разумно. Щом сме в любовта, тогава сме едно с Бога. Щом ние повярваме и работим в Неговото име, нека не се грижим за последствията, какви ще бъдат резултатите. Искаме да приложим Божия закон: Любовта. Ако всички хора живееха по закона на Любовта, тогава щяхме да имаме един отличен свят. Щяхме да имаме всичко преизобилно. Ние – от малък до голям – трябва да се научим да служим на Бога, Който ще се влее в нас и ще ни приготви един красив свят. И очите ни ще бъдат отворени и ще видим, че има един красив свят. Сега сме слепи. С тези очи много малко виждаме.

Да има пълна връзка между Бога и нас. Постоянно да усещаме Неговото присъствие. И да сме готови да прилагаме и изпълняваме всичко онова, на което Той ни е научил. Да живее човек за Бога, това наричам събуждане на съзнанието.

Като почне човек да работи за Бога, то добродетелите ще растат, ангелите ще дойдат да работят и ще донесат добродетелите.

Ако турите В душата си да служите на Бога, животът Ви ще се подобри. Божественото у Вас ще се прояви и тогава каквото пожелаете, ще Ви бъде.

Който е служил на Бога, като завърши своята еволюция, всички неща сами ще идат при него. Ако служим от душа на Бога, Бог ще влезе В нас и ще внесе Разумното начало В нас. Като работиш за Господа, и Той работи за тебе. Ти отвън ще работиш за Него, а Той отвътре ще работи. И тогава Всичко се постига.

Когато човек изпълнява Волята на Бога по любов, условията на неговия живот се смекчават. Няма случай, когато условията не се смекчават.

Ти си дошъл на Земята да изпълниш Волята Божия. Инак ще си създадеш лоша карма. Най-напред ще извършиш Волята Божия и после ще се уредят твоите работи. Щом не служиш на Бога, ще ти дойде нещастие до главата.

Под „работа за другите“ разбирам: за Бога, Който живее В тях. Като живеем за другите, да живеем за Бога. Сега ние страдаме, понеже искаме да живеем за себе си. А пък като живеем за себе си, не можем да бъдем щастливи.

Като отидеш да служиш на Бога с всичкия си ум, сърце, душа и сила, В тебе ще дойде едно знание, което ще внесе В тебе онова, което търсиш. В деня, В който ще решите да служите на Бога, Бог ще Ви каже: „Всичко е заради тебе.“ Ти ще Му кажеш: „Господи, всичко е заради Тебе.“ А той ще ти каже: „И звездите, и слънцето, Всичко съм създал за тебе.“

Един ученик, колкото и да иска да напредва, щом не работи за Бога, изражда се, В застои е. Той трябва да работи за Бога и тогава дарбите му ще се разцъфтят и ще му идват идеи. Ако искаш да станеш учен и пр., търси славата Божия. Работи непрерывно за Бога, за да работи Той за твое добро. Като изпълнявате Волята Божия, ще станете умни, та да вземете участие В голямата рабо-

та за Бога. Като почнеш да служиш на Бога, твоего положение в света ще се измени. Човек да счита Божественото като свое. Като работи за Божественото, той да мисли, че работи за себе си. Служенето на Бога е една от най-великите работи.

При служенето на Бога си има един Божествен план, който трябва да се изпълни. Всеки ден, като станеш, да знаеш какво ще правиш. Днес десет села да прекосиш и в единадесетото ще отидеш при един човек, да му помогнеш. Отвътре ще ти се каже това. На втория ден ще ти се каже: Иди да послужиш на едни-кое си дете, което един ден ще стане водител. Всеки ден си има особена програма. И като завършиш тази програма и отидеш горе, ще ти дадат там друга работа, с голяма отговорност.

Когато един човек не може да служи на Бога, не може да служи на народа, най-после се ражда роб. И у него се заражда желание да се освободи от робството. И оттогава започва неговото повдигане и спасение.

Когато човек работи за себе си, той образува дълги вълни, които са бавни и остават наблизо. И затова няма никакъв резултат. Докато живеем в личните чувства, ние сме осъдени да страдаме. Така, както хиляди години са страдали хората.

Всички, които са работили за себе си, са за гробищата. Гробища има, понеже служат на себе си, а не служат на Бога.

Всеки човек да прилага. Той чака, чака да уреди работите си, че тогава да започне да работи за Бога. А той всеки ден трябва да върши по малко. Някой човек гледа в края на живота си, като застарее, да работи за Бога. Той да сее новите идеи, да обръща души към Бога. Ти искаш да забогатееш, че после да служиш на Бога. Че ако е така, то всичките богати трябваше да бъдат най-добрите служители на Бога.

Твоите работи са уредени и ти всеки ден работи за Бога. Да не те завари вечерта без това, да имаш съзнанието какво си направил от сутринта до вечерта.

Когато работиш за Бога, няма да разказваш за това на другите. Не, в нас да има една свещена идея, че правим това или онова за Бога. Всеки човек е предназначен за известна служба в Космоса. Когато човек намери каква да бъде неговата служба, животът му се осмисля. Вие имате една специфична работа, която Бог ви е определил. И тази работа определя вашето бъдеще. И тази работа трябва да извършите в живота си. Тогава всички противоречия, които имаме в ума си, ще се премахнат. Всеки, който иска да бъде съвършен, ще изпълни някоя мисия, която Бог ще му възложи. В Христа имаме образец на разумно служене. В света сте дошли да разрешавате един велик закон на служенето.

Нашето благо стои в това, че много напреднали същества не живеят за себе си, а живеят за нас и за природата. И затова ние сме щастливи. Велико нещо е човек да не живее за себе си. Всеки човек, който има желание да служи на Бога, той е кандидат за ангел. Той ще стане ангел, стига да върви в правия път. Избран народ са тези, които служат на Бога.

Както цветята раздават своя аромат и както Слънцето раздава своята светлина, това се изисква от ония, които искат да служат на Бога.

Има един велик закон. Човек да мисли, както Бог мисли, да чувствава, както Бог чувствава и да постъпва, както Бог постъпва.

Можеш да кажеш на Бога така: „Господи, готов съм да направя всичко, каквато и работа да бъде за Тебе. Дай ми работа, каквато намериш за добре, и аз ще я изпълня.“ Това е най-правилният път, по който можем да служим. Няма да определяме каква работа да ни даде, ще оставим

на Неговото благоразположение. Кажу: „Господи, ще живея за Тебе, Всичко ще направя за Тебе.“ И Всичко ще ти тръгне напред.

Всяка сутрин като станеш, кажи: „Какво мога да направя за Господа?“ И от това зависи Вашето благословение.

Няма по-красиво нещо от това да живее човек за Бога. Тогава ще почувствува Божията любов, мъдрост и правда. Той ще ги види в тяхната красота и ще каже: „Разбирам сега, че животът има смисъл.“ И целият свят, Всички неща ще му се усмихнат. Защото при Бога Всички се усмихват. Като служиш на Бога, ще дойдат при тебе тези хора, които ще те обичат. Човек да има желание да направи Всички хора щастливи. Такива хора има, но са твърде малко на Земята. Това трябва да бъде стремежа на ученика. Аз, когато искам да служа на Бога, ще отида при някоя тревичка, при някое цветенце, никои не е помислил за него. Ще го поразкопая, ще го поля с малко вода. Да направиш добро на едно цветенце, то е да направиш добро на цялото човечество. Когато човек работи за Бога, той е свързан с Всички хора, които работят за Бога. Когато човек помисли да използва Всичко, каквото има за себе си, той изгубва своята основа.

Щом работиш за Бога, навсякъде по света, където отидеш, в Америка, в Африка, хората ще работят за тебе. Ако работиш за Бога, и дърветата и водата ще работят за тебе. Ако си земеделец и работиш за Бога, дъждът ще дойде навреме, Всичко най-добре ще става. Ако можеш да служиш на Бога с чистота и святост, още днес може да постигнеш това, което желаеш. Човек трябва да тури любовта към Бога на първо място и след това любовта към Всички хора. Така ще станеш силен.

Никои не трябва да се продава, за да осигури живота си на Земята. Там е Всичката лъжа.

Не можеш да служиш на Бога, додето не възлюбиш Всички. Не можеш да служиш на Бога без любов. Как ще изпълните Волята Божия, ако не обичате Бога? Ако не обичаш Бога, нищо не можеш да направиш в света. Най-първото нещо е човек да служи на Бога, на Цялото, отдето е излязъл. И ако Всички хора се върнат да служат на Бога, на Цялото, светът ще се оправи.

Човек да си каже: Бог ми е дал отлично сърце, отличен ум и отличен организъм, сложил ме е в един свят с безконечни възможности, а какво съм направил аз за Господа?

Сутрин си кажи: Искам да направя нещо за Господа. През деня ще видиш някого, чиито крак е изкълчен, ще му послужиш. Втория ден ще кажеш пак, че искаш да служиш на Бога. Него ден ще срещнеш един беден, който не е ял 4 – 5 дена. Ще го заведеш в къщи и ще го нагостиш. На третия ден ще срещнеш едно сираче, което няма никого, ще го заведеш вкъщи и ще го пращаш на училище. Човек да желае да стане силен, за да помага.

Бог иска да работим с Него заедно. Бог иска сега всеки един от нас да направи нещо. Да станем съработници на Бога. Онзи, който служи на Бога, на Божието дело, туря на карта своя живот; своя имот, своята личност и всичко въобще. С него е целият видим и невидим свят. Аз желая тази година всеки един от Вас да предаде Словото Божие на няколко души. Всеки ден си турете задачата, като срещнете един човек, да му кажете една дума, която да му легне на сърцето. И той да тръгне по новия път. Например кажете му: „Пожелавам ти, което си желаеш, да те благослови Господ с него.“ И си тръгни.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ

Изгрев, 15 май 1958 г.

Обични брат,

Ние сме на общ обяд на външните маси. След като обядвахме, изпяхме няколко песни. Един брат попита Учителя за значението на човешката мисъл. Учителя каза:

Не мислете, че нещата в света ще дойдат даром. Трябва да се образува в ума ви една силна мисъл и едно силно чувство в сърцето ви.

Ти си беден. Ще си помислиш, че си богат и че помагаш на хиляди хора. Ще кажеш, че това е въображение. Това, което мислиш, то ще стане. Няма нищо, което човек да е помислил и да не стане.

Ако си парализиран и три месеца наред казваш: „Ще стана, ще стана, ще стана“ и след три месеца ще станеш. И не може да не станеш.

Ако три месеца наред турите мисълта: „Ще уча, ще уча, ще уча“, ще научите това, което желаете, и отпък ще минете. Три месеца като казвате: „Ще пея, ще пея, ще пея“, след три месеца ще можете да пеете. Колективно можете да помагате на един човек.

Като те срещне някой човек, да ти пожелае най-хубавата мисъл и ти като срещнеш някого, пожелай му най-хубавата мисъл. Всяка хубава мисъл се реализира. Ти не му го казвай. Той ще възприеме със своето подсъзнание.

Аз по някой път Ви говоря да не се критикуват хората. С критикуването има две злини. Когато изпращаме лоша мисъл към някого, после неговото недоволство ще дойде при нас. Макар той да не те знае, това недоволство те намира. Защото мисълта, която ти пращаш при него, тя е твое дете. Тази мисъл после ще те намери и ти ще плащаш.

При този нов морал ще ти стане светло и ще разбереш защо трябва да мислиш хубаво, защото всяка добра мисъл ще се върне при нас. Нашите добри мисли са добри условия, за да се развият ония хора, на които ги изпращаме. И после, като се развият онези хора, тези добри мисли ще се върнат при нас.

Но ти казваш, че един човек е невежа. Не, ти не знаеш кой човек е учен. Човекът, към когото изпращаш своята мисъл, е излязъл от Бога. Ти, като изпращаш своята добра мисъл, тя ще отиде в Божественото у него. Един философ може да живее в колиба, мазана с кал, но ти няма да говориш на колибата, а ще говориш на философа, който е вътре, на учения.

Каквото кажеш, става. Като кажеш, че си болен, ставаш болен. Като кажеш, че си здрав, ставаш здрав. Някой търговец казва: „Мога ли да си загубя капитала?“ Като му дойде наум това, той скоро изгубва капитала си. Видиш, че някой човек пада и си счува крака. Ако ти не туриш противоположната мисъл, можеш и ти да си счупиш крака. Вие трябва да се научите как да мислите.

Ти можеш да направиш Господ да ти даде всичко, каквото си поискаш. Той ще ти даде всичко, но твоята глава ще пострада. Няма нищо, което човек да е поискал и помислил, и да не му го даде Господ. Каквото помислиш в живота си, все ще ти дойде. Един пример: Един човек много искал да пуши цигари. Среща едного и му иска. Онзи казал: „Нямам“. Среща друг – пак същото. Просил от 10 – 15 души и казал: „Защо да нямам пари да се напуша“.

Този човек после се реформирал, разбрал, че тютюнът нищо не струва, и след 20 години се решил да живее трезвен живот. И тогава всички негови приятели се изреждат да му казват: „Заповядай една цигара“. И той отказвал.

Много болести се дължат на заклинание в миналото. Направиш някому нещо, и той ти казва: „Така и така да стане с тебе“. Някой казва за друге: „Да му оголее главата“. На онзи окапва косата. И човек ще бъде отговорен за всички отрицателни неща, които говори за другите.

Вашият бъдещ живот ще бъде точно това, което сега мислите. Това, което сега мислите, чувствувате и искате да проявите, то в бъдеще ще се прояви, ще се реализира. С Вашите мисли вие градите своето бъдеще.

Могат да се предават мисли от човек на човек. Мъжът излиза сутринта от къщи. Когато той бил далеч от града, жена му казала тихо: „Слушай, хем да вземеш два хляба за вкъщи“. И той наистина донесъл вечерта два хляба. Приел мисълта.

Постоянно се преплитат у вас човешкият и Божественният поряък. Вашите телефони и радио са отворени за всичко отрицателно, което става в света. Ти си отворено радио. На всеки 4 – 5 минути телефоните и радиото ти предават нещо отрицателно. Тогава как можеш да бъдеш разположен? Тук-там ще се яви някоя красива мисъл. Затвори твоео радио за отрицателните мисли.

Има някои мисли, чужди мисли, както една струя може да дойде отнякъде, така може да дойде една лоша мисъл от слънцето. И ако човек няма будно съзнание, ще я приеме.

Човек винаги трябва да бъде свързан с доброто, със светлото и красивото. Да бъде в постоянна връзка с Бога и тогава той ще бъде ограден. И няма да приема лошите мисли, които идат отвън. Той ще ги отблъсква.

Божествените мисли, които проникват битието, се отличават с крайна мекота. И само Божествените мисли

са в сила да влияят на всички други категории мисли. Божествените мисли, когато проникнат в човека, имат силата да регулират човешкото естество. Оставете да господствува във вас влиянието на Божествената мисъл. Оставете я тя да урегулира нещата у вас. Една идея, която можеш да възприемеш от Бога или от съществата, които са завършили своето развитие, може да ни помогне.

Пазете се да мислите лошо за хората, понеже каквото мислите за тях, ще се върне отгоре ви. Една мисъл, добра или лоша, която изпращате, след като е обиколила целия свят, ще се върне при вас със своите придобивки. Никога не мислете зле за добрите хора, иначе голяма опасност ви чака. Ако изпращате лоши мисли, ще ви дойдат големи бели на главата. България за лошите мисли към богомилите 500 години беше под робство. Човешките мисли и чувства са мощни. И затова да пожелаваме добро на другите. Като пожелаеш добро на другите, ти печелиш. Ако ти си недоволен и изпращаш такива мисли, тогава ти ще привлечеш към себе си всички недоволства в света. И гле ще те превърнат в каша, ти ще ходиш в кал.

Ако обичате някого, то вашата любов ще се върне върху вас. Ако мразите някого, то вашата омраза ще се върне върху вас. Никой не може да се избави от това. Защо трябва да обичате? За да се върне любовта върху вас и тогава ще бъдете щастливи. Защо не трябва да мразиш? Защото, като се върне тази омраза към тебе, ти ще бъдеш нещастен. Ние сами създаваме своето щастие и нещастие. Кой е прокопсал, като е мразил? – Никой. Ти ще изпратиш една добра мисъл към Бога и тя ще се върне към тебе. Вие всички страдате по единствената причина, че всеки ден изпращате нещо, което се връща назад и ви причинява страдание.

Вашата мисъл може да ползува другите хора. Но в края на краищата ще ползува вас. Дръжте тази идея.

Като Вложите В себе си някоя отрицателна мисъл, Вие разваляте своето щастие.

Всяка лоша мисъл или чувство, като се остави В човешкия ум, ще експлодира, и като експлодира, ще ти причини Вреда. Бомбичката, ако избухне, ще ти причини Вреда. Изкарай я и я тури далеч. С лошите мисли се тровят днес хората – и себе си, и другите.

Ние с нашите отрицателни мисли образуваме облаци, които скриват от нас Божественото съзнание.

Сегашните хора не могат да Влязат В духовния свят, защото, ако Влязат, ще се образуват дисонанси. Техните лоши мисли имат лошо ухание. Хубавите мисли, чувства и постижения имат хубаво ухание.

Ако искате да развиете Вашите дарби, трябва да ги държите В съзнанието си.

Идете при някоя ябълка. Можете да направите който и да е плод по-голям от другите плодове на дървото. Концентрирайте се Всяка сутрин, желайте този плод да стане по-голям. И той ще стане може би 1, 1/2 и 2 пъти по-голям от другите плодове. Този опит ще ни даде една самоувереност каква голяма сила има човешката мисъл за творчеството.

В природата има голямо разнообразие: птици, реки, цветя и пр. Всичкото това разнообразие е възпитателно средство на природата, за да ни предизвика да мислим.

Слабите неща могат да станат силни. Една мисъл може да е слаба, но като я повтаряш много пъти, ще се образува мощна сила. Като направиш хиляди добрини и образуваш една сила, едно течение, ще бъдеш силен.

Трябва да се образува една мисловна централа, от която да се изпращат обновителни мисли В света.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

МОЛИТВА, ДАДЕНА ОТ УЧИТЕЛЯ НА
ПЪРВАТА ВЕЧЕРЯ В ГР. ВАРНА – 1903 г.

19 август 1903 г.

Благодарим Ти, Баща наш, за Великата Любов, с която си ни възлюбил. Благодарим Ти за живота, който Си ни дал. Благодарим Ти за ума, който Си вложил в нас.

Благодарим Ти за добродетелта, която Си турил като основа на нашия живот, благодарим Ти за Правдата, с която Си ни заобиколил, благодарим Ти за Любовта, с която Си ни изпълнил. Благодарим Ти за Великата Ти Мъдрост и Те славим за Твоята Истина, с която Си ни озарил.

Ще се радваме на живота, който Си ни дал, и изпълняваме Твоята воля. Сега заради Духа, който си ни дал да ни ръководи, бъди благословен от всинца ни сега и всякога – Амин.

*

Учителя се бърна към първите трима ученици и каза:
„Сега сте трима, но в бъдеще ще станете хиляди.“

*

ФОРМУЛА ОТ УЧИТЕЛЯ

(по песента на Учителя „Химн на великата душа“)

Тази формула трябва да се произнася сред природата, на открито, на двора, в гората, на полето, като се гледа природата:

Велик си Ти Господи!

Велики са Твоите дела!

Велико е името Ти над всичко!

Изпращам към Тебе своята любов!

Във всичко и във всички виждам Тебе и любя Тебе!

Ще Ти служа през цялата Вечност!

Като погледне на небето, слънцето, облаците, простора, дърветата, цветята, тревите и пр., човек да преживее величието на Бога, да се изпълни с благоговение към Бога за красотата, реда и хармонията, които царуват в природата и трогнат да произнесе тази формула с всичкото си сърце и душа.

Хубаво е тази формула да се произнася всеки ден.

СКАЗКА

Държана от брат Б. Боев на 11 август 1945 год. на втория ден на събора на учениците от Великото Всемирно Бяло братство на Изгрева, София.

УЧИТЕЛЯ И БРАТСТВОТО

Учителя ни остави една велика наука, която има за основа Любовта, Мъдростта и Истината.

Бащата на Учителя – свещеникът Константин Дъновски, е роден в с. Устово, Родопите. Още като малък той искал да живее за един висок идеал. Заедно с някои свои другари от Варна той тръгнал за Света гора, там да се посвети на монашески живот. На път за Света гора те се отбили в Солун, където посетили старата църква „Св. Димитър“. Там Константин се срещнал с един старец, който го разпитал за какво е дошъл и после му казал: „Утре ела пак при мен, но сам.“ На другия ден, като отишъл в същата църква, старецът му се явил пак и му казал: „Недей отива в Света гора, а се върни във Варна.“ Казал му още, че славянството ще изиграе важна роля в изграждането на новата култура. Този старец му дал един свитък и се изгубил. Тогава момъкът разбрал, че този старец не е илюзия, защото в ръката му останал свитъкът, който и сега е запазен като документ в църквата „Архангел Михаил“ във Варна. Този документ се нарича „Антимис“ и представлява картини от живота на Христа.

Учителя е роден на 11 юли 1864 г. в с. Николаевка, Варненско. След като е изкарал средното си образование във Варна и Свищов, той отива в с. Хотанца, Русенско, като народен учител през учебната 1887/1888 год.

През месец септември 1888 г. той тръгва за Америка. Там стоял 6 1/2 години и следвал богословие и медицина. Изучавал тези науки не за да черпи материал за бъдещата духовна наука, която знаем от Словото му, а за да се запознае с днешното състояние на науката. За Словото си той черпи знание направо от Бога и го предава на нас.

През месец февруари на 1895 г. той се завръща от Америка. В 1896 г. Учителя е написал своята първа книга „Наука и възпитание“. В тази книга човек ще види основните идеи, които той разработва по-късно в своите беседи и лекции. Който иска да се запознае с идеите на Учителя, той трябва да прочете и тази книга. От 1895 г. до 1900 г. – 5 години – той прекарва в уединение, във вътрешна работа, за да добие прозрение, „едно озарение отвътре“ за делото, което ще работи – да получи откровение за своята работа, за методите и целите на тази работа. И тогава получава нареждане от горе, от Бога – да почне работа във връзка с новата култура.

В 1900 г. той вече встъпва в обществена дейност и тогава свиква първия събор на учениците на Бялото братство във Варна. На този събор той поканва само трима души. Те са д-р Миркович от Сливен, Пеню Киров от Бургас и Тодор Стоименов също от Бургас. На този събор Учителя казал каква велика работа предстои на новото общество, на което той туря основи. Тодор Стоименов, учуден от думите му, запитал: „Учителю, вие го-

ворите, че на това общество, на което Вие туряте основи, му предстои да извърши една велика работа. Аз не мога да разбера това; ето, д-р Миркович е стар, Пеню Киров е на средна възраст, аз съм на 25 години. Как тогава ще турите основата на такова велико общество?“

Учителя му отговорил:

„Сега сте трима, но в бъдеще ще станете хиляди“.

Оттогава съборът ставаше всяка година във Варна, а после в Бургас, а след 1909 г. се премести в Търново, до 1925 г. включително. От 1926 г. съборът се премести в София, а движението се превърна в международно. В продължение на 50-годишната си дейност Учителя е държал над 4000 беседи, които правят около 300 тома. Може да се каже, че той има най-голямо творчество в света. Освен това Учителя е оставил много разговори, било след беседи, било частни, било по екскурзии в планината.

Трябва да се каже, че от 1900 г. до 1911 г. Учителя е предприел едно пътуване из България; не оставил една паланка, която да не е посетил със сказки по френология.

Каква беше целта на неговите сказки? Първо, да изучи главите на българите, за да изучи характера им и да знае как да работи между своя народ. При това той правеше връзка с по-събудените души, с които поддържаше кореспонденция. Така се създадоха кръжоците в България. Значи в тази работа Учителя имаше двойна задача.

Най-ценното, което Учителя ни остави, това е неговият живот, който представлява образец на съвършенство. Един живот, посветен на висш идеал, живот посветен на Бога, на човечеството. Затова веднъж той каза: *„Искате ли да успявате в живота си, не ви трябва много*

нещо – достатъчно е само да гледате какво правя аз и да правите и вие така. Тогава ще имате постижения и напредък в живота.“

И ние се учудваме на неговата неизчерпаема енергия. Цял ден той приемаше гости. Всички, които отиваха при него, отиваха с наведени глави, а излизаха с нови надежди, с нови сили, с крила. Учителя изливаше в тях една мощна сила, изливаше любов.

Който е следил живота на Учителя и неговата дейност, той знае и други неща: че през нощта той е работил усилено. Лягал е към 10 часа, а към 12 часа пак е ставал да работи. Към 1 часа пак е лягал и към 2 часа пак е ставал и т. н. – няколко пъти през нощта. Едва ще се съберат за спане 3 часа, а другото време е работил. Неговата работа надминава обикновеното човешко разбиране.

В една беседа Учителя казва: *„Ако аз искам да се прославя пред човеците, мога да направя това много лесно. Ще отида на един кръстопът в София и когато минава някоя погребална процесия, ще я спра и ще кажа на умрелия да стане, и тогава моето име ще гръмне по цял свят. Но аз не искам да направя това. Сега, в днешната епоха, аз искам да събера идейните души, хора пробудени.“*

Учителя не обичаше никакво насилие върху някоя душа. Той не казваше: „Иди направи това!“ Например тук, на Изгрева, имаше нужда да се прекопаят някои растения. Той казваше: „Дайте една мотика на мене!“ И другите, като виждаха това, и те правеха същото. Когато трябваше да се полее градината, той пръв правеше това и другите следваха примера му. Той искаше всичко това да става по съзнание и свобода.

В началото на всяка култура ние имаме по един

велик Учител. В индийската култура имаме Рама, в египетската – Хермес, в гръцката – Орфей, в римската – Христос, а сега в нашата култура имаме Учителя.

Основателите на разните религии: Рама, Зороастър, Хермес, Буда и пр. са човешки души, които чрез много прераждания и чрез работа върху себе си, са напреднали в своето развитие. Тяхната мисия е била да подготвят човешките души за идването на Христа. А Христос не е човек, казва Учителя. Той е Божествено същество, космично същество, дошло от Божествения свят. Идването на Христа е важно събитие в историята на човечеството. До Христа човечеството беше в инволюционен период, а от Христа почна еволюционният период, т. е. възходящият път на човечеството.

Каква връзка има между Учителя и Бялото братство? Помня като сега думите на Учителя на събора в Търново – в 1912 г. Думите бяха много важни. Те бяха следните: „Всички вие, които сте в Братството, едно време, много хиляди години преди Христа – бяхте ученици в една окултна школа в Египет и аз бях вашият Учител. После бяхме в една окултна школа в Индия, после в Персия и пр. и аз бях вашият Учител. Вие бяхте и в България като богомили. Същите богомили сега сте учениците на Бялото братство.“

Една сестра попита: „Аз бях ли тогава?“

Учителя отговори:

Да, и вие бяхте тогава богомилка.

Трябва да кажа, че ние тук не сме белите братя. Един член на Бялото братство има голяма сила, такава голяма енергия, че може да хвърли земята като топка. Ние сме ученици на Бялото братство. Ние имаме привилегия, че имаме Връзка с Бялото братство.

На езерата към 1931 – 1932 г. Учителя каза:

Вие сте в Братството, вие сте като клонове на Бяло-

то братство в различни държави. Като ученици на Бялото братство сте били във връзка с мене през миналите векове и сте работили за културата на разни държави и народи.

На Мусала през 1925 г., като слязохме долу при хижата, Учителя държа една беседа. Основната мисъл беше: „Служенето на Бога е велика наука“. За да се запомни този ден, Учителя откъсна един сноп трева и на всеки даде по един стрък. И затова беседата носи името „Малкият стрък“. Тогава всички бяхме радостни и щастливи и от беседата, и от подаръка, и от величествената обстановка около нас: красиви езера и върхове, надолу пропасти. Една сестра каза: „Учителю, така сме радостни и щастливи сега, че желаем винаги през вековете да бъдем с Вас.“ Тия думи, които каза той тогава, отговарят на думите от 1912 г.: „И през хилядолетията съм бил с Вас.“

През 1930 г. една сестра в София даде братска вечеря, като покани и Учителя. Той между другото каза:

Какво нещо е любовта? Любовта е следното: Онзи, когото обичаш, е цвете, ти го поливаш и то се развива, дава нови листа и цветове и се облива в красота. Това е любовта.

Тогава говори и за шестата раса. Той каза:

В шестата раса няма да има никакви затвори, няма да има съдилища, няма да има болници. Тогава хората ще живеят до дълбока старост със запазени сили, със запазена памет. Тогава няма да има гробища. При заминаване хората ще се дематериализират.

Сестрата, която седеше отляво на Учителя, се обърна към него и каза: „Учителю, ние не искаме да се делим от Вас“.

Учителя каза:

Отсега нататък няма да има раздяла между мене и Вас.

Думите на Учителя ни дават да разберем, че заедно с него ще работим през вековете.

На едно сестринско събрание в салона, в четвъртък следобед през 1931 г., Учителя държа беседа. В беседата той каза между другото: *„Преди 50 000 години Всички вие, които сега сте в Братството, бяхте едно семейство.“* Казаното по-горе от Учителя показва две неща: първо, че връзките между всички братя и сестри, между всички нас, са далечни – от хиляди години, и второ – че винаги сме били заедно с Учителя.

Веднъж през 1937 година една малка група братя отидохме с Учителя на Мусала. Бяхме 7 души. На връщане от върха седнахме при най-горното езеро – Окото. Стана дума за нашето Братство и Учителя каза тогава, че членовете му се прераждат заедно, както едно ято птици, което прехвърква от дърво на дърво. Ние сме като едно ято и се прераждаме от една страна в друга. Учителя каза, че ние от Братството имаме два вида прераждане: един вид прераждане в маловажни епохи, когато нямаме важна работа. Тогава се раждаме пръснати в разни страни. Имаме и друг вид прераждане във важна епоха, когато ни предстои важна работа. Тогава ние се раждаме едновременно и събрани в една страна и с общи усилия изпълняваме задачата, която ни се пада. В маловажните епохи, понеже се раждаме в различни държави, добиваме различни опитности и после, събрани във важните епохи, ние обменяме тия опитности помежду си.

В 1912 г. в един частен разговор на ул. „Опълченс-

ка“ 66 попитах Учителя защо е избрал България за център на Бялото братство и за център на своята дейност. Аз мислех, че ще ми каже така: „Защото българите са много даровит народ, те са много способни и са наклонни към мистицизъм.“ А той отговори така:

България е избрана за център на Бялото братство, защото има много планини.

Учителя каза веднъж:

Има велики души в човечеството и тези свършени същества го ръководят. Един важен техен център са Хималаите.

Учителя нарече този център Агарта. След това каза, че има по-голям център от Агарта и че центърът Агарта се е местил три пъти. Първо бил в Атлантида, после в Египет и най-после – в Хималаите. В Египет те са построили пирамидите. Целта на пирамидите е тази: От високите планини ръководителите на човечеството изпращат Божествени течения към човечеството. Египет няма планини. Пирамидите са построени, за да заменят планините. Това е една от службите на пирамидите. Агарта има два клона в Европа: в Рила и в Алпите. Там висшите същества живеят в етерни тела.

Който иска да знае повече по този въпрос, нека чете Посланието към евреите, гл. 12, стихове 22, 24: „*Но пристъпихте до гората Сион и до гората на живия Бог, Небесния Йерусалим и до безчетни ангели. При тържеството и църквата на първородните, които са написани на небесата, и при Бога, Създател на Всичките, и при духовете на праведните, които са стигнали свършенство.*“

България е избрана за център, понеже е близо до Рила. Запитах Учителя: Защо не бе избрана Швейцария, която е близо до Алпите. Той ми отговори: „*Защото Бъл-*

гария едновременно е славянска страна, а Небето е решило да възложи на славянството Велика мисия – изграждането на новата култура.“

Трябва да се каже, че първият, който е говорил подробно за мисията на славянството, е Учителя. Вярно е, че и Достоевски, и Соловьев и др. са говорили за мисията на славянството, но те само са загатвали бегло за нея в своите творения. А Учителя е говорил съзнателно въз основа на своите изследвания. Още в 1898 г. е говорил за славянството. В тази важна година той е дал Посланието към българския народ и към славянството. Това послание много добре изяснява мисията на Учителя, задачата, която му се възлага от горе – от Небето. В това Послание се говори и за мисията на славянството. Учителя казва в това Послание:

На вас, славянското семейство, се отрежда една свята длъжност в царството на мира, който идва и приближава. Вас ви чака едно славно бъдеще.

В един частен разговор Учителя каза: *„Българският народ е приготвяван от 5 400 години насам от невидимия свят, за да може в днешния век да извърши задачите, които му се възлагат.“*

За мисията на българския народ има и други факти. За видния окултист Рудолф Щайнер Учителя каза, че го познава. Той каза това в 1911 г. Запитах Учителя: „Къде сте се срещали с него?“ Той ми отговори: *„Не на физическото поле.“*

Преди Балканската война бях студент в Мюнхен. Щайнер, като ме видя за първи път, ме запита откъде ида. Казах му, че ида от България. Той като ясновидец каза: *„От България ли идете? Знаете ли, че България е важна страна?“* Тогава разбрах, че Щайнер говори за

Учителя и за неговата мисия. Доктор Щайнер каза, че славянството е шестата подраза, която иде в света. Тогава на нас, студентите – славяни, се оказваше голямо внимание, защото д-р Щайнер бе казал, че славянството ще изиграе голяма роля в новата култура на света.

На Изгрева в 1942 г. една млада сестра даде чай на една група членове на младежкия клас. Поканен бе и Учителя. Присъствувах и аз. Тогава стана дума за България и за събитията. Учителя каза: *„България сега е в своя златен век, а Русия – в своя железен век. Засега единственият народ, който живее в златния век, е българският.“*

Веднъж в село Мърчаево, в 1944 г., през пролетта, Учителя каза: *„България през месеците юли и август я очаква голяма опасност, но понеже живее в златния си век, тя ще има голямо покровителство от невидимия свят.“* Под думите „златен век“ се разбира не военна победа за завладяването на чужди страни и територии, а времето, когато страната е посетена от Небесния пратеник и когато тя ще даде на човечеството нови културни ценности. Днес България дава новите идеи на човечеството чрез Учителя.

В 1932 г., когато бяхме при Седемте Рилски езера през юли и август, една група чешки студенти посетиха езерата и Учителя. Той ги прие с голямо внимание и любов. Тогава Учителя каза следното:

След няколко десетки години ще почне търсенето на Бога в Русия. Русия има важна мисия в света. Защо Бог е допуснал да мине Русия през материализма? Материализмът дойде да измете старите предразсъдъци и по този начин се създава почва за идването на новото учение на любовта, братството и свободата. Учението на Бялото

братство се стреми да разбере нещата, не да ги критикува.

В с. Мърчаево Учителя каза:

Славянството е олтарът на новата култура.

Славянството е майката, която ще роди Царството Божие на земята.

През 1943 г., през пролетта, в един частен разговор между двамата ни, Учителя каза:

Тези идеи, които аз говоря тук, ще бъдат приети в Русия и там ще се играе паневритмията.

В Мърчаево Учителя каза това, което се каза и в Търново на един събор, а именно, че славянството ще напредва и ще има велико бъдеще. Седем хиляди напреднали същества адепти ще бъдат родени в славянската страна до края на ХХ век и те ще образуват една голяма вълна на подем. Освен това в славянството ще се роди елитът на човечеството. Занапред ще се прераждат в славянството по-напреднали души от Англия, Франция и др. Най-умните и най-добрите ще се родят в славянството. Някой може да каже, не е ли това расизъм в друга форма? Разликата е голяма. В основата на германския расизъм лежи идеята: Всички народи да служат на избрания германски народ, а мисията на славянството е братство и любов към всички народи по лицето на Земята без разлика на раси, народности и религии. Както виждаме, съвсем друга е мисията на славянството – това е обединението на цялото човечество.

Веднъж на Витоша през 1927 г. Учителя в частен разговор между няколко души каза, че Бялото братство, което ръководи съдбините на човечеството, ще предприеме важна акция за идването на новата култура след

1975 г. Тогава ще има нужда от много работници на Божията нива. Затова тогава заминалите наши братя и сестри ще дойдат в плът на Земята. Чака ги много важна работа във връзка с акцията на Бялото братство.

Преди 2 – 3 години в една беседа Учителя каза:

Защо ви събрах тук в тази школа? – За да ви подготвя за апостоли, проповедници сега и през бъдещите векове. Всички вие до един, и най-малкият от вас, ще станете апостоли, проповедници в света. Кои идеи ще проповядвате? – Идеите на шестата раса. А къде са изложени тези идеи? – В беседите и лекциите, които съм говорил. За да се подготвите за това, трябва да проучите внимателно беседите и лекциите. И ще ви се дадат дарби, сили, знание, магическа сила на словото и условия за работа.

Веднъж Учителя каза:

Когато едно велико същество дойде на Земята, неговото присъствие се чувствува и след заминаването му.

Веднъж един брат от провинцията каза, че в Плевен някои говорят против нашето Братство. Тогава Учителя се усмихна и каза:

Няма нищо, аз не съм дошъл в България по мое желание, а по нареждане на Бога, на Невидимия свят. Това е Божествена работа. Затова всяко препятствие, което се поставя на пътя на това движение, ще се помете. Нашата работа не е човешка работа.“

Ние, учениците на Бялото братство, след физическото заминаване на Учителя имаме важна работа – да продължим неговото дело и то да върви с успех, да върви по пътя, който той ни е начертал.

Един учител преди няколко години се обърна към Учителя и го запитва за братята от Сливен, защо там засега има само 30 души. Учителя отговори: „На първо

Време там ще влязат в Братството 600 души. Във всеки град, във всяко село е определено колко души и кои да влязат в Братството.“ Ето защо учениците на Бялото Братство имат грамадна работа – идеите на Учителя да се разнесат навсякъде из България.

Веднъж Учителя прие един наш брат селянин. В разговора Учителя каза: *„Българското село има да изиграе голяма роля в новата култура. От българското село ще излезе една нова вълна, едно ново движение. Ето защо във всяко село трябва да има една запалена свещ“.* По градове и села ще има грамадна работа. Грамадна работа предстои пред човечеството. Това движение трябва да стане международно.

В един търновски събор Учителя бе запитан, защо Невидимият свят допуска големите хули по адрес на Братството, поради което се създаваше много лошо мнение в обществото за нас. Учителя отговори:

Ако при първите стъпки на нашето движение, на нашето Братство, имаше един път, послан с цветя, ако нямаше препятствия, щяха да дойдат в Братството много хора, повечето от любопитство, отколкото от идеализъм... А сега в Братството останаха само най-силните души, готови хора, а страхливите, от страх пред общественото мнение ще напуснат Братството.

Братството, което образува една здрава ядка от смели хора, лесно ще популяризира идеите на Учителя в света. Веднъж Учителя каза на един наш брат следното: *„Когато си отиваш в провинцията, живо си представи моето лице и аз ще дойда и ще ти помогна.“* Същото нещо Учителя каза и на една наша сестра от Рига (Латвия), когато ги изпращахме. Същото е и след неговото заминаване.

Основната идея е, че между нас и Учителя има голяма връзка.

Мисията на Учителя е подготовка на славянството и подготовка за идването на шестата раса, която ще е в разцвет след няколко хиляди години.

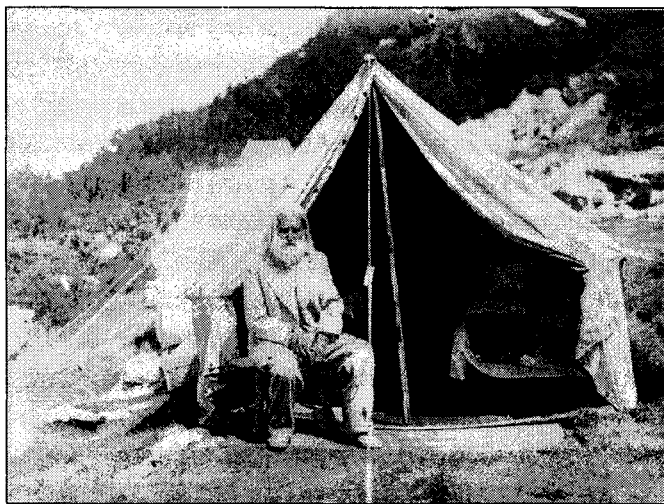
През 1943 г. Учителя каза, че 1943 г. е краят на старата тъмна епоха и че след 1943 г. иде началото на новата епоха.

Иде една пролет в живота на човека. Това е във връзка със Слънчевата система и във връзка с новата култура и с мисията на славянството.

Нека помним думите на Учителя, те високо да звучат в нашето съзнание, когато имаме препятствие в живота. Тия думи са:

Пътят на бъдещето е светъл.

Нека тези думи ни дават вдъхновение в живота!

Учителя пред палатката си на Рила

СЛОВО ЗА УЧИТЕЛЯ

от сестра Паша Тодорова

27 декември 1955 г.

Драги братя и сестри, драги гости,

Изминаха се цели единадесет години от деня 27 декември 1944 г.

Ние и до днес продължаваме да говорим за Учителя все така възторжено и с ентузиазъм, както сме говорили в миналото; ще продължаваме да говорим с още по-голямо въодушевление и ентузиазъм, защото само бъдещето може да говори за Учителя. Бъдещето е неговото време.

Образът на Учителя не потъна в дълбочината, нито се скри някъде в далечината, но изгря като мощно, ярко слънце на неговия собствен хоризонт; както и на хоризонта на всички ония човешки съзнания, които търсят истината и свободата.

Ние се радваме, като виждаме как всеки ден и час делото на Учителя зрее и узрява, а образът му става все по-светъл, по-мощен, по-велик. Неговият образ свети като фар в мрачната нощ на човешкото съзнание и като слънце в деня на пробуждащата се човешка душа.

Ние виждаме Учителя облечен отвътре и отвън в одеждата на живото Слово, познаваме го като въплътено Слово Божие и такъв го приемаме.

Той постави Словото Божие на висок пиедестал, оттам да свети и ориентира всички ония, които са объркали своя път, както и ония, които търсят истината и свободата, мъдростта и знанието, любовта и истинския живот. Той предаде Словото с езика на любовта, и то на висока, чиста и съвършена гама.

Ония, които познават Учителя и го разбират, свободно и справедливо могат да кажат: Ето човека! Ето космическия човек!

Какво донесе на човечеството Учителя? – Най-голямото богатство в света, най-великия дар на човешката душа – живия хляб, слязъл от небето, Словото Божие.

Какво представя Словото Божие? – Всичко, каквото човешката душа желае, всичко каквото човешката душа търси. Ако търси наука, знание, светлина, ще ги намери там; ако търси сила и живот, и това ще намери. Ако търси истина, свобода и простор, и това ще намери; ако търси методи, правила и закони за добър живот и за правилно развитие, и това ще намери там. След като Словото Божие даде всичко на човека, най-после ще го изпита. То е пробният камък, който днес изпитва цялото човечество. То изпитва всички мъже, жени, деца, учители и ученици, управляващи и управлявани – всички са на изпит. Всички са пред последната голяма матура – казва Учителя. Отгде иде това? – От хилядите беседи, които имаме печатани, и още от хилядите, които предстои да се печатат.

Ние виждаме Учителя в различни форми, в различни положения, слушаеме го като голям, велик оратор от неговата скромна катедра да развива Словото Божие в многобройни беседи цели петдесет години. Те представят една дълга реч, толкова дълга, колкото е дълъг

животът и безкрайна като вечността. Къде е говорено Словото? В този салон, в онзи салон, на поляната, в гората, в долината, при езерата, по върховете – навсякъде е говорено все това дълго, необятно, безкрайно слово.

Ние виждаме Учителя на катедрата да развива своите научни максими, теории, закони и стройни системи, които могат да се приложат и да дадат добри резултати в практическия живот на човека. Виждаме го как с голямото изкуство на велик маг, слязъл от висините на живота, да разреждава сгъстените формули, научните истини. Така той продължава делото на Христа с голямо майсторство. Когато дойде до някой стих, труден за разбиране, той го разреждава с изкуството на голям алхимик: не във вода, спирт или етер, нито в киселина и основа, но го разтваря в елексира на живота – течност, която нито се изпарява, нито се разлага, нито гние, и го предлага на човечеството като материал и условие за развитие и работа.

Ние го виждаме като голям трансформатор в заводите на живата разумна природа да трансформира човешките състояния, да трансформира енергиите на целокупния живот. Виждаме го като лекар-хирург да оперира без нож: всички операции са успешни, без да засяга живо месо. Виждаме го като велик учен да изнася големи знания, истини, опитани от векове. Няма изключение в истините, които Учителя изнася.

Седи Учителя на своята катедра, отваря Евангелието, прелиства го, а ние си мислим: на кой ли стих ще попадне, какво ли ново ще каже. Чуваме го да говори притчата за фарисея и митаря. Чете притчата, която

всички знаят. Какво ли особено ще каже? Фарисеят си е фарисей, митарят си е митар. От тези десетина реда на притчата се развива цяла величествена беседа. Тук Учителя майсторски рисува два образа, два колоса. Единият, застанал на върха на своето съзнание, проникнат от гордост и тщеславие, отправя своята молитва към Бога. Другият, застанал в низината на живота – митарят, със смирение и разкаяние, и той отправя своята молитва. Виждаме и двамата не само къде са застанали в храма, но слушаме как Учителя с майсторството на голям ка-балист представя тези два образа в числа; изнася ги от френологично и физиогномично гледище. От тази притча за нас остават два живи, безсмъртни образа – граници, между които се движи човешката личност като фарисей и митар.

Едва свършил това, иде друга беседа, в която се развива идеята за ближния, в лицето на добрия самарянин. Докато слушаме с човешко разбиране кой е наш ближен според родовата, кръвната връзка, ние чуваме прекрасната мисъл на истинския ближен. Ближен е всеки, в който бие пулс. Откъде е той, кой е, какъв е, не е важно. Щом пулсира, щом в него бие космическият пулс на Вселената, който дирижира цялата природа, той е наш ближен. Така разбираме истината.

В друга беседа се говори за блаженствата. Например казано е: „Блажени кротките, смирените, защото те ще наследят земята“. Казваме: Да съм кротък, значи да съм овца. Да съм смирен, значи да съм мост, всеки да минава по моя гръб. Нито едното, нито другото искам да бъда. Но слушаме Учителя, като говори, и се превръщаме в слух и мисъл. Чуваме: *„Кротък е онзи, който е организи-*

рал всички сили в себе си, който е впрегнал енергии и е станал господар на своето нисше естество, на своето нисше начало.“ А за смирения Учителя казва: „Смирен е онзи, който е изработил такъв морален устой, такъв здрав гръбнак, че никаква земна сила не може да го огъне, нито да го пречупи.“ Пътуваме заедно с Учителевата мисъл и пред нас се низжат безброй въпроси от различен характер: притчи, разни стихове от Евангелието, развиват се разни формули, с които най-вещият математик работи.

Виждаме Учителя като голям алхимик на най-новата химия, в математиката, в психологията, в живата химия – да прави различни опити, да превръща елементите един в друг, да съединява прости елементи в сложни съединения, като например от живите елементи вяра и любов образува едно съединение; от любов, мъдрост и истина образува друго съединение; от правда и добродетел – трето съединение.

Той съчетава тези елементи в стройни системи, в живи съединения, които предлага на човечеството като методи за съзнателна и разумна работа за правилно и хармонично развитие, каквото човешката душа търси.

Така разбираме какво значи Словото Божие. В проявите на Учителя, в неговия живот, който беше изложен пред нас като на длан, ние разбихме всичко, що се отнася до Словото Божие. Като имахме Словото, този велик дар на човешката душа, това голямо богатство, запитваме се: Защо и до днес има толкова много страдания, толкова мъчнотии, противоречия, болести в живота? Като отговор ще си послужи с един пример от беседата на Учителя.

Един беден човек, голям несретник, живял някъде

накрая на града в своята малка, полусрутена колиба. Денем излизал да си търси прехраната и вечер късно се връщал у дома си. Пътят, през който минавал, водел през един голям мост. Тук той се спирал да си отдъхне от мъчнотиите и неуспехите. Окаян, обезсърчен, отчаян, той оплаквал своята съдба, проклинал часа, в който се е родил, и търсел вината във всичко окръжаващо: в богатите хора, в условията на живота, но никога не търсел причината в себе си. Така продължавало ред години. Често добрата съдба го придружавала и му нашепвала как да намери път за подобрение на живота си. Веднъж тя решила да му помогне и оставила на моста, отдето постоянно минавал, една торба със злато – да се възползува от него. Тази вечер, като минавал моста разочарован, си казал: „Ред години минавах по този мост с отворени очи и никога нищо не намерих, нищо не разбрах. Сега ще затворя очите си, дано поне така науча нещо.“ Затворил очите си, но се отклонил от пътя и торбата останала настрана от него, неизползувана. Върнал се той вкъщи още по-окаян и измъчен и започнал горчиво да плаче. Почувствувал, че загубил нещо, че пропуснал някакъв благоприятен случай. Но добрата съдба и сега не го оставила. Постоянно му нашепвала: „Върни се по пътя на отклонението си и оттам тръгни по правия път. Там ще намериш торбата със златото, което те очаква. В нея ще намериш твоего благо.“

Добрата съдба и до днес му нашепва, както нашепва на всички ни: „*Върнете се от пътя на отклонението си и оттам започнете добрия живот.*“

Добрата съдба казва на всички: „*Вигелината свети В тъмнината и тъмнината я не обзе.*“

СЕЯТЕЛЯТ НА БОЖИЯТА НИВА

слово от сестра Паша Годорова

27 декември, 1956 година

Драги братя и сестри, драги гости,

От деня, когато обичният ни Учител напусна Земята, изминаха 12 интензивни години, 12 зодиака. Въпреки това словото на Учителя не престана да звучи, защото това слово се проектира върху екрана на живота, отдето ехото на самия живот го поема, отнася го до най-отдалеченото човешко ухо, до най-усамотения човек в света и тихо ни нашепва: Има музика в живота! Затова човешката душа непрестанно пее своята възторжена песен за мир и любов, за знание и светлина, за истина и свобода.

Учителя донесе на света ключа на великото Слово Божие и с този ключ отключи богатата съкровищница, от която дава всекиму според стремежа, желанията и нуждата. Учителя донесе на човечеството музиката на новия живот. Той прокара път за Словото и за музиката в човешката душа, с което даде условия за пробуждане на човешкото съзнание, за разцъфтяване на човешката душа.

Словото на Учителя е музика, а музиката на Учителя – Слово. Неговото Слово и музика се взаимно преп-

литат, и то така хармонично, че образуват еднородна, жива, безкрайна нишка, по която тече животът в своята сила и мощ, в своята чистота, истина, красота. И наистина едва ли ще срещнем човек на Земята, който да е говорил толкова много за музиката, който да е пял и свирил толкова много, както Учителя. Цялото пространство, атмосферата на Земята е запълнена с вибрациите на словото, с трептенията на музиката. Трябва ли да се питаме тогава защо светът днес пее и свири толкова много? Трябва ли да търсим виновника за това?

Учителя започна своето велико дело с прелюдия към Словото. Това са онези многобройни писма, писани саморъчно от него, до приятели и познати, до слушатели и последователи, както и до учениците му. В тези писма се прокарват четирите основни положения, основните принципи на Словото му. Те са следните: един закон – законът на Любовта; един морал – моралът на мъдростта; една истина – носителка на свободата; един идеал – високият идеал, за който Учителя казва: *„Природата обича само ония, които имат висок идеал. Тя ги нарича свои възлюбени деца и по име ги зове“*. Тези основни положения са четирите струни на Учителевата цигулка, с която той се роди, с която работи, на която свири и пъ и която остави наследство на цялото човечество. Ето няколко мисли от едно писмо до негов ученик:

„Постави в живота си любовта за Върховна, чиста, безкористна наслада, мъдростта за ограда, истината за светило, правдата за мерило, добродетелта за основа и ще ти бъде всякога добре.“

Когато интересът, стремежът и жаждата на хората за духовното растеше, Словото на Учителя се изявяваше в беседи – неделни беседи. Всяка беседа представлява

една симфония на живота, изнесена в специална гама, на специален ключ.

Тук Учителя-сеятел, с Божествена крина в ръце, щедро пръскаше семето на Словото – златните живи зрънца – по всички краища на Божествената нива. Чудна беше тази крина – отдолу се черпеше, отгоре се пълнеше и никога празна не оставаше.

Тези беседи, симфонии на живота, красиво се пъстреха от живи случки, примери, малки разкази из живота, които могат да се нарекат словесни етюди или образци за прилагане на Словото. Ето един от тези етюди, предаден с мои думи:

„Надниквам в скромния кабинет на един голям учен. Голяма писалищна маса, голям шкаф-библиотека, пълна с книги, и 2 – 3 стола. На един стол пред масата стои самият учен – човек с озарено, одухотворено лице, с поглед съсредоточен, отправен в далечината. Той седи, дълбоко замислен, рови се в паметта си, иска да си спомни нещо. Става, преглежда няколко книги и погледът му се спира на едно от листенцата, на което е написано заглавието му, дългогодишния труд, готов вече за печат: „Разрешени спорни въпроси на живота и науката.“ Поглежда листчето и тихо се запитва: „Къде ли остана ръкописът ми? На никого не съм го давал, лош крак в кабинета ми не е влизал – къде ли е той?“ В този момент на вратата се почуква. Влиза вестникарче и подава вестник на учения. Той взема вестника, набързо го отваря и поглежда към научния отдел. Чете съобщения за нови открития в областта на науката и към края на колоната следва „Излезли нови книги от печат“. Окото му се спира върху заглавието „Разрешени спорни въпроси на

живота и науката“. Авторът – името на един негов студент. Крайно изненадан, но с лице пак така спокойно, одухотворено, той тихо прошепва: „Нищо, нищо от това, поне истината излезе на бял свят.“ Казвам си: Ето човека, който обича истината, живее и работи за нея. Надникнах пак в кабинета. Сега той ми се видя по-голям, по-светъл, а ученият – още по-вдъхновен, по-лъчезарен, със замисъл за нова работа, за нов труд.

Когато стремежът, интересът на учениците към духовна работа, към високо духовно знание порасна, Учителя изяви Словото в една форма лекции – окултни лекции. В тях той изнесе много методи и правила, закони и принципи за работа на ученика, на човека върху себе си – истински човек да стане.

В тези лекции Учителя-строител безболезнено събаряше старите, разколебани, разклатени основи на старото здание и на мястото им поставяше здрави, солидни, положителни основи на новата сграда, на новата култура. На мястото на гнилите греди, на изпочупените тухли и керемиди, той постави нови, огнеупорни греди, тухли, керемиди, минали през огъня на житейската печ.

Така Словото, излязло от тясната, малка стаичка на бялата къщичка на ул. „Опълченска“, дойде до големия салон на Изгрева, отдето стигна до високите върхове на Витоша и Рила. Тук покрай множеството беседи, утринни слова, лекции Учителя изнесе безброй мисли, теми за размишление, дето той с прозрението на голям музикант даде възможност чрез вариации на мисълта да се дойде до ядрото, съдържанието и смисъла на тези теми.

Ще кажа няколко от тези теми за размишление:

„Мисли върху трите извора на живота, които никога

не се размътват. – Живот без страдание, мисъл без съмнение, свобода без ограничение.“

Учителя донесе много блага и благословения на цялото човечество, но какво остави? – На този въпрос ще отговоря на българския народ. Той знае с какви блага го е надарила майката земя, обаче българският народ не знае, а трябва да знае с какви духовни блага и богатства го е надарила Божествената майка – Любовта.

Учителя донесе ключа на Великото Слово Божие и с този ключ отвори богатата съкровищница, онази необятна, неизчерпаема духовна мина и я остави да се ползува от нейните блага цялото човечество, целият свят. От ръцете на тази мина се точат безброй нишки, които като подземни и надземни жили опасват сушата на цялата Земя. По тези пътища идват и ще идват хора със силна воля, със силен стремеж към духовното, направо да черпят от това богатство, от ръцете, които щедро дават.

От сърцето на тази мина извира енергии, които се носят по водните сили на реки, морета и океани в целия свят. По тези пътища идат и ще дойдат хора с благородни сърца и отворени души, да черпят направо от Извора на това сърце. Идат и ще дойдат ония хора, които искат да чуят пулса на Всемира.

От главата на тази мина се пръскат лъчи от светлина, които проникват цялото пространство. По този път като по въздушни антени идат и ще дойдат хора със светъл ум и творчески дух да се свържат направо с главата на това голямо богатство – с извора на великото Слово Божие, за което е казано:

„Глава на твоего Слово е истината“.

Тук е мястото да изнеса онези пророчески думи, които Учителя е казал за това богатство:

„България ще бъде духовен кредитор, духовен, разсадник за целия свят“.

Питам тогава: Не трябва ли да пазим богатството като зеницата на очите си?

Гости от Латвия (1937 г.)

ПО СЪПКИТЕ НА УЧИТЕЛЯ

Изгрев, 12 септември 1950 г

Любезни брат,

Учителя нареди една красива традиция: през лятото да се отива на Рила, на Седемте Рилски езера. Колко трябва да благодарим на Учителя, че ни е помогнал да обичаме планината и да я посещаваме. През цялата пролет Братството на Изгрева правеше общи екскурзии поне веднъж седмично на Витоша. Още през пролетта мнозина запитваха дали ще се отива това лято на Рила. Интересът беше голям. След като се организира всичко, на 19 юли потегли първата група за Рила. На 20 – втората група с автобусите на „Балкантурист“. После следваха другите групи. Следобед към 2 часа сме вече на второто езеро. Цяла година не сме идвали тук и с интерес гледаме езерата и върховете. Всеки кът тук е свързан в нашето съзнание с някоя сцена из живота на Учителя. Ето тук, на тази полянка, бяхме наредени около Учителя и се поведе интересен разговор. Ето второто езеро, по което ходеше Учителя с лодка. Тази година това езеро е покрито повече от друг път с белите цветчета на водното лютиче.

Това лято се събрахме на Рила повече от 180 души. Стараехме се да внесем тук в живота си този ритъм, който ни е оставил Учителя. Всяка сутрин редовно, при мъг-

ла и вятър, ние се изкачвахме на Молитвения връх преди изгрев слънце. Тук чувствувахме живота присъствие на Учителя и на Светлите братя. След молитви и песни прочитяхме беседа. Реши се засега да се изкарат рилските беседи. Това лято прочетохме „Ценното из книгата на Великия живот“ и почнахме „Царският път на душата“. След слизание от Молитвения връх, при някое от езерата ние играехме паневритмия. Някои дни правехме паневритмията на първото езеро, за да донесем сухи дърва на бивака за нуждите на вечерния огън. Брат Димитрий Стоянов както друга година, пак уреди баня за нас. Имаше и трудови дни, през които слизахме долу, за да поправим пътя между първото и второто езеро. Всяка вечер имаше молитви при огнището, а два пъти седмично имаше вечерен огън, при който се изпълняваше литературно-музикална програма. Продоволствието и общите обеда бяха отлично организирани. Често групи музиканти даваха концерти следобед.

Някои от братята и сестрите четеха реферати, например Методи Константинов – върху геомантията, сестра Ярмила – върху физиогномията, а оперната певица Лиляна Табакова – върху живота и делото на Орфея. Тя свързва орфеизма с богомилството и разгледа Орфея в светлината на Учителя. По-малки или по-големи групи устройа екскурзии до Дамга, до Мальовица, до Рупите и пр.

Времето през цялото летуване беше топло, слънчево с изключение само на няколко дъждовни и мъгливи дни.

Тия, които са пътували из нашите планини, казват, че най-красивото място в България са Седемте Рилски

езера. Никъде няма наредени по един такъв красив и умен начин амфитеатрално седем езера.

Имаше доста гости от провинцията. Филип Стоицев беше организирал малък оркестър, за който беше хармонирал песни от Учителя. Между другото заинтересуваха слушателите някои от новите, неиздадени досега песни от Учителя, а именно „Марш на светлите сили“, „Малкият планински извор“, „Играта на поточето“ и пр. Някои братя и сестри съчиниха текст на песента „Малкият планински извор“. Тези песни могат да се намерят в новата песонопойка, на стр. 135, 141, 147.

През втората половина на месец август се формираха групи за слизане. Последната група слезе на 23 август. Като се върнахме в Изгрева, започнаха приготовленията за събора, който се състоя на 27, 28 и 29 август. Бяха поканени и ръководителите от провинцията, за да разгледат някои въпроси из живота на Братството през последната година.

Съборът мина много тържествено. И тук се чувствуваше присъствието на Учителя и на Светлите братя. През трите дни на Събора имаше концерти. Първият концерт се състоя на 27 вечерта. На него се изпълниха песни от Учителя от певиците Лиляна Табакова и Емилия Михайловска. Сестра Мария Тодорова изсвири няколко песни от Учителя на пиано, а брат Асен Арнаудов изсвири песни от Учителя на арфа.

На втория концерт новосформираният малък оркестър на Филип Стоицев изпълни пак песни от Учителя. Имаше и други номера. А третият концерт се състоя на 29-и вечерта на полянката. Тук между другото се прочете протоколът на събранието на ръководителите. Както

на езерата, така и на събора всички бяха обновени, освежени, с нова светлина и нови идеи за работа.

Поздрав до всички братя и сестри.

Ваш верен Б. Боев

Концерт в летния лагар на Братството

&

КРАСОТАТА НА РИЛА

Изгрев, 20 септември 1950 г.

Любезни брат,

О, първо езеро Махарзи! При идването от Изгрева ти първо ни посрещаш. Като минем една височина, с особено вълнение поглеждаме твоите тихи, сини води. При идването и виждането ти изпъква в нас в живи образи всичкият този вълшебен кът, който ти пазиш оттук. Над тебе величествено се издига Молитвеният връх, дето сме прекарвали незабравими часове. Слизаме до твоите брегове. Стъпваме на полянката, дето толкова пъти сме играли паневритмия с Учителя. И той на връщане от паневритмия сам е носел на рамо сухо дърво за нуждите на общежитието.

Скоро вече сме при второто езеро – Елбур, край което ще бъде нашият стан. След кратка почивка и построяване на палатката привечер мнозина се изкачват на Молитвения връх. Тясна пътека води към него. Върху голяма скала край пътеката са написани думите:

Пази свободата на душата си!

Пази доброто на сърцето си!

Пази светлината на ума си!

Пази силата на духа си!

Един брат се зае да издълбае върху камъка с длето и чук тези думи, за да се увековечат. Този брат и на други

места е издълбал върху скалите свещени изречения, например:

*„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“ и
„Люби Бога,
Обичай ближния си,
Търси съвършенството!“*

Тези изречения, издълбани върху гранита, с хилядолетия ще поучават бъдните поколения.

На Молитвения връх прекарахме в мълчание. И сега звънят в ушите ни словата на вечните истини, произнесени тук от Учителя. На този Молитвен връх почнахме да се изкачваме от 1932 г., а по-рано за молитвен връх ни служеше възвишението между второто и третото езеро.

Още след слизането си от Молитвения връх посещаваме чешмичката. Там прекарваме известно време в мълчание и в тих разговор с водите, които се изливат от мраморните ръце. Чешмичката има оригинална архитектура. Белите камъни, с които е изградена тя, са донесени тук с раници или на гръб от далечни места. С любов ги е нареждал Учителя.

От днеска почват чудните дни при седемструнната арфа на Рила. По време на нашето пребиваване тук, в свободното си време, ние единично и на групи посещаваме всички езера и върхове. Отиваме при Езерото на съзерцанието. Тишината, която цари тук, ни поглъща. Вгълбени в себе си, ние чувствуваме лъха на Вечното и Безкрайното в света.

Посещаваме мястото на палатката на Учителя. У нас неволно възкръсва сцената с идването на французите. Когато те дойдоха тука, при Учителя, изпяха няколко песни на Братството с български думи. Това трогна

всички. След това един от тях се обърна към Учителя с възторжена приветствена реч, на която Учителя отговори с няколко думи, които могат да бъдат завет към бъдещото човечество.

Мястото около палатката е украсено с бели камъни. Всяка година братя и сестри, като намерят някъде красиви бели камъни, ги донасят тук, за да украсят тази полянка, гдето сме имали високоидейни разговори с Учителя.

Посещаваме третото езеро – Балдер-Дару, край чийто брегове толкова пъти сме играли паневритмия с Учителя. Посещаваме и близкото езеро Близнака – четвърто по ред. Тук човек като че ли се пробужда и съзнава себе си като душа, отворена да възприема говора на планината. Тук Учителя е прекарал с французите няколко часа.

Изкачваме се до петото езеро – Махабур – най-обширното от Седемте езера. Още по-нагоре е шестото езеро – Сърцето. То е най-дълбокото от Седемте езера. Още има ледени късове тук-таме по неговата повърхност и снежни преспи на единия му бряг. Който дойде до Сърцето, неволно престава да говори и има силно желание да прекара тук в съзерцание по-дълго време.

Изкачваме се по-нагоре до седмото езеро – Шемхаа, или Главата. Връщаме се през Езерото на Чистотата. Това езеро, понеже е настрана, е по-рядко посещавано от туристи. Тука, седнали върху скалите край бреговете му, сме имали интересни разговори с Учителя. Бистри, кристални потоци се вливат в това езеро, отдясно на един циркус. Който го посети, трябва да види и красивия извор, изливащ водите си в него.

Който дойде на гости на Рилските езера, трябва да посети и тъй наречения Салон на Съзерцанието или Раз-

мишлението. Този тъй наречен Салон се издига над езерото на Съзерцанието.

Какво представлява Салонът? На този връх има грамадни скали, които заграждат една полянка, наречена Салон. Можем да кажем, че Салонът е едно от най-мистичните и най-красивите места в тази част на Рила. Чудна е гледката оттука: пред теб в далечината се издигат Рупите с особените си очертания. Оттук те изглеждат тъй близо до нас. Ние неволно се отдалечаваме един от друг за известно време, за да доловим шепота на Вечния, да доловим и говора на Рупите... Нещо силно, мощно, тайнствено иде от Рупите. Всеки, който посети езерата, непременно трябва да посети и Салона.

За пръв път посетихме езерата с Учителя през август 1929 г. Тогава летуването още не беше организирано. Вместо палатки имаше навеси. Помня една подробност при връщането. Сутринта рано Учителя каза, че трябва с най-голяма бързина да подготвим денковете, за да тръгнем към Сапарево и Дупница, но мнозина се забавиха. Учителя силно настояваше да работим по-бързо, обаче тръгнахме със закъснение. Друг път Учителя не е настоявал за такова бързо тръгване. После разбрахме причината. Между Дупница и Радомир завала пороен дъжд и причини голямо наводнение при с. Долна Диканя. Ние бяхме с автомобили. Когато наближихме селото, водите на местната река се издигнаха и наводниха селото, като покриха всички улици. Автомобилът на Учителя и още един автомобил едва минаха реката. Понеже нивото ѝ се покачваше постоянно, ние бяхме принудени да се върнем в Дупница, където преспахме.

Едно лято, доколкото помня, през 1930 г., палатката

на Учителя и много други палатки бяха по склона на стария Молитвен връх. Един ден заваля дъжд, който се превърна в сняг. Учителя видя, че мнозина братя и сестри не бяха много радостно изненадани от снега. Тогава той отиде зад своята палатка. Там имаше един брат. В негово присъствие Учителя направил едно движение с ръка и произнесъл няколко думи. И като се върна пред палатката, снегът веднага престана, облаците се пръснаха и се показа слънцето.

Мнозина са имали опитността да чуят неземна музика при езерата. Такива примери има много. Има случаи, когато няколко души едновременно слушат такава музика. Аз ще разправам един пример. Една сестра, като се събужда сутринта и излиза от палатката си, вижда, че се е успала и че слънцето току-що с първите си лъчи е позлатило скалите над Близнака. Тя вижда, че вече всички са на Молитвения връх и молитвата е почнала. Понеже се стеснява да отиде така късно на Молитвения връх, тръгва сама за петото езеро Махабур. Там прави своята молитва и завършва с „Отче наш“. Тогава чува грамаден хор отсреща. Хорът като че ли е от неколкостотин души и пее песен на няколко гласа. Песните са мистични, с духовен характер и до известна степен приличат на нашите песни, но не са нашите. Тя слуша захласната известно време. След това се връща в своята палатка и заплаква от благодарност, че е имала тази опитност.

Едно лято Учителя препоръча да нареждаме от бели камъни разни фигури, думи и изречения върху земята. И досега има тук-таме запазени такива надписи и фигури. Например и сега, като отиде човек на полянката над Езерото на Чистотата и слезе малко под Харамията, ще

види от бели камъни. наредена окръжност с точка, думите: „Бог е Любов“, „Ум“ и др.

Едно изречение, което Учителя каза при езерата, ми направи силно впечатление. Той каза: „Всяка тревичка, ако съзнаваме живо, че в нея живее Бог, има магическо действие и може да лекува всички болести.“ Това изречение показва с какви мощни сили може да разполага човек, стига да е будно неговото съзнание.

Учителя каза веднъж:

Да се запечатат живо във Вас красивите образи, които виждате тук, на планината. И като слезете долу на полето, често да възкръсват във Вашето съзнание тези образи. По този начин вие правите връзка с планината и нейните енергии протичат във Вас и ви повдигат.

Когато слезем на полето, ние почти всеки ден посещавате вътрешно езерата. Всеки ден идваме тук и черпим от тези енергии. От полето всеки ден идваме тук на гости, за да се обновим и опресним.

Ще завърша с няколко мисли от Учителя върху дишането:

Ако дишате добре, може да останете и 120 години на Земята. Ако не дишате добре, едва ще изкарате 30 – 40 години. Дългият живот зависи от дълбокото и правилно дишане. Дишането пък зависи от правилното мислене и чувствуване. Дишайте дълбоко и мислете, че Божието благословение иде върху човека чрез въздуха. Дишайте съзнателно и с любов. Като ставате от сън, преди да започнете каквато и да е работа, направете няколко дълбоки вдишки. Дишането помага за оформянето на човешкия характер. Правилното дишане усилва светлината на ума и топлината на сърцето. Правилното дишане прави лицето красиво. Щом започне човек да диша правилно, бръчките от лицето му постепенно изчезват.

Съвременните хора дишат бързо и повърхностно, в една минута правят 20 вдишки и издишки. Това е извънредно много. Като се учи да диша правилно, човек трябва постепенно да намалява вдишките, да дойде до два въздушни обема в минута. Това се постига постепенно в продължение на няколко години, а не изведнъж. Всички болести се дължат изобщо на неправилното дишане. Бързото и повърхностно дишане е опасно за организма. Правете опити сами да се лекувате чрез дишане. Правете сутрин, преди обед и преди вечеря по 12 – 19 упражнения за дишане. Във време на дишане можете да четете „Отче наш“ или „Добрата молитва“. Дишайте, задържайте и издишайте въздуха спокойно, бавно, за да можете в едно дихателно упражнение да прочетете цялата молитва. Някой се помоли набързо и казва, че молитвата му била приета. Не, молитва, която не е придружена с бавно, спокойно и ритмично дишане и мислене, не се приема.

Ако човек може да задържа въздуха поне до 30 секунди, той ще се справи с много от своите неразположения и болести. Главоболие, стомах, парализа и пр. – всичко това изчезва. Напълни гробовете си с чист въздух и тогава говори. Като ученици вие трябва да се лекувате с дълбоко дишане. Който не диша дълбоко, не може да бъде ученик на новото учение. От каквато и болест да страдате, търсете изход в дълбокото дишане. Няма болест, която да не може да се лекува чрез дишане.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

ЛЕТУВАНЕ И ЕКСКУРЗИИ НА ПЛАНИНАТА

Изгрев, 15 ноември 1950 г.

Любезни брат,

Тук желая да изложа летуването на Учителя с Братството на „Яворови присои“ през 1933 и 1934 година.

Учителя започна летуването на планината с Братството в 1920 г. През тази година той летува на Сините камъни над Сливен (Стара планина), на палатки, с много братя и сестри предимно от Сливен. През 1921 г. Учителя летува с много братя и сестри, голяма част от които от София, при село Ракитово, в един живописен кът на Родопите всред иглолистни гори в т. нар. Циговия чарк. През това летуване Учителя построи заедно с братята и сестрите една хубава чешма в околността.

В 1922 г. Учителя летува в Чамкория (Боровец), в така нареченото Горско училище, с много братя и сестри от София и провинцията. През време на летуването той организираше много често излети из околността, особено до красивата полянка Шумнатица, а също и до Мусала. През 1924 г., през месец август, Учителя летува при долните Мусаленски езера, на едно възвишение, което се спуща надолу от Мусала като било и разделя долината на Бели и Черни Искър. Местността, на която летува Учителя върху това било, той нарича „Незайният връх А-Б Б-А“. Тук той е бил с малка група

ученици от специалния клас, пред които е държал няколко беседи.

От 1925 г. започват редовни летувания на Мусала. Бивакът се установяваше при долните две Мусаленски езера и всяка сутрин се излизаше за слънчев изгрев на връх Мусала. През тези първи години пребиваването там продължаваше от 3 – 5 – 7 до 10 дни. Тези ранни екскурзии се правеха при по-сурови условия. Повечето братя и сестри бяха без палатки, имаше само навеси, а мнозина нямаха и навеси и бяха изложени на дъжд и на сняг. Спасителни бяха само огньовете, край които се сушаха и грееха. Такива общи мусаленски екскурзии имаше през 1925, 1926, 1927, 1928 и 1929 година.

От 1929 г. започват редовни летувания на Седемте Рилски езера до 1942 г. включително, с прекъсване две години – 1933 и 1934 г. През тези години именно летувахме на Яворови присои. До 1939 г. имаше общи летувания на езерата, а през 1940, 1941 и 1942 г. нямаше общи братски летувания, но Учителя отиваше на езерата с малки групи от 7 – 10 души, с престой 5 – 6 дена. След 1929 г., макар да нямаше общи летувания на Мусала, Учителя го посещаваше понякога с малки групи, например в 1934, 1937, 1938, 1939 и 1940 година.

Ще се спра на нашето летуване на Яворови присои. Това е една извънредно красива живописна местност, покрита с иглолистни гори в подножието на Резньовете. През Яворови присои дълбоко в дола тече Бистришката река. До Яворови присои отивахме по няколко пътища: през с. Бистрица, през с. Симеоново, направо или през хижа „Алеко“. Ангажирахме бистришки каракачански коне за багажа.

Първата работа на Учителя след построяването на палатките беше намирането на извори. Той намери един извор близо до бивака, но сред мочурища и кал. Предстоеше голяма работа, за да се разчисти тази местност. Местехме с лостове грамадни скали. След няколко дни местността се преобрази. На мястото изникна красива чешма, украсена наоколо с камъни, наредени с вкус. При чешмата се постлаха каменни плочи и всичко доби оригинален вид. Учителя потърси полянка за паневритмия и намери такова място над бивака. С общи усилия това място беше изравнено. Там всеки ден се изпълняваха паневритмичните игри. След няколко дни върху полянката се очерта ясният кръг на паневритмията.

В тази вълшебна местност се заредиха красиви дни, изпълнени с най-разнообразни занимания. Сутрин от едно възвишение посрещаме слънцето с молитви и песни. Често при изгрева Учителя държеше беседи. След паневритмията имаше беседи или почвахме обща работа за обзавеждане на лагера. Вечерният огън, на който Учителя присъствуваше винаги, беше един красив завършек на деня.

Яворови присои се намират на голяма височина – на 2000 м., и оттук има обширен простор – виждат се Софийското поле, Стара планина, Лозен, Плана планина и др. Над Яворови присои се издигат Резньовете, мощно надвиснали над нас като покровители и пазители на тези свещени места.

Тук цари една тишина, която те завладява и те кара да се вгълбиш в себе си, за да слушаш гласа на вечното и непреходното, който ти говори. Яворови присои са

едно от най-мистичните места на Витоша. Тук е място на чистота и мир, където човешкото съзнание се издига в един мистичен свят.

Под нашия лагер намерихме едно красиво място – Морените. Това са грамадни блокове, разхвърляни като каменно море. Под тях текат водите, които слизат от Резньовете. Морените са заградени отвсякъде с гори. Това е идеално място за размишление и молитва.

През време на нашето летуване правехме понякога излети до Резньовете. Тръгвахме в 2 часа след полунощ. Служехме си с електрически фенерчета. Целта беше да посрещнем слънчевия изгрев оттам. Минавахме Пиперката – едно възвишение, после през снежната преспа, която беше още запазена на едно усойно място под върха и стигдохме навреме на Резньовете. На връщане минавахме през така наречената Самодивска поляна.

Беседите, които Учителя държеше на Яворови присои през 1934 г., са печатани в томчето „Великото в живота“.

След тези две летувания ние често идвахме тук, за да възкръснат живо в съзнанието ни красивите моменти, преживяни с обичания ни Учител. Тук всяко кътче е свързано с незабравими спомени за него.

Ще завърша с няколко мисли от Учителя:

Не може да диша онзи, който не знае правилно да мисли. Той трябва да съсредоточи мисълта си дълбоко в себе си и да каже:

„Господи, Благодаря Ти, че Си Влязъл в мене“.

Щом каже така, човек може да поеме въздух, да приеме Божиите блага в себе си. А при издишването да каже мислено: „Благодаря Ти Господи, че остави Своето благословение в мене.“

Целия ден ще дишаш, ще Викаш Господа. Той Влиза и излиза в тебе, ще се разговаряш с Него и ще благодариш за това, на което те е научил. Ако те боли крак, дишай за крака си и благодари на Бога, че те е посетил. Докато болката не мине, не преставай да дишаш дълбоко и да любиш Господа. Каквато и болка да имаш, с дишане можеш да я излекуваш. Дишайте дълбоко, спокойно, бавно, ако искате работите ви да се нареждат добре.

Къде е Господ? – Навсякъде. Бог е във Въздуха, в светлината, във Водата и в храната. Следователно, ако не можете да приемате въздуха, светлината, водата и храната правилно, нищо не можете да постигнете. Като ядете, като дишате, като мислите, като възприемате светлината, ще облечете новите, празничните си грехи. Това са велики процеси, за извършването на които се иска будност и велико съзнание. Празничните грехи подразбират свято отношение към тези процеси. В това стои новото в света.

Обичайте баща си и майка си, обичайте братята и сестрите си, приятелите си, всички хора, но над всичко поставете любовта си към Бога. Каквито жертви и да са направили хората за вас, никой не е направил това, което Бог е направил. Който вярва в Него и Го люби, той свети. Усъмни ли се в Него и престане ли да Го люби, той веднага потъмнява.

Има един закон, според който вие не можете да направите и най-малкото добро, ако не любите Бога. Когато човек разбере, че любовта на Бога към всички хора е еднаква, поради което има предвид нуждите им, само тогава любовта на човека е проява на Божията Любов.

Като не познават себе си, нито познават силите, които се крият в тях, хората се оплакват от условията, от обществото, в което живеят, от народа и пр. Те не подозират, че като творци, като хора със способности

могат да излязат над всички условия, над всички среди и да живеят както разбират.

Ако човешкият мозък и вибрациите на нервната система на човека са еднакво нагласени с тези на възвишените същества, той би могъл да види техния образ, да се слее с тяхното съзнание. Значи, ако умът и сърцето на човека са нагласени според ума и сърцето на някой ангел, на някое възвишено същество, той би могъл да влезе в общение с неговото лице, очи, уши, уста, нос. Само при това положение ангелът би могъл да спре при човека. Той ще му се усмихне, ще го поздрави, ще му даде такъв прием, какъвто никои не му е дал.

Пожелавам ви всичко хубаво и светло!

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

Общение с Божествения свят на Изгрева

ЖИВОТ, ПОСВЕТЕН НА БОГА

Изгрев, 12 януари 1951 г.

Любезни брат,

Тук желая да ви опиша един ден на Изгрева с Учителя. Пролетен ден. Цъфналите овощни дървета правят Изгрева приказно красив. Сутринта рано при изгрыващите слънчеви лъчи играем с Учителя паневритмия на полянката. След свършването на паневритмията всички се приближаваме към Учителя, поздравяваме го с новия ден. Заобикаляме го и не принудено започва разговор както винаги след паневритмията.

По едно време Учителя каза:

Иде глад на земята! Пригответе се, та когато дойде гладът, да сте готови.

Една сестра каза: „Много Ви благодарим Учителю, че ни казахте това, та да можем навреме да се приготвим – да си набавим жито, картофи, фасул, ориз, брашно и пр.“

Учителя каза:

Не говоря за такъв глад. Иде глад за Словото Божие. Пригответе се за него. Та като дойдат гладните при вас, да ги нахраните.

След това разговорът премина на друга тема. Стана доста топло и Учителя предложи да седнем на тревата и да продължим разговора. Тревата беше суха и топла. Красива беше картината, така насядали около Учителя,

огрени от топлите слънчеви лъчи. Сред разговора Учителя каза:

Мнозина искат да са близо до мене, като вървят след мене. Обаче кой е най-близо до мене? Човек може да е физически близо до мене, а всъщност да е далеч. Други може да са физически далеч, а да са най-близо до мене. Най-близо до мене е онзи, който чете Словото, което съм дал, защото той се свързва с онзи Божествен Дух, Който е говорил чрез мен. Ето защо четенето на беседите и лекциите е най-доброто средство за сближаване с мен.

Един брат попита: „Учителю, вие толкова говорите за вярата. Каква трябва да бъде тя?“

Учителя отговори:

– Детинска.

И после продължи:

Ние тук се печем на слънцето. Знаете ли колко е спечелил Всеки от Вас, като е огряван така един час от слънчевите лъчи? Той е спечелил за един час толкова богат-ство, което е равно на една кола, натоварена догоре със злато на кюлчета.

Учителя стана, понеже дойдоха и му казаха, че са дошли гости от града, които желаят да говорят с него. Той отиде в гостната стая, където ги прие. След като прие още няколко души, той се прибра горе. Всичко утихна на Изгрева.

Към 10.30 часа Учителя слезе от стаята си, влезе в големия салон, седна на пианото и почна да свири. Музиката, която излизаше изпод пръстите му, беше съвсем нова, импровизирана в момента, но проникната от мощ и сила, които повдигаха душата към вечното и възвишеното. Постепенно около Учителя се събраха доста ученици. Преди всичко дойдоха доста от свободните

брата и сестри-музиканти с нотни листове и почнаха да нотират това, което той свиреше. По едно време Учителя почна да пее едновременно със свиренето. Така се създаде нова песен с текст и музика. Песента се повтори много пъти от всички присъстващи. Музикантите бяха успели да я нотират. Това е един от начините, по които се създаваха новите песни на Братството.

След това започна интересен разговор върху музиката. Учителя каза:

Някой иска да развие гласа си. Знаете ли как може да направи това? При пеене да си представи живо, че пред него са гениите на музиката. И когато той живо си ги представи при пеене, то гласът му коренно се изменя, той се изпълва с вдъхновение и пее по съвсем нов начин. Как се обяснява това? – Той е направил вътрешна връзка с тези гени. И техните музикални сили се приемат и предават чрез него. Но като казвам музикални гени, не разбирам хора, а същества от невидимия свят.

България сега е страна, където се твори новата музика. Откак почна в България да се усилва музикалността, небето почна да става синьо като италианското.

Обедът отдавна беше готов. Всички в столовата очакваха идването на Учителя. Той редовно идваше на общите обеда. Държеше много на тях, за да може по този начин да се възпита колективното съзнание и да стане сближаване между всички ни. Тук ще кажа една интересна подробност, която ясно подчертава вниманието на Учителя към всички братя и сестри. Обедът беше свършен и тъкмо щяхме да четем молитва, дойде един закъснъл брат. Учителя чака да свърши и той обеда си и каза:

За него изпейте една песен.

След свършване на обеда Учителя стана и се упъти

към стаята си. Един брат се приближи към него и му каза: „Учителю, желая да говоря с вас, но не сега, а след като си починете горе.“

Учителя му отговори:

– Аз не отивам горе за почивка, а за работа. На Вълка затова му е дебел Вратът, защото сам си гледа работата.

Надвечер, след като беше приел доста хора от града и от Изгрева, Учителя се упъти сам към полянката. Там срещна една сестра близо до котвата. На минаване край нея, той се приближи и ѝ каза няколко думи. Ето какво ѝ каза:

Всеки ден размишлявайте по 10 минути Върху думите „Бог е Любов“. Това ще Ви ползува. При Всяка мисъл за Бога човек получава нещо.

След като направи една обиколка на поляната, Учителя се върна, взе една лейка от склада, напълни я с вода и почна да полива зеленчуците. Мнозина братя и сестри, като видяха това, го последваха, взеха лейки и почнаха да поливат. Учителя постъпваше по този начин. Той никога не караше братята и сестрите да работят, но сам почваше работа и после мнозина го последваха. Някой път вземаше мотиката и отиваше да прекопава зеленчуците.

Почна да се мръква. Учителя каза да запалим големите лампи на полянката. Тя се освети като ден. И там се събра целият Изгрев. Заедно с Учителя почнахме новите упражнения, които не всички владееха добре, а именно Слънчевите лъчи и Пентаграма. Слънчевите лъчи минаха през няколко форми, докато дойдат до окончателния си вид. Нямаше дванадесет лъча, насочени към един център, но имаше само няколко лъча успоредни, които се движеха в права линия напред и назад. След

като изучиха добре движенията в този опростен вид, Учителя даде дванадесетте лъча, насочени към един център, и един външен кръг около тях. Тъй че всичко се оформи постепенно. До късно играхме тези упражнения на осветената полянка. Всичко имаше приказан вид. Тъй се завърши този ден, богат с впечатления, с нови идеи и работа за делото.

През нощта наблюдавам стаята на Учителя. Той се е прибрал в стаята си, но колко често в течение на нощта запалва лампата и работи. Набират се няколко часа за спане, а останалите часове на нощта той е буден и работи за общото.

Красив пример за един живот, посветен през деня и през нощта в работа за Бога.

Пожелавам ви всичко хубаво и светло!

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

ЕЗОТЕРИЧНИЯТ ПЪТ НА УЧЕНИКА

Изгрев, 12 декември 1953 г.

Любезни брат,

Сега ще продължим разговора с Учителя за вътрешната, мистичната работа на ученика, почната в предишното писмо.

За Влизане във Връзка с напредналите същества трябва да се използват Старият и Новият завет. И ще се види, че най-важното условие е чистотата. После е важен и стремежът на ученика. Стремежите на човека да бъдат от същото поле, в което се намират и стремежите на ангелите, т. е. служене на Бога. И тези напреднали същества желаят да влязат във Връзка с другите същества, за да може да се работи.

Чистотата на Витоша спомага за Влизане на човека по-лесно във Връзка с ангелската йерархия. Но те не живеят на Витоша. Същото се отнася и за Рила, т. е. В много места на Рила те не живеят, но въпреки това тамошната чистота спомага да влезе човек във Връзка с тях. Изключение от това правят само най-неприсъпните места на Рила – там те живеят постоянно.

За да влезе във Връзка с напредналите същества, човек трябва да работи. Всеки ден да пречиства себе си. Колко непотребни мисли и желаниа има, които като мухи хвъркат около човека. Какви ли не безполезни мисли има човек. По-голямата част от живота му е прекарана в безполезни

работи. Когато Влезе в езотеричната страна на живота, той ще влезе в общение с невидимите. Но за да е подготвен за това, той трябва да бъде много внимателен, да не е способен на най-малката отрицателна мисъл, на недоверие, колебание и пр. Само тогава е готов да влезе в общение с напредналите същества.

В езотеричната страна човек трябва да влезе, когато е готов, понеже когато не е готов, е опасно, като има някоя отрицателна мисъл или отрицателно чувство.

Всички напреднали същества ръководят съществата на Земята. И ако не влезем във връзка с тези ръководещи същества, не можем да влезем във връзка с напредналите същества. Ако направиш услуга някому на Земята, ти ще имаш благоволенieto на тези висши същества горе и ще можеш да влезеш в общение с тях. А това значи да работиш за разпространение на новите идеи, да обръщаш души към Бога, да ги водиш към Бога, да помагаш за тяхното събуждане, тогава ще имаш благоволенieto на висшите същества.

За да може човек да влезе в общение с тези възвишени същества и с реалния свят, той трябва да е подготвен от миналото. Миналото и настоящето трябва да се свържат. Трябва да е работил в миналото, да не мисли, че ще може да влезе в общение, ако само сега направи нещо. Значи да има условия и от миналото.

Когато човек влиза в общение с ангелската йерархия, той трябва да има някоя работа, поради която трябва да влезе в общение. Той и те трябва да имат еднакъв интерес от това, както когато търговецът извършва операция от интерес.

За сношение с ангелската йерархия може да се каже следното: Частичният закон е във връзка с общия закон. Трябва по-рано да се приложи общият закон и тогава частичният. Това значи: Ако човек не може да влезе във връзка

ка с Бога, с никого не може да влезе във връзка. Като влезе във връзка с Бога, тогава ще влезе във връзка и с йерархията.

Преди да влезеш във връзка с френския народ, ти предварително ще изучиш външната страна на този народ: езика, нравите и пр. Докато не изучиш езика на Небето, как ще влезеш във връзка с невидимия свят? Песните, които съм дал с чужди думи, са все от този език на Бялото братство (Махар Бену, Венир Бенир и пр.)

Един брат попита как може да се научи на Божествения език. Учителя каза:

Божествения език отвътре ще си го сложите. За колко време ще го научи, то зависи от желанието на човека.

Най-първо човек трябва да си създаде едно духовно тяло, чрез което да се съобщава с невидимия свят. Усилия трябва да се правят за това – това е Всичкото. Зависи от усърдието.

Вие ще живеете едновременно два живота, ще държите двата метода:

1. Ще работите с хората, доколкото може да им се предаде истината на светски език.

2. Ще имате свещен час. Всеки ден ще се уединявате, ще съзерцавате, ще размишлявате върху най-възвишеното. Всеки ден да има уединение и размишление. Човек никак да не се безпокои за резултатите. Той ще има постижения. Защото безпокойството е голяма спънка, голям недостатък. Например някой често казва: „Толкова години съм се занимавал и нищо не съм постигнал.“ Това е спънка. Ти ще направиш молитва, концентрация, съзерцание, ще посееш семената и няма да се безпокоиш за по-нататък.

Концентрираният човек всякога трябва да обръща ума си към Бога като извор; значи обръща ума си към това, отдето иде животът на всички хора, отдето идват благата на всички хора.

Ще ви дам няколко упражнения. Най-първо ще ви дам едно упражнение за 10 дена. За 10 дена прочетете цялото Евангелие на Йоана, намерете във всяка глава най-важното положение – намерете такива положения, които да са скачени едно с друго и да идат като допълнение едно на друго. Има неща, които имат отношение към живота на Земята, други имат отношение към сърцето, трети към душата и четвърти – към духа.

Друга работа през тези 10 дена ще бъде тази: да гледате, да си представите съзнанието на Христа – как е гледал на нещата. Ще си представите едно същество, чийто живот и чието съзнание е свързано с Бога, съвършено е погълнато в своя живот в изпълнение волята на Отца.

Второ упражнение. За други 10 дена прочетете първите 10 глави от Йоана и от всяка глава си избирайте по 3 стиха за размисление. Същевременно през тези 10 дена размислявайте върху следното: „Ако Христос беше на мое място, как бих постъпил?“

Вие трябва да вървите по пътя на Христа. Друг път освен пътя на Христа няма. Изобщо в тази област трябва да се започне с Христа.

Трето упражнение. За следващите 10 дена проучвайте 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 и 19 глава от Йоана и размислявайте върху тях. Да влезете вътре в този Дух, докато дойдете да разбирате нещата. Сега сте по-близо до Царството Божие. По-лесно можете да придобиете нещо, отколкото по-рано.

Ще ви дам четвърто упражнение за десет дена, а именно: Вземете за размисление и концентрация първия стих от 15 глава от Евангелието на Йоана: „Аз съм истинната лоза, вие сте пръчките, а Отец ми е земеделецът.“ През тези 10 дена вземете за проучване Посланието към колосяните и си изберете някои стихове от това послание за размисление.

За Влизане във Връзка с Висшите разумни същества най-добрият начин е следният: човек да се стреми да служи на Бога. И тогава ще Влезе във Връзка с тези същества. Това е единственият начин да дойдат тези същества при човека и да му помагат. Човек трябва да работи, да развива в себе си известни сили, за да борави с една тънка материя. Това не е лесна работа.

Една сестра попита: „Как да стане човек проводник на тези сили?“

Учителя каза:

Вие се занимавайте със закона за любовта и ще дойдете до това. Законът за любовта води към това. Чрез любовта, чрез учене – този е пътят за Влизане във Връзка със съществата, които са завършили своето земно развитие.

Друг метод е следният: за да достигне човек общение с висшите същества, с ангелите, да мисли за тях, за тяхното съзнание. Моралът на хората е личен, а техният морал е общ. Хората търсят своите лични облаги, а те търсят общото благо. Мислете за техните идеи, за тяхната интелигентност, за тяхната чистота. Когато мислите за тях, изпитвайте любов към тях. Тогава те ще ви се изявят. Размишлявайте всеки ден върху напредналите същества. Това прави възможно общението и свързването с тях.

Когато сте при Рилските езера, да се молите не в палатките, а за целта да излизате на някой връх през нощта, след полунощ.

Една жена отишла при един светия, но него го нямало там. Тя помела, донесла вода, изчистила. Тогава той може да ѝ преподава. А някой отива наготово и иска да му преподава. Най-първо човек трябва да си представи, че духовният свят е пълен с разумни същества. И доколкото можем, да имаме тяхното внимание. От това зависи успехът на човека.

Човек постоянно трябва да държи в ума си, че живее пред куп свидетели. Той трябва да държи идеята, че около него има съзнания, които са будни. Най-първо той въз-приема техните мисли. Той има антена и с нея долавя мисълта им.

За да влезеш във връзка с учените хора, какво трябва да правиш? Трябва да учиш техните произведения. Например искаш да се занимаваш с Гюте или с Кант, или с Дарвин. Нали трябва да се запознаеш с това, което те са писали. Така ти се свързваш с тях. И като ги видиш, ще им кажеш: „Аз съм чел твоите книги.“ И ако не си ги чел, той не иска да говори с тебе.

Превод: Природата е произведение на разумните същества. Проучвайте сега природата, за да влезете във връзка с разумните същества, които са зад този порядък на нещата.

Аз мога да дам някому метод за запознаване с един ангел, понеже ангелите идват на Земята да помагат, когато някой човек има много големи противоречия. Ти, като отидеш да помагаш, запознаваш се с ангела на мястото, дето той е отишъл. Големите мъчнотии са мястото за запознаване с ангелите.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б. Боев

РАЗУМНАТА РЕАЛНОСТ

Записки при личен разговор с Учителя
на брат Боян Боев

Който иска да бъде здрав, да се храни с най-хубавата храна според трептенията на тялото си. Никога не преяждайте. Всякога ставайте от трапезата, преди да сте си дояли. Внасяйте достатъчно количество енергия в организма си чрез гореща и солена вода.

Изпотяването е Божие благословение. При всяко изпотяване се избърсвай добре и се преобличай. Всякога си лягай в 9 часа след пладне (в краен случай до 10 часа) и ставай в 4 часа заранта.

Винаги закусвай след изгрев и вечеряй преди залез на слънцето. Никога не лягай, докато не си си измил краката с гореща вода. Всяка вечер преди лягане се освобождавай от ненужните мисли, чувства и желания. Всяка вечер преди лягане си казвай: **Отивам горе да се уча, да се моля и да работя. Желяя да посетя небесната школа на Всемирното Бяло братство.**

Господи Исусе Христе, аз зная, че това е в съгласие с Твоята воля. Но Твоята воля на две не става.

Всяка сутрин при ставане от сън кажи си: **Мъдростта на Духа е съградила своя дом и затова Всичко в моя и общия живот е уредено и ще се уреди.** След всяко ядене измивай устата и почиствай зъбите. Сладката храна дава мекота, а киселата дава активност – деятелност. Гадание – врачуване на кафе, карти, боб и пр., дава само повод, за да се пробуди интуицията и тя да заговори, а така също да се развие и ясновидството.

Вложи в сърцето си милосърдието като първо условие за придобиване на любовта.

Да живеем, да работим и да пеем за Учителя на любовта – кой с ум, кой със сърце, кой с Воля, кой с душа и дух, а кой с Всичките заедно.

Когато имаш мъчноразрешими въпроси и не знаеш как са постъпиш, не бързай да ги разрешаваш, остави ги за другия ден. Вечерта преди лягане се помоли сърдечно и чакай през нощта насън да ти каже Господ как да постъпиш в дадения случай.

Всяка вечер след молитвата преди лягане изговаряй формулата: Аз отивам горе да се уча, да се моля и да работя.

По въпроса за женитбата Учителя каза: **Не съм против женитбата, но преди да си го направил, много мисли, а след като си го направил вече, ще търпиш.**

Най-трудното, но най-ценното на ученика е самообладанието в мисли, чувства и постъпки.

Любовта е извор, от който животът изтича, мъг-ростта – пътят по който светлината идва, а истината е цел, към която всички трябва да се стремим.

Преди да дойде Духът, трябва да предшества Любовта.

Божият Дух, Възлюбеният на нашите души, ще извърши Всичко за нас.

Сегашните хора от петите до главата са облечени в лъжата. От устата, от очите, от пръстите и отвсякъде все лъжа изнасят. Любовта не е любов, когато не ни освобождава от всички ограничения. Щом някой не умира, значи има живот, а щом има живот, има и любов. Да се занимаваме с гребни прояви за живота, това значи да вкарваме в стаята си чист въздух, а по-добре е да излезеш въвн от стаята на открито. А то значи да държиш мисълта за Бога. Някой път човек трябва сам да се

освободи. Ако ти чакаш дяволът да те освободи, то ти си изгубен.

Наука е туй, което съдържа единствената разумна реалност.

Колкото по-големи противоречия имате в живота, толкова по-далеч сте от реалността.

Да спреш един човек от пътя му, то е все едно да го умъртвиш. Всичко онова, което няма смисъл, то е смърт.

Разумната реалност никога не ни предава. А туй, което ни предава, не е реалност.

Неразположещието на хората е нещо живо – отделно, това не си ти. Вашето духовно тяло е изложено на известни промени и често вие сами си напакостявате.

Вие не сте изпратени на Земята, да обърнете света. Ако не можеш да внушиш на мечката да се отбие от пътя, то внуши на себе си да се отбиеш на дървото. Та с онова, което имате, ако се пренесете в един свят на съвършени същества, вие ще се измените.

Ще се занимавате със самообладанието на вашите мисли, чувства, желания, това е най-трудното нещо, но за ученика то е първата необходимост. Не мислете, че каквото ви е хрумнало в ума, че духът ви говори.

Когато духът е с тебе, и в пещта да си, ти си в безопасност. Духът е едно същество, което никога няма да ти измени.

Животът е проявление на същина, по-висока от живота.

Лихвата на природата е 5 стотинки за 100 години.

Да се образува най-напред мисловна централа и да се даде посока на мисълта. Единствената творческа сила, това е мисълта. Мозъкът на човека е една електрическа батерия, свързана с космическия свят. На Слънцето жителите издържат на една топлина от 35 милиона градуса.

Новото е: научете се да вярвате в оная светла мисъл, като оставите настрана всички ваши противоречия и слабости. Гледайте да минете през фазата на задължителната любов и да навлезете във фазата на свободната любов. Във фазата на свободната любов няма никакви престъпления.

За да може човек да разбере истината; трябва да бъде абсолютно чист. Най-голямата кал в света, в която нищо не расте, това е грехът. Има едно вътрешно свършено послушание, от което зависи целият живот на човека. Да възстановите истинското послушание.

Сърцебиенето не е болест. То се дължи на минаването през сърцето на много електричество, и то не по правилен начин.

Всеки един от вас да си образува един нов възглед.

Пиенето на вино е едно хипнотично състояние.

Изгубите 20 хиляди лева, това е едно условие, което за в бъдеще ще ви допринесе 10 пъти повече. Всички трябва да знаете, че има един разумен принцип, който се грижи за вашето развитие.

Да бъдеш доволен от твоего разбиране, да бъдеш доволен и от твоего неразбиране.

Животът е за онзи, който може да го живее. В моите очи страданието е една спънка.

Външната проява на живота се дължи на дълбоките вътрешни причини.

Числото е една от най-великите тайни.

СЕДЕМ ПРИНЦИПА

Записки при разговор с Учителя
след сутринните упражнения

1 август 1933 г.

На мисълта трябва да дадеш права насока. Тя е творческа сила. Този ритъм трябва да влезе в тялото. Когато ти си при някой водопад, какво му говориш? Той кряска повече от тебе. Колкото той по-силно крещи и вика, толкова ти по-тихо ще му говориш. Твое то тихо говорене съответствува на неговото високо говорене, понеже водопадът отвън е величествен, ти ще бъдеш отвътре величествен. В себе си ще говориш. И когато изгрява слънцето, в себе си пак ще говориш: „Колко е велик изгревът.“ Когато изгрява слънцето, всички викат, а пак тогава човек трябва най-тихо да говори. Той трябва да се моли. Молитвата е най-тихото говорене – шепот в себе си. Това е самовъзпитание.

Всякога, когато човек не върви в съгласие с един принцип, в него се образува гразнение. Ти си взел 7 метра плат за един костюм, можеш да го скроиш един сантиметър потесен, остава ти малко плат и казваш: спестих нещо, обаче трябваше целият плат да отиде, без да остане нещо. Друг го скроява по-широк и платът не достига. И в единия, и в другия случай е лошо. Не трябва да остане нищо, не трябва да има и недостиг. Например кажеш една лоша дума, която няма къде да я туриш, или кажеш една по-добра дума и тогава онзи, комуто си я казал, ще каже, че го ласкаеш; значи в тебе се ражда една по-добра мисъл, а в него една лоша мисъл.

И в движенията е същият закон. Защото всяко едно движение произтича от една мисъл. Един излезе от къщи и бърза; аз знам, че той към края ще върви полека. А пък онзи, който върви полека, към края ще върви бързо. А правилното е да се върви нито бавно, нито бързо. Светлината, каквато е в началото, такава е в края.

Някой път е най-мъчно човек да се освободи от старите навици. Човек, като дойде на упражненията, не трябва да има нещо, което да го смущава. Като дойде, да удари тъпана, т. е. да изпрати всички безпокойства.

Когато говоренето не е правилно, се образува дим, което показва, че големи количества енергия отиват напразно. Също така и мисълта си има свой дим.

Малките колелета се движат всякога по-бързо, отколкото големите.

Сърцето ти има ритъм, по този ритъм трябва да вървиш. За да познаеш ритъма, ти трябва да останеш спокоен и да туриш ръката на сърцето.

Някой човек, който има мисъл, приятно ти е да го гледаш като върви. В упражненията човек трябва да се потопи в движенията на природата. Когато вършиш нещо, трябва да имаш пластични движения. Всяка една проява трябва да има 7 качества в себе си, докато стане видима; трябва да съдържа 7 принципа:

1. Съзнание или мисъл.
2. Закон или съответствие.
3. Трепет (свещен трепет).
4. Полярност, т. е. два центъра, и да се движих между тях. Тези два центъра определят посоката на движенията.
5. Ритъм. – За да има ритъм, трябва да има определена цел.
6. Причина и последствие.
7. Род. – Има три рода: мъжки, женски и среден. Родът

е крайният резултат. Ти можеш да бъдеш мъж, жена или дете. За децата Писанието казва: „Блажени децата!“ А за възрастните – „Да бъдете съвършени!“ За мъжа е работата, а за жената красотата; редът и порядъкът в света се дължи на жената, а мъжът трябва да работи.

Тук не разбирам труда, който е задължение, а работата, която е по свобода, ти си свободен от карма. Когато не си свободен и има да даваш, то е труд, а пък като си свободен и никому нямаш да даваш, то е работа. Например рисуваш, четеш, пишеш и никой не те принуждава – то е работа. Жената ще пази красотата, която Бог е създал, да не се опетни. За мъжа е работата, за жената – красотата, а за детето Царството Божие. Най-голямото удоволствие е работата. Жената има една идея за красотата, тя не трябва да си туря мазнини на лицето.

Жената ще говори за любовта, мъжът за мъдростта, а детето за истината. Онзи е жена, в когото любовта живее. Онзи е мъж, в когото мъдростта живее.

Престъплението Всякога произтича от недоимък. Там където има най-голямо изобилие, не може да се прави престъпление.

Целият живот е една задача, която човек трябва да реши. Някой път лесно се решава, но мъчно се усвоява и постига. В природата са дадени всички начини, по които човек трябва да работи и да си пробие път. Вземи например тревата – тя седи и все мълчи и работи постепенно, неусетно развъртва пръстта и се изкачва над почвата. Семето има възможности, но то трябва да слуша какво му казват светлината и топлината – те са за него наставници, дават му лекции и ако ги слуша, ще се развива. Ако на последното цвете има сложена голяма плоча, то разумните същества, като дойдат, ще преместят плочата.

В природата съществуват силни и слаби и силните всякога помагат на слабите.

ЗЕМЯТА Е ГОСПОДНЯ

7 август 1933 г.

Който мисли, че ще се избави чрез лъжа, заблуждава се. Ако тук се избави, то горе ще го хванат в решето. Кармичният закон ще донесе всички нещастия. И всичките наши нещастия – сиромашията и др., се дължат на това, че са ни хванали в решето. При градежа на здание, ако се тури някъде една недоизпечена тухла, то когато и да е, тя ще даде своите лоши последици. Ти казваш: „Дано не ме хванат сега.“ Днес няма да те хванат, утре няма да те хванат, но един ден ще те хванат, ти ще се намериш в решето. Не може да отидат 1000 г. Най-късно до 100 години ще те хванат. Дяволът все ти казва: „Направи това, няма да те хванат.“ Обаче те хванат. Все уж няма да страдаш, а всъщност все страдаш. Имаше на Изгрева едно черно куче. То ухапа този и онзи и най-сетне го убиха. И с човека е същият закон. Миналата година някои обраха за една нощ всичките дюли на едно дърво. През друга нощ обраха 20 големи грозда, запазени и поставени в торбички на самите лози и ги продадоха. Аз знам кои са. Ако аз насоча ума си към някой такъв, то той или трябва да замине в невидимия свят, или най-малко трябва да напусне Изгрева.

Мене не ме интересуват плодовете, те са за мен нищо, но законът е: Плодът да си узрее на самото дърво. После някои от вас късат цветята! Нека те си цъфтят на самите корени, да красят нашите градини и да пълнят пространството със своя аромат. Вие ги помиришете, порадвайте им се, помилвайте ги и си заминете. А той ще се окичи с цветя. Това го правят в света. Един ден и те

ще заприличат на откъснати цветя. Плодовете и цветята носят здраве, ако хората знаят как да постъпват с тях. Откъсването на едно цвете се отразява зле на човека. Хората не знаят това. В Америка късат много цветя и всеки се кичи на палтото с лист или с цветя и затова всички американци страдат. Представете си, че при мен идва един и косъм по косъм изскубва всичката коса от главата ми. Главата ще оголее. Късането на цветята се отразява на Земята тъй, както скубането на косата на главата. Един плод, който е узрял на дървото и е готов да падне, могат да ви го дадат. Който иска да получи Божието благословение, да не пипа нищо ненавреме. Земята е Господня и ти си длъжен да изпълняваш Божия закон. Позволение ще вземеш за всичко. Свободата стои в разумното – позволеното. А другото са атавистични черти, т. е. черти, наследени от деди и прадеди. Малките погрешки трябва да се поправят, понеже стават големи, ако навреме не се поправят, тъй както от малките гниди излизат големи паразити. Вие не сте лоши, но сте пуснали много квартиранти да живеят във вас, на които сега не искате да им скършите хатъра.

Сега за тези хора условията се стесняват. За в бъдеще царството ще е на праведните. Невидимият свят урежда това. Праведните ще управляват. Мина времето на лъжата, кражбата и на всички други престъпления, тези хора нямат вече бъдеще.

На вашите квартиранти ще кажете: „Заради любовта на Христа няма вече да лъжете и да крадете.“

Люспите на гроздето трябва да се съвкват добре, защото само тогава са полезни.

Една погрешка лесно може да изправите, има закон: През гдето минавате, пазете всичко, като съзнавате, че всичко това е на цялото – Бога, че всичко идва от един извор.

В невидимия свят това, което няма сянка, то е реалното, а това, което има сянка, не е реално. Защото там предметите се осветяват отвътре. Висшите духове, когато слизат на Земята, те не се раждат, а сами си създават тела, свършват си работата, освобождават се и си отиват.

Учителя и скалата на материализма,
която той разклати с пръст

ДОБРАТА ХИГИЕНА

Витоша, 8 август 1933 г.

Никога не предавай твоя начин на мислене на другите. Той е само за тебе. Никога не казвай на другите „будала“ или каквато и да било друга обидна дума, защото будалкът и всичко друго отрицателно е в тебе и в такъв случай ти го изявяваш.

След всяко голямо нещастие ти благодари, че не е дошло друго по-голямо. Често ние търсим щастието там, едето го няма.

При посяване на всички семки, кокички от изядените плодове природата се отплаща. Добър е примерът на богатия унгарец, 150 форинта на когото са били върнати, след като крайно обеднял. Късмет имат само ония, които творят, сеят, произвеждат и пр. – хората с добродетели.

Всеки за себе си има един специфичен начин, по който трябва да работи и той трябва да го намери сам. Защото никой не може да му го каже.

Мозъкът на човека е една батерия, пълна с електричество, и болният, когато сам се лекува, трябва да знае как и къде да насочи мисълта си, за да може да препрати нужното електричество на болния орган.

Има известни болести, които се налагат на някои хора, и те не могат да се излекуват, затова не ги бутайте.

Най-добрата хигиена за човека е добре да мисли, добро да желае, добре да чувствува и добри постъпки да има.

Прасковата за болния стомах действа много добре. Най-хубавото грозде за ядене е черният мискет, той дей-

стВува благотворно върху симпатичната нервна система. После кой какво грозде да яде, някой път зависи и от разположението на човека.

На всички ви трябва една философия: да вършите Волята Божия. Всичко, каквото вършите, вършете го за Бога. Щом искаш да се осигуриш, ти ще боледуваш. Не, днес за днес живеете, защото утрешният ден си носи своето. Правилно е: ти, когато раздаваш от своето на нуждаещите се, раздаваш за себе си. То ще дойде пак в тебе в много по-голямо изобилие.

Във всички хора живеят по два индивида – единият е много добър, а другият – много лош. И по някой път те се сменят, единият излиза и отива да работи, а другият остава за хазяин в къщи.

ВЪТРЕШНАТА СВОБОДА

Записки при разговор с Учителя В големия салон
след лекцията и гимнастиката

Изгрев, 22 декември 1937 г.

Човек, който обича Бога, става даровит. Тогава, като искаш музика, ще дойдат от горе музиканти и ще те учат. Човек не може да стане учен, ако не дойдат при него учени! И не можеш да станеш човек любящ, ако не дойдат при тебе любещи. Не можеш да станеш добър, ако не дойдат при тебе добри.

Само когато дойде Бог отвътре, отогава ще дойде любовта в тебе. Ти ще влезеш вътре в себе си и ще отидеш при Господа.

Сега за Новата година да пеят квартет 4 стари сестри, 4 млади сестри, 4 стари братя и 4 млади братя. И ще ви кажа какво да пеете. Пейте тия думи: „За пръв път ще пеем квартет в живота си.“ Ако не може квартет, тогава соло. Ако не може и това, нека четирите стари сестри да изберат една стара сестра, също така и другите четворки, тъй че да имаме един квартет от една стара сестра, една млада, един стар брат и един млад.

Като се повдигнеш, няма да гледаш погрешките на хората. Това не е захласване. Цяла школа има.

Вие казвате „да се обичаме“, но това е механически. Искаш да прегърнеш някого, ще го целунеш. Това е механически. Обичаш някого и намираш една добра черта в него – това е любов. Каквото направи той, намираш го добро – това е любов. Три вида целувки има: физическа, астрална и умствена. Астралната е като изпратиш към

него хубаво чувство, а умствената е като изпратиш към него една хубава мисъл.

Работите в любовта не са объркани, а в безлюбието. Ако с една постъпка спрямо някого ти го ограничаваш, ти си отговорен, но ако с нея го подтикнеш към Бога, ти ще бъдеш възнаграден.

Женитбата е временен човешки порядък. В Божествения порядък не можеш да се жениш за две жени. Една жена трябва да имаш. И като умре тя, да не търсиш друга. Божествените женитби изключват други жени. Еднобрачие има там.

Старото учение е злоба, ненавист, омраза и пр., а новото учение е любов, милосърдие, кротост, въздържание, вяра и пр. Има един организиран и един неорганизиран свят. Грехът произтича от неорганизирания свят. Грехът е извън Божествения свят. Като правите погрешки, ще знаете, че сте в неорганизирания свят.

Христос казва: „Ония, които се сдобият с оня век, нито се женят, нито за мъж отиват.“

Ако беше ограничил Адама и Ева да не ядат от забраненото дърво, то те щяха да изгубят своята свобода. Няма по-хубаво нещо от вътрешната свобода!

Всички слабости на човека произтичат от сиромашия! Богат човек наричам оня, който има ум, чувство и воля намясто.

Кой човек е мъдър? Онзи, който изпълнява Волята Божия, е мъдър. Силен човек наричам оня, у когото почва да се проявява неговата воля. А пък всеки, който греша, няма воля.

Ти мислиш, че като целуваш някого, ще придобиеш нещо. Там е заблудението. Нищо няма да придобиеш. Ти мислиш, че като забогатееш, ще придобиеш нещо. Нищо няма да придобиеш.

Ако вие обещаете да изпълнявате Волята Божия, то-

гава аз Всичко мога да направя заради Вас. Но ако не обещаете, няма да го направя.

Ако една сестра е много красива и благородна, нито един няма да има желание да я целуне. Защото, като те погледне, тя те задоволява. Тя ти дава толкова много, че няма да имаш желание да я целунеш. И ако една жена иска да я целуват, тя не е толкова умна.

Христос е казал: „Ако Бог иска, от тия камъни може да направи чада Авраамови“. Този начин на прераждане, който имаме сега, ще се измени. Ще дойде друг начин: чрез Вселяване. Този начин, по който хората сега се прераждат, е нещо архаическо. Няма да бъде в бъдеще така.

Един брат и една сестра от новото учение се обичали. Братът казал на сестрата: „Ти си свободна. Прави каквото искаш. Ако искаш, ожени се. А пък остави ме свободен да те обичам! Аз само това искам! А пък прави каквото искаш, обичай каквото искаш, ожени се за когото искаш!“

При женитбата двойниците се преплитат. Щом се ожени една жена, нейният двойник се преплита с двойника на мъжа ѝ. При любовта няма преплитане, но при физическата любов има преплитане един с друг. Една жена има преплитане с мъжа си. Ако обича физически и другеиго, тя има преплитане и с него. Там е лошото.

Не трябва да има преплитане между трима души, а само между двама души. И ако мъжът, който има двойника си преплетен с двойника на жената, ако преплете двойника си с друга жена, там е лошото.

Има едно противоречие, което ще се разреши. Напредналите души са го разрешили. За тия, които не са напреднали, този въпрос е щекотлив. Трябва школа!

Женитбата трябва да стане по новия начин. Между мъжа и жената трябва да има три допирни точки: във физическия, астралния и умствения свят. После трябва

да се допълнят, астрологически трябва да се допълнят. После в жената трябва да е развито религиозното чувство. Тя Бога не обича, че тебе ще обича! А пък мъжът трябва да бъде съвестен, справедлив. Жената иска мъжът да бъде справедлив. А пък мъжът иска да го почитат, да го уважават.

Казано е: „В Царството Божие нито се женят, нито за мъж отиват, но са като ангели“.

Радвайте се, че любовта ще вземе надмощие. Има още малко време.

Всеки от вас има доброто желание, но няма методи.

Като видиш, че някое дете счупило шише с масло, което носи вкъщи, ти му купи ново шише, напълни го с масло и му го дай да го занесе вкъщи!

Та като видите хора със счупени шишета, вземете и им дайте ново шише с масло!

Сега съдбата иде! И праведните ще бъдат съдени най-първо и като мине тяхната съдба, тогава ще дойде съдбата на грешните.

ПИСМА ДО ЯРМИЛА МЕНЦЛОВА

Любезна сестра Ярмила Менцлова,

Много се радвам, че направихте връзка с Учителя. Вие се обаждайте от Париж и аз сегиз-тогиз ще ви пращам някои мисли от Учителя. Вие можете да запитвате Учителя и той ще ви дава упътвания.

На вашия партньор кажете това, което Учителят казва за него, а именно:

Той, за да се укрепи физически, за да подобри своето здраве, нека спазва следните правила:

1. Никога да не пие студена вода, а само топла. Особено след игра, както е изпотен, ако пие студена вода, може да си навреди.

2. Всяка вечер преди лягане да си мие краката с топла вода.

3. Всеки ден да прави упражнения за дълбоко дишане: 6 вдишки сутрин, 6 вдишки на обед и 6 вдишки вечерта. Вдишване бавно, плавно и дълбоко. Задържане на въздуха колкото се може по-дълго. Отначало да почне от 10 секунди задържане на въздуха в дробовете и постепенно да увеличава това време.

Както чухте, Учителя каза, че като дойдете идното лято тук и на Рилските езера с нас, той ще ви даде някои методи.

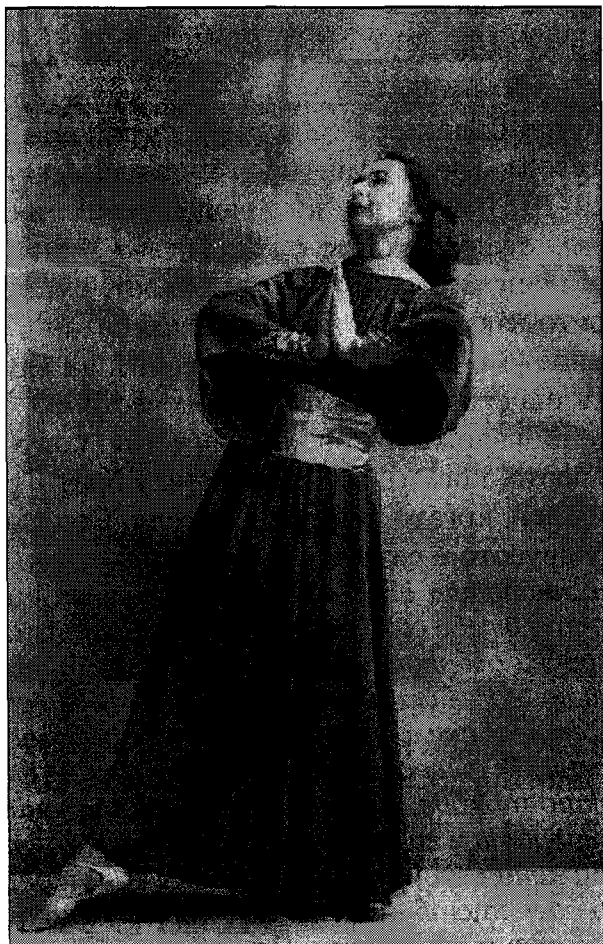
Поздравете и вашия партньор от мен, макар и да не се познаваме.

Пожелавам ви всичко най-добро. Приятно пътуване

и плодотворна дейност за повдигането на човечеството.

С братски поздрав:

Б. Боев

Ярмила Менцлова в Париж

Изгрев, 21 януари 1939 г.

Любозна сестра Ярмила Менцлова,

Получи се вашето писмо. Четохме го всички. Прочетохме го и на Учителя.

Хубаво ще бъде през това лято да дойдете с нас на Рилските езера, гдето отиваме с Учителя всяка година на палатки. Ще дойдат и много наши приятели от Франция. Вие можете да дойдете с тях. Тогава Учителя може да ви даде нови упътвания в тази област, в която работите. Вашето изкуство може да допринесе много за разпространението в света на новите идеи и за вливане на една мистична струя в живота на човечеството.

Тук ще ви изложи някои мисли от тия, които Учителя каза вечерта, когато бяхме събрани у брат Симеонов, и на другия ден, когато ви прие Учителя. Ето какво каза той между другото в разговора:

Когато направиш движението на смелост, ще развиеш смелостта в себе си. Същото е и за решителността и за всички други добродетели. Природата дава, когато не се стесняваш и правиш движенията, които чувствуваш. И движенията на смелостта, на разните добродетели не са произволни. Те съществуват в природата. И ако ние ги правим както трябва, тогава ние сме в хармония с тия сили на природата и ги приемаме в себе си.

Има движения на Истината. И ако ги направиш, ти премахваш препятствията от пътя. Движенията на Истината е отваряне на пътя. При движенията на Истината ще отстраниш препятствията, а пък при движе-

нията на Мъдростта ще се яви светлина и Всичко как-
Вото виждаш, ще го виждаш както трябва.

Хубаво е, когато движенията се придружават с песен.
Едновременно може да се пее от изпълнителя.

В нашите паневритмични движения има само контури на движенията и после ще се дадат подробности: съдържание и смисъл. Движенията на паневритмията съществуват в природата.

В бъдеще, когато хората ходят или вършат нещо, всичките им движения ще бъдат хармонични. А пък хармонично движение е това, което е придружено с мисъл, с чувство и с воля.

Пластиката е хубава за подмладяване. Има движения за подмладяване. Като гойде сестра Яримила втори път, ще ѝ дадем някои идеи за движенията на подмладяването.

За Рудолф Учителя даде следните съвети:

Дълбоко дишане, при което да задържа въздуха колкото се може повече. Да прави сутрин, на обед и вечер по 10 дихателни упражнения, при което да задържа въздуха по-дълго време.

Всяка вечер да си мие краката с топла вода.

Да не пие студена вода.

Да не си дояжда.

Нему му трябвават елементарни правила за здраве и никакви лекарства. В него има стълкновение между ума и чувствата и това се отразява върху сърцето му. Трябва да се образува единство, хармония между ума и сърцето му. Понякога от мозъка излиза електричество, а пък от симпатичната нервна система излиза магнетизъм и да няма между тях стълкновение.

Той си има термос. След игра да пие топла вода.

Горното Учителя каза вечерта. Ето що каза между другото на следващия ден при срещата с вас:

Движението е говор. Движението изразява някаква

идея, някаква мисъл. Музиката е движение. Движението е израз на музиката. Движението е външният резултат. В човечеството по-рано е било движението, и после звукът. Движението съществува по-напред, и после музиката. Едно движение е една музикална форма.

Сега това движение минава в една нова форма.

Всяко чувство се изразява с малки движения на лицето.

Вие сте дошли до едно основно разрешение – до идейния израз на движенията. Вие имате госта опити.

Движенията са мъмчалив говор. Този мъмчалив говор трябва да се изучава. Движенията на страданията се различават от движенията на радостта.

От всички народи трябва да се вземат движенията: от индусите, египтяните, асирийците, вавилонците, гърците, от сегашните народи и тия движения трябва да се съчетаят. Едни движения съставляват корените, други – клоните, други – цветът, а други уханието. И уханието трябва да се представи в някаква форма.

Това пластично изкуство може да се нарече „Разумни движения“.

Магията седи в следното: Едновременно умът, сърцето и постъпките да са в хармония. Каквото мислиш, да има съдържание и форма.

При това изкуство човек трябва да има три неща:

Надежда, която дава формите на нещата,

Вяра, която дава сила на нещата, и

Любов, която дава вътрешна изразителност.

Човек не трябва да се обезсърчава и да вярва, че Всичко ще се оправи.

Като дойдат страданията, изрази тия страдания във форма, в движения. И няма да мине дълго време и тия страдания ще се сменят. Нали когато се набаре цирей, човек трябва да го изстиска. Също така и когато дойдат

страдания, човек трябва да превърне тия страдания в движения и тогава ще дйде друго състояние, приятно.

Когато умът страда, трябва да се свърже с един хармоничен свят, с Бога! И когато дойдат тия движения на връзка с Бога, веднага ще станеш мощен.

Има закон как да се освобождава човек от тежките идеи и как да дойдат у него Божествените идеи; те са леките идеи.

Някоя възвишена идея изглежда слаба, но не е така.

Изкуството трябва да бъде за повдигането на човечеството. Вие ще внесете движения: физически, духовни и умствени.

Човек трябва сам да се ограничава и да се освобождава постоянно.

Поздравете нарочно вашия партньор Рудолф, макар и засега да не сме запознати лично.

Поздрав от Учителя.

С братски поздрав:

Б. Боев

Артистично изпълнение на сцената

Изгрев, 20 април 1939 г.

Любезна сестро Менцлова,

Хиляди поздрави от Изгрева! Получих писмото от Париж, в което се говори как вие сте се запознали с мнозина братя и сестри и сте играли пред тях някои наши песни, между другото и „Идилията“. Това ни много радва. Ако можете да дойдете с нас на красивите Рилски езера това лято, ще можете да играете и много други наши песни. На Езерата ние всяка сутрин играем паневритмията. Там има обширни красиви полянки край кристални сини езера и високи планински върхове.

Поздрав до вашия партньор и до всички други братя и сестри.

С братски поздрав:

Б. Боев

&

Изгрев, 18 декември 1947 г.

Любезна сестра Ярмила,

Получих ценното ви писмо, което отдавна очаквах. Благодаря за сведенията, които ми давате. Бог всичко ще превърне на добро. И каквото и да стане, каквито и спънки да има, делото на Учителя, делото Божие ще напредва. Днес има много жадни и гладни души. Техният брой е много по-голям, отколкото някои предполагат. И много души, които малко познават Учителя, имат свещени копнежи за нещо идеално, възвишено и честно. Те са готови души, които ние трябва да намерим, и те трябва да ни намерят. Невидимият свят ще упъти нас, ще упъти и тях, за да ги намерим. Броят на тези гладни души от ден на ден ще се увеличава, защото отиваме към една духовна епоха и работата на Божията нива от ден на ден ще се увеличава. Все повече ще се разширява полето за работа. Работникът, който работи за Бога, който работи за Любовта, който работи за своя брат, изпитва най-великата радост. Работата за Бога е висшият източник на радост и щастие и няма по-голямо осмисляне на живота от това човек да показва на хората пътя към Бога. Това е висшето осмисляне на живота.

Поздрав сърдечен от брат Крум, Борис, Кисьови и всички други. Вашето отиване там е ценно, защото вие ще им покажете най-вярно паневритмичните упражнения.

Пожелавам ви всичко хубаво и светло.

С братски поздрав:

Б. Боев

ПИСМО ДО РЕДАКЦИЯТА НА „САНЬЕРС ДУ
NOUVEL ENSEIGNEMENT“ – ФРАНЦИЯ

Изгрев, 27 юли 1952 г.

Скъпи братя и сестри,

Ние получаваме редовно изданията на Работния екип. Това ни радва много, защото чрез тези издания вие извършвате една добра работа за Божието дело, за идването на новата култура. Словото на Учителя трябва да бъде разпространено във всички нации, защото идеите на Учителя са идеи на Шестата раса.

Съвременното човечество се намира в началото на Новата култура и страданията и противоречията, през които то минава, са болки на раждането на новия човек. В нашата епоха нуждата от работници на Божията нива е голяма и всеки работник трябва да бъде сигурен, че ще има помощта на Небето. Напредналите същества ще работят чрез него и ще му предадат тяхната радост, техния мир и тяхната светлина. Голяма привилегия за човека е да работи за Бога. Това е най-възвишената задача на Небето и на Земята. Ние ви пожелаваме Бог да ви дава сила и условия за вашата работа и ви изпращаме нашите най-добри мисли, за да може вашата работа да допринесе за успеха на Божието дело.

Приемете нашите сърдечни братски поздрави:

Ваш верен:

Б. Боев

Бейнса Дуно – Учителя Петър Дънов

СВЕЩЕНИЯТ ОГЪН

книга II

(първо издание)

Редактор

Мария Трифонова

© На корицата металопластика от Георги Куртев

Художник-редактор

Диана Тодорова

Компютърен дизайн

Павел Желязков

Формат 60/84/16. Печатни коли 35.

Цена 3,20 лв.

Издателска къща „АЛФА-ДАР“ – София
Печат – „СТАНДАРТИЗАЦИЯ – ПРИНТ“ ЕООД

ISBN 954-8785-31-5